ମଉଯିଶାର

—: ଲେଖକ :—

ଶ୍ରୀ ଆଶୀଷ କୁମାର ରାୟ

ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତର ନିୟମାବଳୀ

୧ । ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରତି ଇଂରାଜୀ ମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଏହାର ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୧୨·୦୦ ନୂ:ପ: ଷାଣ୍ମାସିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୬·୨୦. ନୂ:ପ: ଓ ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ ଟ୧·୦୦ ନୂ:ପ: ମାତ୍ର ।

୨ । ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ଅଣ୍ଡର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଅଫ୍ ପୋଷ୍ଟିଙ୍ଗ୍ ରେ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ଗ୍ରାହକ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ନିଜର ନିର୍ଭୁଲ ଠିକଣା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ।

* ଏଜେଣ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ

୧ । ଉଚିତ ପରିମାଣ କମିଶନ କଟାଯାଇ ଭି. ପି. ଓ ରେଲ ପାର୍ଶଲ ଯୋଗେ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

୨ । ଏଜେଣ୍ଟ ହେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବହୁ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ଦିଆଯାଏ । ବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ପତ୍ରାଳାପ କରନ୍ତୁ ।

* ଲେଖକ ଲେଖିକା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ

। ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ କେବଳ ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ଡିଟେକ୍ଟିଭ ଉପନ୍ୟାସ ଓ ଗଳ୍ପ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୨ । ଉପନ୍ୟାସର କଳେବର ଅତି ବେଶିରେ ୧୦୦ ପୃଷ୍ଠା ଭିତରେ ହେବା ଉଚିତ ।

୩ । ନୂତନ ଲେଖକ ଲେଖିକାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଗୁଡ଼ିକ ରେଜେଷ୍ଟ୍ରି ଡାକଯୋଗେ ପଠାନ୍ତୁ ।

୪ । ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଏ ।

* ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ

୧ । ପ୍ରତିମାସ ଦ୍ୱିତୀୟ ସପ୍ତାହ ଭିତରେ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, କେଶରପୁର, କଟକ-୧ ଠିକଣାରେ ପଠାନ୍ତୁ ।

୨ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବାଚିତ ସହ ମନୋନୀତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଏ । ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତିନିମାସର ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯାଏ ।

କଟକ ରେଲ୍ ଷ୍ଟେସନ । ସବୁବେଳେ ଭିଡ଼ ଲାଗି ରହିଛି । ଗାଡ଼ି ଆସିବା ଠାରୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ଷ୍ଟେସନ ମୁଖରିତ । ଷ୍ଟେସନର ମୁଖ୍ୟ ଫାଟକ ଦ୍ୱାରଦେଶେ ସର୍ବଦା ଦ୍ୱାର-ପାଳ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି ତିନୋଟି ଟିକେଟ୍ ପରୀକ୍ଷକ । ବିନା ଟିକେଟ୍‌ରେ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କିମ୍ବା ବାହାରି ଯିବା ଉପରେ ଏମାନଙ୍କର ଖର ଦୃଷ୍ଟି । ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ ଶାନ୍ତି ରକ୍ଷକ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିନା ଟିକେଟ୍‌ରେ ଟିକେଟ୍ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଆଖିକୁ ଧୋକା ଦେଇ ଯଦି ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । —କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯାଇ ପାରିବା ମହା କଷ୍ଟ । ଏଣୁ ଗୋଟାଏ ଷ୍ଟେସନରେ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ପ୍ରାଦେଶିକ ଗୃହରକ୍ଷୀ ଏକ ମନ ଏକ ଧ୍ୟାନରେ ଜଗି ରହିଛନ୍ତି ।

"ତିନି ନମ୍ବର ଅପ୍ ହାଓଡ଼ା ମାଡ୍ରାସ ମେଲ୍ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଆସି ଏକ ନମ୍ବର ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ପହଞ୍ଚିବ ।" "ଥ୍ରି ଅପ୍ ହାଓଡ଼ା ମାଡ୍ରାସ ମେଲ୍ ୱିଲ୍ ଆରାଇଭ୍ ଅନ୍ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ନମ୍ବର ୱାନ୍ ଅନ୍ ରାଇଟ ଟାଇମ୍" । ଡାକ ବାଜା ଯନ୍ତ୍ରଟି ବାଜି ଚାଲିଛି । କଟକ ବଗି ନେଇ ସଣ୍ଟିଂ ଇଂଜିନ ଠିଆ ହୋଇଛି । ପ୍ଲାଟ୍ ଫର୍ମଟା

ଯାତ୍ରୀ କୋଳାହଳରେ ମୁଖରିତ । ନାନା ଧର୍ମ ନାନା ଜାତିର ସମାବେଶ ଏଇ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ୍ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସମସ୍ତେ ଏକ ଧ୍ୟାନରେ ଲାଇନ୍‌ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି ଗାଡ଼ିର ଆଗମନ ପଥକୁ । କେତେବେଳେ ଏଇ ଲୌହ ଦାନବ ଆସିବ । ଫେରିବାଲା ମାନେ ରକମ ରକମ ର ଜିନିଷ ନେଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷି କରୁଛନ୍ତି—ପାନ, ବିଡ଼ି. ସିଗାରେଟ—ଗୁ'ଗରମ—ଇତ୍ୟାଦି । ମାଲଗାଡ଼ି ଇଂଜିନର ତୀବ୍ର ଚିତ୍କାର ରାତ୍ରିର ନୀରବତାକୁ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରୁଛି । ପ୍ଲାଟ ଫରମ୍‌ରେ ଘଣ୍ଟା ପଡ଼ିଲା । ନେଲିଆ କୁଣ୍ଡା ପିଣ୍ଡି ପେସେଞ୍ଜର୍ ମ୍ୟାନ ପ୍ରଥମ ଘଣ୍ଟା ବଜାଇଲା । ଯାତ୍ରୀମାନେ ସଚକିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସତେ ତ ଅପେକ୍ଷାର ଅବସାନ ହେଲା ।

"ଟିକେଟ ପ୍ଲିଜ" । ଟିକେଟ କଲେକ୍‌ଟର ମାଡ଼ି ବସି ଉଠିଲା । ତା ହାତକୁ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ୍ ଟିକେଟ ଦୁଇଖଣ୍ଡି ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ ସି: ଆଇ: ଡ଼ି: ଏସ୍ ପି ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଏବଂ ଡ଼ି: ଏସ୍: ପି: ଶଙ୍କର ବାବୁ । ହଠାତ୍ ରାତ୍ରି ଦଶଟାରେ ଆଇ, ଜି, ଙ୍କର ଟେଲିଫୋନ ବାର୍ତ୍ତାଯୋଗୁଁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । "ଇଣ୍ଟେଲିଜେନ୍‌ସ ବୁରୋ"ର ବଡ଼ ଅଫିସର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପାଠକ ବୋଷ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅଫିମ୍, କୋକେନ୍ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ମେଲରେ ଆସି କଟକରେ ଓହ୍ଲାଇବେ ।

ଶଙ୍କର ବାବୁ—ଜାଣିଲେ ସାର—ଆମେ ପୋଲିସ ବାଲା ହେଲୁ ଚୁଠ ପଥର । ଯିଏ ଯେଉଁଠି ପାଇଲେ ଆମକୁ ପକାଇ ଦେଲେ । ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି ରାତି ଅଧରେ କିଏ ଆସିବ, ଯାଅ ପାଛୋଟି ନେଇ ଆସିବ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ବୁଝିଲ ଶଙ୍କର ବାବୁ, ତୁମେ ହେଲ ପିଲା ମଣିଷ । ସବୁକଥା ସବୁଠି କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ଟନ୍, ଟନ୍, ଟନ୍.....ଦ୍ୱିତୀୟ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ଉଠିଲା । ଗାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଷ୍ଟେସନ ଗୁଞ୍ଜିଲା । ସମସ୍ତେ ଆଗ୍ରହ ସହକାରେ ଅନାଇ ରହିଲେ ରେଲ୍ ଗାଡ଼ିର ଆଗମନ ପଥକୁ । ଆଉ ପାଞ୍ଚ ମିନଟରେ ଗାଡ଼ି ଆସି ପହଞ୍ଚିବ । କୁଲି ମୁଣ୍ଡରେ ସବୁ ମାଲ ନେଇ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ମା ପୁଅ କାନରେ ହାତ ଦେଇ ରଖିଛି ରେଲ ଇଞ୍ଜିନ୍ ସିଟି ଦେଲେ ପିଲା ଚମକି ପଡ଼ିବ ବୋଲି ।

ଶଙ୍କର ବାବୁ—ସାର୍ ଦେଖନ୍ତୁ, ପଚିଶ ମିନିଟ ହୋଇଗଲା । ଗାଡ଼ି କୁଆଡ଼େ ଗଲା ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ସତେ ତ—ଏତେ ସମୟ ତ କୋଉଦିନ ଲାଗେନାହିଁ । ଆଜି କ'ଣ ହେଲା ଗାଡ଼ିର ।

ଟନ୍ ଟନ୍, ଟନ୍ କରି ତୃତୀୟ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ଉଠିଲା । ବିରାଟ ଲୌହ ଦାନବ ଧୂମା ଗର୍ଭରେ ପଶି ଆସିଲା ପ୍ଲାଟ୍‌ଫର୍ମ ଭିତରକୁ । ଲୋକ ମାନଙ୍କର ଉତ୍‌କଣ୍ଠାର ଅବସାନ ଘଟିଲା । ସମସ୍ତ ନିଜ ଯାହା ଯାଗା ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ । ଗାଡ଼ିରୁ ଯାତ୍ରୀ ଓହ୍ଲାଇ ଯିବା ଆଗରୁ ଲୋକମାନେ ଚଢ଼ିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ । କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଦୁଆର ଗୋଟାଏ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଭୂମି । ଶ୍ରୀନାଥ ଓ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି କଣ୍ଡକ୍‌ଟର ଗାର୍ଡ଼ ପାଖକୁ ।

“ହ୍ୟାଲୋ, କଣ୍ଡକ୍‌ଟର”! ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଧାମନ ଘୋଷ କେଉଁ କାମରାରେ ଅସୁଛନ୍ତି ।

ଟେଲେଙ୍ଗା କଣ୍ଡକ୍‌ଟର ଚାର୍ଟ ଦେଖି କହିଲେ “ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ‘ଏ’-କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟ । ବାର୍ଥ ନଂ ୧ ” କହି ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଆଡ଼କୁ ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ୟାମିରରେ ଯାଇ ଠକ୍ ଠକ୍ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ କଣ୍ଡକ୍‌ଟର । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଜବାବ ନମିଳିବାରୁ ଦୁଆରର ହ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଘୁରାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଦୁଆର ଖୋଲିଗଲା, କଣ୍ଡକ୍-

ଟର ମିଃ ଗୁପ୍ତ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇ ଆଲୁଅ ଜଳେଇ ଦେଇ ତୀବ୍ର ସ୍ୱରରେ ପାଟି କରି ଉଠିଲେ ମିଃଗୁପ୍ତ । କ'ଣ ହେଲା କହି ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ···'ଏ କ'ଣ ?' ଦୀପକ ବାବୁଙ୍କୁ କିଏ ଗୁଳିକରି ମାରିଦେଇଛି !! ଛାତିରୁ ରକ୍ତବାହାରି ସମସ୍ତ ଡ଼ବାକୁ ରକ୍ତାକ୍ତ କରିଦେଇଛି । ଦୀପକ ବାବୁ ତଳ ମେଟ୍‌ରେ ଚିତ୍ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ···ଦେଖନ୍ତୁ ମିଃଗୁପ୍ତ ଏହି ଡ଼ବାରେ କୌଣସି ଯାଗାରେ ହାତ ଲଗାନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଜଲଦି ଯାଇ ଜି. ଆର. ପିଙ୍କୁ ଖବର ଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଏଠାରେ ଜଗି ରହୁଛି । ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ ଉପରକୁ ଉଠି ଆସନ୍ତୁ । ମିଃ ଦୀପକ ବୋଷ ଇଜ୍ ଷ୍ଟୋନ୍ ଡେଡ୍ । ଅଭୂତପୂର୍ବ ପରିସ୍ଥିତି । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଭିଡ଼ ଜମି ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ କୌତୁହଳ ଏବଂ ଆତଙ୍କର ଚିହ୍ନ । ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼କୁ ଠେଲି ବିରକ୍ତି ସହକାରେ ପଶି ଆସିଲେ ଜି· ଆର. ପି: ସବ ଇନସ୍‌ପେକ୍‌ଟର ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ । କଞ୍ଚା ନିଦରୁ ଉଠିଥିବାରୁ ମୁହଁରେ ବିରକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ପରିସ୍ଫୁଟ । ସାମନାରେ ଭୂତ ଦେଖିଲାଭଳି ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁଙ୍କୁ ଦେଖି ବିରକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଯାଗାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

"ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ ସାର" କହି ଆଟେନସନ୍ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ ମୋହନ ବାବୁ । ସାର ଏତେ ରାତିରେ ଆପଣ ? କହି ମୁହଁ ବୁଲାଇ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ପାଟିକରି ଉଠିଲେ, ମୋହନ ବାବୁ । ହ୍ୱାଟ ?? ଇଟ୍ ଇଜ୍ ଏ ମର୍ଡର !!! ମୋହନ – ସାର ମୁଁ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ । କିଏ ଏ ଭଦ୍ରଲୋକ ? ଏବଂ ଆପଣ ମାନେ ଏଠି କିପରି ଆସିଲେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ—ସେ ସବୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଜାଣି ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଷ୍ଟେସନ ମାଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଏହି ଗାଡ଼ି କାଟିବାର

ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଆଜ ଏଇ ରାସ୍ତାରେ ଯେଉଁମାନେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ ଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ହଁ ମୋହନ ବାବୁ · ଆସିଷ୍ଟେଣ୍ଟ ଷ୍ଟେସନ ମାଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖରୁ ଯାଇ ଏକ ନର୍ମାଲ ଚିଠା ଏବଂ ଗାର୍ଡ଼ ପାଖରୁ ଗାଡ଼ିର ଚଳାଚଳର ଗୋଟାଏ ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ—ମୁଁ ଯାଉଛି ସାର, ଆଇ. ଜି. ଙ୍କ ପାଖକୁ ଫୋନ୍ କରିଦେଏ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଫିସ ଝାମେଲାରେ ପଡ଼ିଲି ।

ମୋହନ ବାବୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଗୁଳି ଯିବାପରେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଗୁଳିଆଘାତକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପାଠକ ବାବୁଙ୍କ ଦେହରେ ହାତ ଦେଇ ବୁଝିଲେ ମୃତ୍ୟୁ ୪୫ ମିନିଟ ଆଗରୁ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ପଡ଼ୁଛି । ବାକସଟରେ ଛୁରୀ ଛଟା ବାଉଁଶ, ଗଦା, ଚକୁଆ କାଏ ଯେପରି ଛୁରୀ ଦେଇ କାଟି ଦେଇଛି । ପାଠକ ବୋଷ ଆଜ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିବେ । ଏ କଥା ମାତ୍ର ଦଶଦିନ ଆଗରୁ ଉପରେଇ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଛଡ଼ା କେହି ଜାଣି ନଥିଲେ । ତେବେ କ'ଣ ତାଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ଯାତ୍ରା ଆଗରୁ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଜାଣିପାରିଛି ? ଇଣ୍ଟେଲି-ଜେନ୍ସ ବ୍ୟୁରୋ, ଯେଉଁଠି ମାଛି ମୁଦ୍ଧା ପଶି ପାରିବ ନାହିଁ, ସେଠୁ ଏ ଖବର ବାହାରକୁ ଗଲା କିପରି ? ଏହାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେଠି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ଗୁପ୍ତଚର ଅଛନ୍ତି ?

ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଏଇ ପୋଲିସ ବାଲାଙ୍କର ଜୀବନ । ଆଜ ଅଛି କାଲି ନାହିଁ । ହୁଏତ ଦିଲ୍ଲୀର ଫ୍ଲେଟ ଗୋଟାଏ ଘରେ ଏମାନଙ୍କର ସାଂସାରିକ ଜୀବନ । ସ୍ୱାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ, କେତୋଟି ଶିଶୁ ନେଇ ଗୋଟାଏ ସୁଖୀ ପରିବାର । ବାପା କେବେ ଫେରିବେ ସେହି ଆଶାରେ ପିଲା ମାନେ ରାସ୍ତା ପଥକୁ ଅନାଇ ରହିଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନିୟତିର ବିଧାନ !! ଆଜ ପାଠକ ବୋଷ ଆତତାୟୀର ହାତରେ ମୃତ ।

କିଏ ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଆତତାୟୀ ? ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଦେଶର ତଥା ଜାତିର ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜଳ ପଦୀପକୁ ଲିଭାଇ ଦେବ । ଯେବେନା ଯେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତାକୁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କଥାରେ ଅଛି "କ୍ରାଇମ୍ ଡଜ୍ ନଟ ପେ" । ଏଇ କଥା ଭାବୁ ଭାବୁ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଆଖିରୁ ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ଏଇ ଦୁର୍ବଳତା ପୋଲିସ ବାଲାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଶୋଭାପାଏ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ପୁଲିସରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭୂତି ଏତେ ପ୍ରବଳ ଥିଲାଯେ ସାମାନ୍ୟ ମାରପିଟ କେଶ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ମନ ବ୍ୟଥାରେ ଟନ୍ ଟନ୍ କରି ଉଠୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଲିସ ଯେତେ ଦିନକୁ ଦିନ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା ସମସ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭୂତି ଆଗରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦେଖା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ମଣିଷରୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପଥରରେ ପରିଣତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଏହି ଯାଦବ ଘୋଷଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରେ ଅଜାଣତରେ ଆଖିରୁ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ଗଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ହତଭାଗା ଏଇ ଯାଦବ ଘୋଷ····· । ଦେଶ ବାସୀ ଏବଂ ସରକାର ଭୁଲିଯିବେ ଯାଦବ ଘୋଷଙ୍କ ପରି ହତଭାଗ୍ୟର ଦାନ । କିନ୍ତୁ ଏଇ ଯେଉଁ ଜୀବନ ଆଜି ଯାଦବ ଘୋଷ ଦେଇଗଲେ ତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରକ୍ତ କଣିକାରୁ ଦେଶାତ୍ମବୋଧ ଭାବ ଫୁଟି ଉଠୁଛି । ହାଏରେ ହତଭାଗା·····ଯାଦବ ଘୋଷ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ·····ସାର, ଆଇ. ଜି. ଙ୍କୁ ଫୋନ କରି ଦେଲି । ସେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କ୍ରାଇମ୍ ବ୍ରାଞ୍ଚରୁ ପୋଲିସ କୁକୁର, ଫିଙ୍ଗର ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଏକ୍ସପର୍ଟଙ୍କୁ, ଡାକ୍ତର ଏବଂ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ମେଲ ବହୁତ ଡେରି ଏଠାରେ ଅଟକି ଗଲାଣି । ଷ୍ଟେସନ ମାଷ୍ଟର କହୁଛନ୍ତି ଏଠାରେ ଆଉ ଏକ୍‌ଷ୍ଟ୍ରା ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ବଗିନାହିଁ । ଗାଡ଼ି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଗଲେ ସେଠାରୁ

ଅନ୍ୟ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ବଗି ଦିଆଯିବ । ପୁଲିସ୍ ଡେପାଟମେଣ୍ଟରେ ଏହି ଗାଡ଼ିକୁ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ···ଦେଖନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ···ଏହି ଗାଡ଼ିରେ ଗୋଟାଏ ମର୍ଡର ହୋଇଛି । ଏହି ଗାଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆମେ ଦେବା କେମିତି । ଯଦି ଏଠାରେ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ବଗି ନଥାଏ ତେବେ ତୁମେ ଗୋଟାଏ ଥାର୍ଡ କ୍ଲାସ ବଗି ଲଗାଇବାକୁ କୁହ । ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଥାର୍ଡ କ୍ଲାସରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ସେଠାରୁ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସରେ ଯାଆନ୍ତୁ । ଯଦି କୌଣସି ଯାତ୍ରୀ ଅପତ୍ତି କରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଗାଡ଼ିରେ ଯାଆନ୍ତୁ । ମାଇଣ୍ଡ ଇଟ୍, ଦିସ୍ ଇଜ୍ ଷ୍ଟେଟ ଇମେରଜେନ୍‌ସି । ହଁ ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା, ଏହି ଭିତରେ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଯେତେ ଯାତ୍ରୀ ଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ—ସାର ମୁଁ ଷ୍ଟେସନ ମାଷ୍ଟରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି । ସେଠୁ ମୋହନ ବାବୁଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଉଛି । ସେ କଣ୍ଡକ୍‌ଟର ଗାର୍ଡ ପାଖରୁ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ପାଖରୁ ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ ଚାଲିଗଲା ପରେ ଆଇ. ଜି. ଙ୍କ ଆସିବାକୁ ଅପେକ୍ଷାକଲେ । କିଛି ସମୟ ପରେ ପୋଲିସ ଆ. ଜି. ମିଃ କଣଅପ୍ପା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସାଙ୍ଗରେ କ୍ରାଇମ ବ୍ରାଞ୍ଚର ଅଫିସର ଏବଂ ଡାକ୍ତର ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ମିଃ କଣଅପ୍ପା—ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ କ'ଣ ହେଲା ? ···ମୋତେ ଘଟଣା ବୁଝାଇ କହନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା କହିଲେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ସାର ମୋତେ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ମିଃ ଘାଟକ ବୋଷଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ଗସ୍ତ କଥାର କାହାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ?

ମିଃ କରଅପ୍ପା—ଷ୍ଟ୍ରେଞ୍ଜ, ମୋର ମନେହୁଏ ଏ କେସ୍ ସି. ଆଇ. ଡ଼ି. ଇନ୍‌ସପେକ୍‌ଟର ଅଭୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଦେଲେ ଭଲହେବ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ହଁ ସାର । ସତକଥା, ମୋର ପୁଲିସ ଜୀବନରେ ଅଭୟ ମହାନ୍ତି ଭଳି ସାହାସୀ ଏବଂ ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ୱିକ କର୍ମଚାରୀ ଦେଖିନାହିଁ । ମୋର ମନେ ହୁଏ ଅଭୟ ମହାନ୍ତି ହିଁ ପାରିବେ । ତା' ଛଡ଼ା ଆଜି ଘାଟକ ବୋଷଙ୍କ ଖୁନରେ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି, (୧) ଆତତାୟୀ ଭୀଷଣ ଚାଲାକ ଏବଂ ଧୂର୍ତ୍ତ (୨) ଏହି ଖୁନୀ ଛଡ଼ା ଏହା ପଛରେ ଏକ ସୁକ୍ଷ୍ମ ମସ୍ତିଷ୍କ କାମ କରି ଚାଲିଛି । ସୁତରାଂ ସାର, ଅଭୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଭୀଷଣ କେସ୍‌ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ମିଃ କରଅପ୍ପା—ହଁ ତା ଠିକ୍ । କିନ୍ତୁ ଏ କାମ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଦେଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ସମୟରେ କଣ୍ଡକଟର, ଗାର୍ଡ଼ ଓ ଡ୍ରାଇଭରର ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ନେଇ ମୋହନ ବାବୁ ଆସିଲେ । ଏହି ଗାଡ଼ିରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଯାତ୍ରୀ ଯାଉଥିଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଉ ବୁଲାଉ ଗୋଟାଏ ନାଁ ପାଖରେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଅଟକି ଗଲେ । ମିଃ ରୁସ୍ତମଜୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହାଓଡ଼ାଠାରୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର । ଘାଟକ ବୋଷଙ୍କର କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଆସୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଗଲେ କୁଆଡ଼େ? କଣ୍ଡକ୍‌ଟରଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ କାହାର ଚିହ୍ନ ନଥିଲା ।

ସେମାନେ କ'ଣ ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ିବା ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଂଧାର ରାସ୍ତା ଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଖିକୁ ଧୂଳି ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ? ଏହା କ'ଣ ସମ୍ଭବ !! ଅନ୍ୟ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଗୁଳିର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଛନ୍ତି ବୋଲି କହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଗତ ୧୨ଟା ବେଳେ ଗାଡ଼ି ଚାଲୁଥିବାବେଳେ ଗୁଳିର ଶବ୍ଦ ଓ ଇଂଜିନର ହୁଇସିଲ ଏକ ସମୟରେ ହୁଏତ ବାଜି ଥାଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖିକୁ ଧୂଳି ଦେଇ ଏ ଦୁଇ ଯାତ୍ରୀ ଗଲେ କୁଆଡ଼େ ? ଏହିପରି ନାନା ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ମନ ମଧ୍ୟରେ ଉଙ୍କି ଦେଇ ମିଳାଇ ଗଲା । ଯଦି ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ କଟକ ଷ୍ଟେସନରେ ଓହ୍ଲାଇଥାନ୍ତେ । ତେବେ କେହି ନା କେହି ଦେଖି ଥାଆନ୍ତା । ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଯାଗାରେ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିପରି ? ଗାଡ଼ି ଯାଜପୁର ଛାଡ଼ି ଦେଲେ ଆସି କଟକରେ ଠିଆହେବ । ପଚାଶ ମାଇଲ ବେଗରେ ଗାଡ଼ିରୁ କୌଣସି ଲୋକ ଡେଇଁ ପଡ଼ିବା ଅସମ୍ଭବ । ତେବେ ଏମାନେ ଗଲେ କୁଆଡ଼େ ? ହଠାତ୍ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟାଏ ବୁଦ୍ଧି ଖେଳିଗଲା ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ମୋହନ ବାବୁ, ଗାର୍ଡ଼ ଏଠାରେ ଯଦି ଥାଆନ୍ତି ଟିକିଏ ଡ଼ାକନ୍ତୁ ।

ମୋହନ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଗାର୍ଡ଼ ଏବଂ କଣ୍ଡକ୍ଟର ଦୁଇଜଣ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ଗାର୍ଡ଼ ସାହେବ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାଠାରୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଗାଡ଼ି କେତେସମୟ ଲାଗେ ?

ଗାର୍ଡ଼—ସାର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାଠାରୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଗାଡ଼ିକୁ ୯ ମିନିଟ ସମୟ ଲାଗେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ପ୍ରାୟ ୨୫ ମିନିଟ ସମୟ ଲାଗିଛି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଜି ବେଶୀ ସମୟ କାହିଁକି ଲାଗିଲା ?

ଗାର୍ଡ—ସାର, ମହାନଦୀ ପୋଲ ପାର ହୋଇ ଗାଡ଼ି ଯେତେବେଳେ ପଶିଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଇଂଜିନିୟରିଂ ଷ୍ଟାଫ ଲାଲବତି ଦେଖାଇ ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇ ଦେଲେ । ମୁଁ ଯାଇ ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କହିଲେ ଏହି ଯାଗା ଉପରେ ୧୦ ମାଇଲ ବେଗରେ ଯିବା କଥା କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଇଭର ବେଶି ଜୋରରେ ଯାଉଥିବାରୁ ମଣିଷ ଜୀବନ ନିରାପତ୍ତା ପାଇଁ ଗାଡ଼ିକୁ ଧୀମା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଲାଲ ବତି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆଗରୁ ଆମକୁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଡୋଣ୍ଟ ୱରି ଗାର୍ଡ । ମୁଁ ଆଗରୁ ଏଇଭଳି ଗୋଟାଏ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲି । ଆଚ୍ଛା ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ପଛରୁ ଆଗକୁ ଆସୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏଇ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ଡବାରେ କିଛି ଦେଖିଥିଲେ କି ? ଆଉ ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା ସେହି ଲେଭଲ କ୍ରସିଂ ପାଖରେ କୌଣସି କାର ଠିଆ ହୋଇଥିଲା କି ?

ଗାର୍ଡ—ସାର ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଆଗକୁ ଆସୁଥିଲି ଏହି ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସରେ ଜଣେ ଭଦ୍ର ମହିଳା ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ମୋତେ ହସି ହସି ପଚାରିଲେ କାହିଁକି ଗାଡ଼ି ଠିଆ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆଗରେ କେଉଁ ଷ୍ଟେସନ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତର ତରରେ ଜବାବ ଦେଇ ଆଗକୁ ଚାଲିଲି । ମୁଁ ଆଗରେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଥିଲି; ସେତେବେଳେ ଇଂଜିନ ଆଲୁଅରେ ମୁଁ ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଟ୍ରକ ଏବଂ ଗୋଟାଏ କାଳିଆ ରଙ୍ଗର ଫୋର୍ଡ କାର ଓ ଦୁଇ ଚାରିଟା ରିକ୍ସା ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ପାରିଥିଲି । ଗୋଟାଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷ ଦେଖିଲି ଯେ କାରର ହେଡ଼ ଲାଇଟ୍ ଜଳୁଥିଲା ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ କାରଟା ଫୋର୍ଡ଼ କାର ?

ଗାର୍ଡ—ଆଜ୍ଞା ମୋର ବାପା ଜଣେ ପୋଲିସର ବଡ଼ ଅଫିସର ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହିପରି ଗାଡ଼ି ଥିଲା । ସୁତରାଂ ମୋର ଠିକ୍ ଅନୁମାନ ଏଟା ଗୋଟାଏ ଫୋର୍ଡ଼କାର । ଇସ୍ପାତ ନମ୍ବର ମୁଁ କିଛି ଦେଖିନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଜ୍ଞା ଗାର୍ଡ଼ ସାହେବ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ଲାଲ ବତି ଦେଖାଇ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ୱ ଦେଖିଥିଲେ କି ?

ଗାର୍ଡ—ଇଏସ୍ ସାର, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟାଏ ଖୁବ୍ ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ ଥିଲା । କଥା କହିଲା ବେଳେ ଟିକିଏ ଖାନେଇ ଖାନେଇ କଥା କହୁଥିଲା । ଆଉ ଭୁଲ ଇଂରାଜୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଥିଲା । ଆଉ ଯେଉଁ ଲୋକ ଲାଲ ଦେଖାଉଥିଲା, ସେ ଖୁବ୍ ଗେଡ଼ା ଏବଂ ଗୋଟାଏ ଗୋଡ଼ ଟେଳୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ହୃଷ୍ଟ ପୁଷ୍ଟ । ବାକି ଆଉ ଦୁଇଜଣ ସାଧାରଣ ଚେହେରାର ଲୋକ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚେହେରାରେ ଗୋଟାଏ ଗୁଣ୍ଡା ବଦମାସ ପରି ଭାବ ଥିଲା । ଆଜି କାଲି ରେଲଗାଡ଼ିରେ ଗୁଣ୍ଡା ପ୍ରକୃତିର ଲୋକ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲେଣି । ତେଣୁ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ଆପଣ ଯାଇ କଣ୍ଡକ୍ଟର ଗାର୍ଡ଼ ମିଃ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ କଣ୍ଡକ୍ଟର ଗାର୍ଡ଼ ମିଃ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ଆସି ହାଜର ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା କଣ୍ଡକ୍ଟର ବାବୁ, ଆପଣଙ୍କ ନୌକରୀ କେତେଦିନ ହେଲା ?

ଗୁପ୍ତ ବାବୁ—ସାର, ମୋ ଚାକିରୀ ଆଜକୁ ୨୫ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲା । ସୁଦୂର ମ୍ୟାଡ୍ରାସ ଛାଡ଼ି ଆଜକୁ ୨୫ ବର୍ଷ ତଳେ ଭାଗ୍ୟ ଅନ୍ୱେଷଣରେ ଖଡ଼ଗପୁର ଚାଲି ଆସିଛି । ରିଟାୟାର ପରେ ମୁଁ ଫେରିବି । କିନ୍ତୁ ସାର ଏଭଳି ଘଟଣା ମୋ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଅଚ୍ଛା, ଗୁପ୍ତବାବୁ ଏହି ଗାଡ଼ିରେ ମିଃ ଏବଂ ମିସେସ ରୁସ୍ତମଜୀଙ୍କର ଆଗରୁ ରିଜରଭେସନ ଥିଲା ?

ଗୁପ୍ତ ବାବୁ—ନୋ ସାର । ଏହି ଡବାରେ ଆଗରୁ ପାଠକ ବୋଷ ଏବଂ ମିଃ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଆଗରୁ ରିଜରଭେସନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ିବା ଆଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଃ ଅଧିକାରୀ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ହାଓଡ଼ା ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ରୁସ୍ତମଜୀ ପରିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ଟିକେଟ କରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ବସିଥିଲେ । ରୁସ୍ତମଜୀ ଆସି ମୋତେ ଦୁଇଟା ବାର୍ଥ ପାଇଁ କହିଲେ । ମୁଁ ମନା କଲି । ଆଜି ଏହି ୨୫ ବର୍ଷ ଅଭିଜ୍ଞତା ଭିତରେ ମୁଁ ବହୁତ ରକମର ଲୋକ ଦେଖିଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ମନଃସ୍ତତ୍ତ୍ୱ । ସଦ୍ୟ ବିବାହିତମାନେ ଚାହାନ୍ତି କୁପେ । ପିଲାଛୁଆ ବାଲା ମାନେ ଚାହାନ୍ତି ଚାରିଜଣିଆ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଭାବରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ବହୁତ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । ହଁ..., ତାଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ବାର୍ଥ ଖାଲି ଥିବା କଥା କହିଲି । ରୁସ୍ତମଜୀ କହିଲେ ଆଉ ଚାଲନ୍ତୁ । ପାଠକ ଲୋକଙ୍କ ପାଖେ ଯାଇ ଅନୁରୋଧ କଲେ ହୁଏତ ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଗା ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇ ପାରନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ପାଖକୁ ଆସିଲି । ସେତେବେଳେ ପାଠକ ବାବୁ ହାଣ୍ଡେଲ ଧରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସାର, ମିସେସ ରୁସ୍ତମଜୀଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଠକ ବାବୁ ପୂର୍ବ ଚିହ୍ନା ଲୋକ ପରି ପାଟି କରି ଉଠିଲେ । ତାଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାରେ ହେଉଥିଲା ।

ମୁଁ ଅନେକ ଦିନ ବଙ୍ଗ ଦେଶରେ ରହି ବଙ୍ଗଳା ବେଶ ବୁଝି ପାରୁଥିଲି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—କ'ଣ କହିଲେ ! ପାଠକ ବୋଷ ଆଗରୁ ମିସେସ ରୁସ୍ତମଜୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଥିଲେ । ପୁଣି ବଙ୍ଗଳା ଭାଷାରେ କଥା-ବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ସାର, ହାଓ ଷ୍ଟ୍ରେଞ୍ଜ ! ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ, ରୁସ୍ତମଜୀ ହେଲେ ପାର୍ଶୀ ଭଦ୍ରଲୋକ । ଅଚ୍ଛା ଗୁପ୍ତ ବାବୁ, ରୁସ୍ତମଜୀ କେଉଁ ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ?

ଗୁପ୍ତବାବୁ—ନା ସାର, ରୁସ୍ତମଜୀ ପରିଷ୍କାର ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଅସୁବିଧା ବିଷୟରେ ଏକ ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ଭାଷଣ ଦେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଷ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ସାର । ଯେତେବେଳେ ସେ ରୁସ୍ତମଜୀଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମିସେସ୍ ରୁସ୍ତମଜୀଙ୍କ ଆଖିରେ ଭୟର ଛାପ ଦେଖିଥିଲି, ହୁଏତ ଏ ମୋର ମନର ଭୁଲ ହୋଇପାରେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ମିସେସ୍ ରୁସ୍ତମଜୀ ପାଠକ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଣ କଥା ହେଉଥିଲେ ଠିକ୍ ଏ ଭାବିଚିନ୍ତି କହନ୍ତୁ ।

ଗୁପ୍ତବାବୁ—ହଁ ସାର୍, ମୋର ଠିକ୍ ମନେଅଛି, ମିସେସ୍ ରୁସ୍ତମଜୀ ଆସିବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ପାଠକ ବାବୁ ପାଟିକରି ଉଠିଲେ ହ୍ୟାଲୋ ଶର୍ମିଳା, ତୁମେ ଏଠି କିପରି ? ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ ଏ ଜଣକ କିଏ ? ଏହାଙ୍କୁ ତ ଚିହ୍ନି ପାରିଲି ନାହିଁ । ତା ପରେ ଶର୍ମିଳା କହିଲେ ସେ ମାଡ୍ରାସ ଯାଉଛନ୍ତି ନାଚର ଅମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇ । ଆଉ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀର ନର୍ତ୍ତନ ହୋଟେଲର ମାଲିକ ।

ଏହା ଭିତରେ ଆଉଜଣେ ଯାତ୍ରୀ ଆସିଗଲା । ତା ସାଙ୍ଗରେ କଥା ହେବା ଭିତରେ ସେମାନେ କ'ଣ କଥା ହେଲେ ମୁଁ କହି

ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଲୋକଟି ଚାଲିଯିବା ପରେ ଘଟକ ବାବୁ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଗା ଦେବାପାଇଁ । କାରଣ ଘଟକ ବାବୁ କଟକରେ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ଅନାୟାସରେ ଏବଂ ଆରାମରେ ଯାଇ ପାରିବେ । 'ମନୁ ଖୋଜୁ ଥିଲି ଯାହା, ବୈଦ୍ୟ ବତାଇଲା ତାହା' । ଉପରେ ଉପରେ କାମଟା ସୁହୃଖରେ ହୋଇଗଲା ଦେଖି ମୁଁ ପଛକୁ ଫେରି ଆସିଲି । ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି କଥା ଜଣାନାହିଁ । ଏଠି ଆସି ଦେଖୁଛି ସେମାନେ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ୨୫ ବର୍ଷ ମାନବ ଚରିତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରି କରି ମୁଁ ହଲପ କରି କହୁଛି ସେମାନେ ଦୁଇଜଣ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ହେଲା ଆପଣ କାହିଁକି ପୁଲିସକୁ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ ?

ଗାର୍ଡବାବୁ—ସାର ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ନ ହୁଅନ୍ତୁ ମୋର ସେଥିରେ କ'ଣ ଯାଏ ଆସେ, ପୁଲିସକୁ କହିବା ପରେ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ସେମାନେ ସ୍ୱାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମୋତେ ନାକରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ବୁଲାଇବେ । ଏମାନେ ତ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ପାସେଞ୍ଜର, ତା'ଉପରେ ପଇସାବାଲା—ମୋପରି ଲୋକକୁ ଦିନରେ ତାରା ଦେଖେଇ ଛାଡ଼ିଦେବେ ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ଆପଣ ଯାନ୍ତୁ ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଗାଡ଼ି ଲାଗିଲା କି ନାହିଁ । ଏ ଗାଡ଼ି କାଟିବାକୁ କେତେ ଡେରି ହେବ । ଏକେତ ଗାଡ଼ି ଆସି ଏକଘଣ୍ଟା ହୋଇଗଲା ଠିଆ ହେଲାଣି, ଆଉ କେତେ ଡେରି ହେବ । ଅଚ୍ଛା ଡ୍ରାଇଭର ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ମହାନଦୀ ପୋଲ ଉପରେ ଥିଲ, ଲାଲ ବତି ଦେଖିଥିଲ କି ? ଆଉ ଦେଖିଲ ସେତେବେଳେ ଇଂଜନ କେଉଁ ଜାଗାରେ ଥିଲା ।

ଡ୍ରାଇଭର—ସାର୍, ମୁଁ ନଦୀ ପୋଲ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ ମଝିରେ, ସେତେବେଳେ ଲାଲ ଆଲୁଅ ଦେଖି ପାରିଲି । ତେଣୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଆସି ଲାଲ ଆଲୁଅ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲି । ଅଗତ୍ୟା କୌଣସି କାରଣ ନ ଜଣାଇ ଏପରି କାହିଁକି ଠିଆ କଲି, ପଚାରିବାରୁ—ସେମାନେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ମୁଁ ସେ ଯାଗା ଛାଡ଼ି ଇଂଜିନରେ ଗାର୍ଡ଼ଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । ତା'ପର ସବୁ ଘଟଣା ଗାର୍ଡ଼ କହିଥିବେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ ।

ଡ୍ରାଇଭର ଚାଲି ଯିବା ପରେ ସଂଟିଂ ଇଂଜିନ ଆସି ପଞ୍ଚଆଡ଼ୁ ଗାଡ଼ିକୁ କାଟି ଦେଲା । ମାଡ୍ରାସ ମେଲ ଅଳ୍ପ କେତେକ୍ଷଣ ପରେ କଟକ ନଗରୀ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲା ।

ଜନାକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଲୋକଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲା । କଟକ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଦେଖି ମନେ ହେଉଥାଏ କନ୍ୟାଘରର କନ୍ୟା ବିଦାୟ ପରେ ଦୃଶ୍ୟ । କେବଳ ପଡ଼ିରହିଲା ଗୋଟିଏ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ବଗି ଘାତକ ବୋଷଙ୍କର ମୃତ ଦେହ ନେଇ । ମୃତ ଦେହ ନେଇଯିବା ପରେ ରେଲବାଇ ଏହି ଗାଡ଼ି ଫେର କୌଣସି ମେଲ ଗାଡ଼ିରେ ଯୋଡ଼ି କରିଦେବ । ହୁଏତ ନବ ବିବାହିତ ଦମ୍ପତି ଏହି କାମେରାରେ ଦୂର ପଥର ଯାତ୍ରୀ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କ'ଣ କେବେହେଁ ବୁଝି ପାରିବେ ଏହି ସିଟ୍‌ରେ ଯେଉଁଠି ସେମାନେ ବସି ପ୍ରେମାଳାପ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଠିକ ସେଇଠାରେ ଘାତକ ବୋଷ ପରି ଜଣେ ଅଭାଗା ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିଛି । ଅଜାଣତରେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଏକ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଲେ ।

ମିଃ କରଅପ୍ପା—କ'ଣ ହେଲା ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ? ଆପଣଙ୍କ ଚେହେରା ଏପରି ମଳିନ ପଡ଼ିଗଲା କାହିଁକି ? ଆର୍ ୟୁ ଫିଲିଂ ଅନ୍‌ୱେଲ ?

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଏକ୍ସକ୍ୟୁଜ୍ ମି ସାର, ଅଜାଣତରେ ମୁଁ ଟିକିଏ ସେଣ୍ଟିମେଣ୍ଟାଲ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି ।

ମିଃ ନାଗଅମ ସା— ଡୋଣ୍ଟ ଓ୍ୱାରି ମାଇ ବୟ । ମଣିଷ ମାତ୍ରେ ଗୋଟିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭୂତି ଅଛି । ଆମେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଖାତିରରେ ସେଟାକୁ ଦବାଇ ଦେଉଛୁ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ମଣିଷ ଅଜାଣତରେ ଏହି ଅନୁଭୂତି ଜାଗି ଉଠେ । ଆମ ସାମନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରାଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ବାଇ, ଦ ଓ୍ୱେ—ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ମୁଁ ଯାଉଛି । ମୋତେ ଫୋନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି କେସ ଭାର ଅଭୟ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏମାନଙ୍କ ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ଦେଖି ମୋର ମନେ ହେଉଛି ଆମକୁ ଗୋଟାଏ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ସାମନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାର ଲିଡର ଜଣେ ଅସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି । ଉପର ପାହିଆ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଏହାର ଯଥେଷ୍ଟ ଖାତିର । ଆପଣ ଅଭୟ ମହାନ୍ତି ଆସିବା ଆଗରୁ ପୋଲିସ ହେଡ଼ କ୍ୱାର୍ଟରକୁ ଡାକି ସବୁ ଡିଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟସ ଓ୍ୱାରଲେସ କରି ଦେବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଏହି କଳା ଗାଡ଼ି ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ । ଆଉ ଲେଭେଲ କ୍ରସିଂ ଗେଟର ରକ୍ଷୀଆଳକୁ ପଚାରନ୍ତୁ । ହୁଏତ କିଛି ସୂତ୍ର ମିଳି ପାରେ, ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ ।

ପୁଲିସ ଆଇ.ଜି ଯିବା ପରେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଗେଟ ମ୍ୟାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ । ପ୍ରାୟ ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ଗେଟମ୍ୟାନ, ରାମୁଲୁ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା । ଆଖି ଯୋଡ଼ିକ ମଦପିଇ ମନ୍ଦାର ଫୁଲ ପରି ଲାଲ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ରାମଲୁ ତୁମେ କେତେବେଳେ ଡ୍ୟୁଟିକୁ ଆସିଲ ଏବଂ ମେଲ ଆସିବା ଆଗରୁ ସବୁ ଘଟଣା ଗୁଡ଼ିକ ମନେ ପକାଇ ମୋତେ କୁହ । ତୁମର ଡରିବାର କିଛି କାରଣ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମର କିଛି କ୍ଷତି କରିବି ନାହିଁ ।

ଗୋପାଳ—ସାର ମୋତେ ମାଫ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ । କହି କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆରେ ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ ? ଯେଉଁ ଘଟଣା ତୁମ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଛି କୁହ । ତୁମକୁ କେହି ମାରୁ ନାହାନ୍ତି କି ଗାଳି ଦେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଗୋପାଳ—ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଡ୍ୟୁଟିକୁ ଆସିବା ପରେ ସେପରି କିଛି ଘଟଣା ଘଟି ନାହିଁ । ତେବେ ମେଲ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ କାଳିଆ ବୋଦା ଆଡୁ ଆସି ମୋ ଘର ସାମନାରେ ଗୋଟାଏ କଳା ରଙ୍ଗର କାର ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦେଖେତ ଡ୍ରାଇଭର ଗାଡ଼ିର ମେସିନ ଠିକ କରୁଛି । ଗାଡ଼ିଟା ଠିକ୍ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ଯାଇ କହିଲି ଟିକିଏ କଡେଇ ରଖି ଦେବା ପାଇଁ, ଡ୍ରାଇଭର ବଗୁରି ଖୁବ୍ ଭଦ୍ରଲୋକ । ଚେହେରା ଏବଂ ଲୁଗା ପଟାରୁ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ଲୋକ୍ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା । ଗୋରା ତକ ତକ ଚେହେରା । କୁଞ୍ଚ କୁଞ୍ଚ ବାଳ—ସିନେମା ଅଭିନେତା ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ ପରି ନିଶ ରଖିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସାର ଆଖିର ଡୋଳା ଯୋଡ଼ିକ ଟିକିଏ ନାଲି ରଙ୍ଗର ଥିଲା । ମୋର ମନେ ହେଉଥାଏ, ସତେ ଯେପରି ଗୋଟାଏ ସିନେମା ଷ୍ଟାର ମୋ ଘର ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ଡ୍ରାଇଭର ମୋତେ କହିଲା ହଠାତ୍ ତେଲ ସରିଯିବାରୁ ବୋଧହୁଏ ଇଞ୍ଜିନ ଚାଲୁନାହିଁ । ସେ ଲୋକ ପଠାଇଛି ତେଲ ଆସିଲେ ଗାଡ଼ି ନେଇ ଚାଲିଯିବ । ମୋତେ ଗୋଟାଏ ସିଗାରେଟ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଲା । ତାର ୧୫ ମିନିଟ ପରେ ଜଣେ ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ ସାଙ୍ଗରେ ଗୋଟାଏ ଗେଡ଼ା ଲୋକ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେଫ୍ଟି ଅଫିସର । ସବୁ ରେଲବାଇ କର୍ମଚାରୀ ଠିକ୍ କାମ କରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏହା ପରୀକ୍ଷା

କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ କଲିକତାରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହେଲୁ ସାର ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ମଲମୁଣ୍ଡିଆ କର୍ମଚାରୀ । ଅମ ସାମନାରେ କୌଣସି ଅଫିସର ଠିଆ ହୋଇଗଲେ କେମିତି ଅବସ୍ଥା ହୁଏ ବୁଝି ପାରୁଥିବେ ନିଶ୍ଚୟ । ତେଣୁ ମୁଁ ଏକବାରେ ଘାବଡ଼ାଇ ଗଲି । ତାଙ୍କୁ ବସିବା ପାଇଁ ଖଣ୍ଡେ ଟୁଲ ଦେଲି । କଥାରେ ଅଛି ସାର ସାହେବଙ୍କ ସାମନାରେ କମ୍ବା ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ପଛରେ ଠିଆ ହେବା ବିପଦ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପିଣ୍ଡାରେ ବସାଇ ଡିଉଟି କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । ଷ୍ଟେସନରୁ ମେଲ ଆସିବା ଆଗରୁ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଲା । ମୁଁ ଗେଟ ବନ୍ଦ କରି ମୋ ଜାଗାରେ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ । ଏମିତି ସମୟରେ ନିମାଇ ଡେଙ୍ଗା ଜଣକ ଆସି ମୋତେ ପଚାରିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଓ ଯଦି ଏଇଠାରେ ପାଖରେ କେଉଁଠି ସିଗାରେଟ ଦୋକାନ ଥାଏ ତେବେ ଗୋଟାଏ ପାକେଟ ଚାରମିନାର ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏତେ ଜଣେ ଅଫିସର ତାଙ୍କ କଥା ଟାଳିବି କେମିତି । ତେବେ ଗେଟ ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ମନ ହେଉନଥିଲା । ସେ ମୋର ଇତଃସ୍ତତଃ ହେବାର ଦେଖି କହିଲେ ଗେଟଟିକୁ ଖୋଲି ପକାଇ ଦିଅ । ଆମେମାନେ ଅଛୁ, ତୁମର ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କଠୁ ୧୦ ଟଙ୍କାର ନୋଟ ଖଣ୍ଡିଏ ନେଇ ଏକ ନିଶ୍ୱାସରେ ଷ୍ଟେସନ ଆଡ଼କୁ ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲି । ମୁଁ ଷ୍ଟେସନରୁ ରାସ୍ତାରେ ଆସିଲି ବେଳକୁ ଦେଖିଲି ମେଲ ଠିଆ ହୋଇଛି । ମୋର ତ ଚେତା ବୁଡ଼ି ଯିବା ଉପରେ ସାର । ଯଦି ମୋ ଅଫଳତି ଯୋଗୁଁ ମେଲ ଠିଆ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସାର ମୋର ଚାକିରି ଖଣ୍ଡିକ ଗଲା । ଇଷ୍ଟ ଦେବତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ମୁଁ ଯୋରରେ ଦଉଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । କିଛି ସମୟ ପରେ ମେଲ ସିଟି ଦେଇ ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଓ ମୋ ଦେହରେ ପ୍ରାଣ ପଶିଲା । ମୁଁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଆସୁଥିଲି, ଦେଖିଲି ଟିକେ ଉଙ୍କି

କାରଟା ମୋ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛି । ଯେତେବେଳେ କାରଟା ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା ମୁଁ ଦେଖିଲି ଡ୍ରାଇଭର ପାଖକୁ ଲାଗି ଜଣେ ଲୋକ ବସିଛି ଏବଂ ପଛ ସିଟ୍‌ରେ ପୂର୍ବ ପରିଚିତ ସେଇ ଡେଙ୍ଗା ଓ ବାଙ୍ଗରା ଲୋକ ମଝିରେ ଗୋଟାଏ ଅପରୂପା ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ବସିଛନ୍ତି । କି ସୁନ୍ଦର ତାହାଙ୍କ ଚେହେରା । ଭଗବାନଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଏକ ଆଖିଆ ବିଚାର । ତାଙ୍କୁ ଏତେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଛଟାଙ୍କିଏ କାଟି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଲେ କ'ଣ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଅଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା । ମୋତେ ସବୁଠୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା ଏହି ଡେଙ୍ଗା ଲୋକଟାର କପାଳ ଦେଖି । କୁଆଡ଼େ ଗସ୍ତି ଉଜଟି କରିବାକୁ ଆସିଥିଲା । ତା ବଦଲରେ ଚାଲିଲା ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ସାଙ୍ଗରେ ନୈଶ୍ୟ ବିହାରରେ । କଥାରେ ଅଛି ସାର 'ଖୋଦା ଯିବ୍ ଦେତା ହେ ତ ଛପର ଫାଡ଼କେ ଦେତା' ସେଇ ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ ଗୋଟାଏ କାଳିଆ ଚମଡ଼ା ବ୍ୟାଗ ଖୋଲିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ସେ ପରୀ ଜଣଙ୍କ ତା ଉପରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ି କ'ଣ ଦେଖୁଥିଲା । ମୁଁ ପାଟି କରି ଉଠିଲି । ସେ ଲୋକଟା ଚମକି ପଡ଼ି ମୋତେ ଅନାଇଲା । ବାହାରକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋତେ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଇଶାରା କରିଦେବା ସମୟରେ ହାତରେ ଧରିଥିବା କାଗଜ ଖଣ୍ଡିକ ଉଡ଼ିଗଲା । ମୁଁ ଭାବିଲି ମୋ ଉପରେ ଖୁସି ହୋଇ ଗୋଟାଏ ଦଶ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ପକେଇ ଦେଲା । ମୁଁ ପ୍ରାଣ ପଣ କରି ଦଉଡ଼ିଲି କାଗଜ ଖଣ୍ଡିକ ଧରିବା ପାଇଁ, ଦୁଇ ତିନିଥର ପଡ଼ି ଗୋଡ଼ ହାତ ଛିଣ୍ଡିଗଲା । ଶେଷରେ ଯାଇ ନୋଟଟିକୁ ଧରି ଦେଖିଲି ବେଳକୁ ଦେଖିଲି ଗୋଟାଏ କାଗଜ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ରାଗରେ ମୋର ପଞ୍ଚଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜଳିଗଲା । ଗୋଡ଼ ଗୁଡ଼ାକ ଆଗରୁ ପୋଡ଼ୁ ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୋଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । କାଗଜଟାକୁ ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନେ ପଡ଼ିଲା ସେ ଡେଙ୍ଗା

ଲେକଟିର ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ମୋ ପାଖରେ ଟ୪-୬୦ ପଇସା ଅଛି । ଏତ କିଛି କମ ଲଭ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେ ଫେରି ଆସନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଏହି କାଗଜଟି ଦେଇ ଦେବ ଭାବି ପକେଟରେ ରଖିଛି । ସାର ମୋର ଉପରି ଲଭ ଏତିକିରେ ରହିଲ । ଏହି ନଅଟି ଗୃହମଣିନାର ପାକେଟ; ଏଥିରୁ ମୁଁ ଦୁଇଟି ଟାଣିଛି । ଏ ରହିଲ ଆପଣଙ୍କର ଟ୪-୬୦ପଇସା ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ସାର୍, ମୋର ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଗଲେ ପିଲା ଛୁଆ ଭୋକରେ ମରିବେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଏଇ-ରାମୁଲୁ ତୁମେ ବହୁତ ବାଜେ ବକୁଛ । 'ଡିଉଟି ଉପରେ ମଦ ଖାଇ କଅଣ ଇସ୍ପାଙ୍କୁ ସିସ୍ପାଙ୍କୁ ବକୁଛ । କ'ଣ ହାଜତ ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲଣି ?

ରାମଲୁ—ଆପଣଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଛୁଇଁ କହୁଛି ସାର ମୁଁ ମିଛ କହୁନାହିଁ । ଏହା ଭିତରେ ଯଦି ଗୋଟିଏ କଥା ମିଛ ଥାଏ ତେବେ ମୋ ଜିଭ ଖସିପଡ଼ିବ । ହଁ ସାର ଆପଣଙ୍କ ରାଣ ଅଛି ମୁଁ ମଦ ଖାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସାର ମଦ କ'ଣ ମୁଁ ଆଜି ଖାଇଛି । ମୋ ବାପା ଥିଲେ ରେଲୱେ ଜମାଦାର । ସେ ବ୍ରିଟିଶ ଯୁଗ—ହାଣ୍ଡି ହାଣ୍ଡି ମଦ ପିଉଥିଲେ—ମା ପେଟରୁ ବାହାରି ମୋର ଜ୍ଞାନହେବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ମଦ ଖାଉଛି । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ବି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ରାମଲୁ ମାଷ୍ଟର କେବେ ମାତାଲ ହୋଇଛି । ମଦ ମୁଁ ଖାଉଛି କିନ୍ତୁ ମଦ ମୋତେ ଖାଇନାହିଁ ସାର । ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ମୁଁ ମିଛ କହୁଛି ସାର........

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଅଚ୍ଛା ରାମଲୁ ତୁ ଯେତେବେଳେ ଫେରି ଆସିଲୁ ତୋର ନେଳି ନାଲି ବତି କେଉଁଠି ଥିଲ ?

ରାମଲୁ—ସାର ଏଇଟା ସବୁଠୁ ମୋତେ ବେଶୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ମୋର ନେଳି ନାଲି ବତିଟା ଯେଉଁଠି ଗାଡ଼ିଠିଆ

ହୋଇଥିଲା, ସେଇଠି ପଡ଼ିଥିଲା । ମୋର ବଦଳିଆ ଯେତେବେଳେ ଆସୁଥିଲା ସେ ସେଠାରେ ବଡ଼ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖି ଉଠାଇ ନେଇ ଆସିଲା । ସାର—ସେ ଆପଣଙ୍କ ପରି ମୋତେ ମାତାଲ ଭାବେ । କେତେଥର ତାକୁ ବୁଝାଇଲିଣି କିନ୍ତୁ ସବୁ ବେକାର । ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାକୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଲା ଯେ ମୁଁ ମାତାଲ ହୋଇ ପକାଇ ଦେଇ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଦ ବେଶୀ·······

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଚୁଟ୍‌କର ରାମଲୁ । ଆଚ୍ଛା ଦିଅ ସେ କାଗଜଟା ଦେଖେ କଣ ଅଛି ସେଥିରେ ।

ରାମଲୁ ହାତରୁ କାଗଜଟା ନେଇ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । "ଘାତକ—ମାଡ୍ରାସ ମେଲ—କଟକ—ଶର୍ମିଲା—୫ ସେର—ପଞ୍ଚନାପୁକ— ତଡ଼ଆ ନମାତନ—ଖତମ କରଦୋ—ସର୍ଦ୍ଦାର" ଚିଠିଟା ପଢ଼ି ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କର ମୁଖ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଅନ୍ଧାରରେ ହାତ ଅଣ୍ଡାଳିବାଠାରୁ ଗୋଟାଏ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୂତ୍ର ହାତକୁ ଆସି ଯାଇଛି । ଯଦିଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ ତା ହେଲେ ବି ଗୋଟାଏ ଅମୂଲ୍ୟ ସୂତ୍ର । ପୃଥିବୀର ଯେତେ ଅପରାଧୀ ଅପରାଧ ପରେ ସଜ୍ଞାନ କିମ୍ବା ଅଜ୍ଞାନ ବଶତଃ କିଛି ନା କିଛି ଭ୍ରମ ଛାଡ଼ି ଯାଅନ୍ତି । ସେହି ସୂତ୍ରରେ ତାର ହୁଏ ମୃତ୍ୟୁ । ସେହିପରି ଏହି ଅଜ୍ଞାନ ଆତତାୟୀ ତାର ମୃତ୍ୟୁର ପରୱାନା ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଯାଇଛି ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ରାମଲୁ ତୁମେତ ଟିକିଏ ଟିକିଏ ଇଂରାଜୀ ଜାଣ । କହି ପାରିବ ଗାଡ଼ିର ନମ୍ବର କ'ଣ ଥିଲା ?—ମଦ ନିଶାରେ କୁହ ନାହିଁ ।

ରାମଲୁ—ସାର ମୁଁ ନିଶାରେ କିଛି କହୁନାହିଁ । ସବୁ କିଛି ହୋଇ ଯାଉଛି । ଗାଡ଼ି ନମ୍ବର ମୋର ବେଶ ମନେ ଅଛି **B. R. T.**

୨୨୨· ଫ୍ଲେଟଟା ପଛରେ ଲାଗିଥିଲା । ତାସ ଖେଳରେ ଯଦି ତିନିଟା ନଂଅ ଏକ ସାଙ୍ଗରେ ଆସନ୍ତା ତେବେ ଦେଖି ନଥାନ୍ତୁ ପଛନାପୁକ ପୁଅକୁ·······

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ତୁମେ ଏଥର ଯାଅ । ଦରକାର ହେଲେ ଡକାଯିବ । ଗ୍ରାମଲ୍ ଶୁକ୍ଳସିଂହ ପରେ ଆଙ୍ଗୁଳି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଓ ତଦନ୍ତ ଶେଷହେଲେ ମୃତ ଦେହକୁ ମାଇନା ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ସବଇନ୍ସପେକ୍ଟର ମୋହନ ବାବୁଙ୍କୁ ଓସ୍ପିଟାଲେସ ଷ୍ଟେସନକୁ ଗାଡ଼ି ନମ୍ବର ଫୋନ କରି ଦେବାକୁ କହିଲେ । ରାତି ତିନିଟା ବାଜିଲା—ପୁଲିସ ଜୀବନରେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଛି ନାହିଁ । ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ଆଗରୁ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି କେତେ ରାତି ଜାଗିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେ ଉପରବାଲାଙ୍କ ହୁକୁମ ଅନୁଯାୟୀ କେତେ ଅକଥନୀୟ ଅତ୍ୟାଚାର ଚଳାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ଚକ ବୁଲି ଯାଇଛି । ସେହିମାନେହିଁ ଆଜି ଦେଶର କର୍ଣ୍ଣଧାର । ଗୃହସ୍ଥ ଜୀବନରେ ଖାଲି ନିନ୍ଦା ଏବଂ ଘୃଣା ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କ'ଣ କରିବାକୁ ଅଛି । ଉପରବାଲା ମାନଙ୍କ ହୁକୁମ ତାଙ୍କୁ ତାମିଲ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ସେ ଯେତେ ଗର୍ହିତ କାମ ହେଉପଛେ । କାଲି ଖବର କାଗଜର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ବାହାରିବ ପ୍ରଭାତ ବୋଷଙ୍କର ନୃଶଂସ ହତ୍ୟା । ତାର କିଛିଦିନ ପରେ ବାହାରିବ ପୁଲିସ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଶିଥିଳ୍ୟତା । ଉପରୁ ଆସିବ ଗୋଟାକ ପରେ ଗୋଟାଏ ଫୋନ·· କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ବସିକରି ପୁଲିସ ବାଲାମାନେ··ଖାଲି ଦରମା ନେବା ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ରଖା ହୋଇଛି ? ଇତ୍ୟାଦି··ଇତ୍ୟାଦି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଏହି ଅଫିମ ଏବଂ କୋକେନ୍ ବ୍ୟବସାୟରେ ଦେଶର

ବଡ଼ ବଡ଼ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଧରିବା ସାମାନ୍ୟ ମୋଳସ ବାଲା କଅଣ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ । ଯଦିବା କୌଣସି ସୂତ୍ର ଭୁଲରେ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଏ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ମଶାମାଛି ଭଳିଆ ମାରିଦେବା ପାଇଁ କୁଣ୍ଠା ବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ହାଏରେ ଦୁର୍ଭାଗା ଦେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପର ଦେଶବାସୀ । ଏହାର କଅଣ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଯାହାଙ୍କ ଦୋଷ ଫଳ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ହରାଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାବୁ—ସାର, ରାସ୍ତା ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ? ଘରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ?

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ନା ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଏଥର ଚାକିରୀରୁ ରିଟାୟାରମେଣ୍ଟ ନେଇନେବି । ଜୀବନ ଉପରେ ଘୃଣା ଆସିଗଲାଣି । ହଉ ଚାଲନ୍ତୁ ଯିବା ।

× × × ×

ସି: ଅଇ: ଡି ଇନସପେକ୍ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଶୋଉଛନ୍ତି । ଦିନ ଆସି ଆଠଟା ବାଜିଲାଣି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଉଠିବାର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଉନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରମା ଦେବୀ ହାତରେ ଚାହା କପ ନେଇ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଖାଲି ହୁଁ... ହୁଁ... ଛଡ଼ା କିଛି ବି ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଗଳାରୁ ବାହାରୁ ନାହିଁ ।

ସୁରମା ଦେବୀ—ହଇହେ ଉଠିବ କି ନାହିଁ ? କେତେବେଳୁ ଚାହା ନେଇ ଡାକୁଛି । ଥଣ୍ଡା ହୋଇଗଲେ ମୋତେ କିଛି କହିବ ନାହିଁ । ହଇହେ ଉଠିଲ ।

ଅଭୟ...କ'ଣ ଭୋରରୁ ଆଠଟା ବେଳୁ କପେ ଚା ନେଇ ଉଠାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲଣି ।

ଏତକ କହି ସୁରମାର ଅଣ୍ଟାରେ ହାତ ଦେଇ ଟାଣିନେଲେ । ଏହି ଟଣାରେ ସୁରମାଙ୍କ ହାତରୁ କମ୍ପ୍ଲେଣ୍ଟ ଖସି ପଡ଼ିଲା ।

ସୁରମା—ହେଲାଣି କେତେ ଭୁଲ୍ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସକାଳୁ ତୁମେ ଗୋଟାଏ ଲେଖାଏଁ କେତେ ଭୁଲ୍ କରିବ ।

ଅଭୟ—ତୁମକୁ କେତେଥର କହିଲି ଯେ ତୁମେ ସକାଳେ ଉଠି ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ । ନହେବା ଯଅ ତେବେ ଚା'ନେଇ ଆସିବା ପରେ ତୁମ ନରମ ମୁହଁଟି ମୋ ଗାଲରେ ଲଗାଇ ଦେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ କ'ଣ ମାନିବ ।

ସୁରମା—ଧେତ୍ ତେଣିକି । ଭାରି ଅସଭ୍ୟ ତୁମେ । ଚାରିବର୍ଷ ହେଲା ଆମର ବାହାଘର ହେଲାଣି । କୋଳ ପୂରାଇ ଅଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ଆସିଲା ନାହିଁ । ତା ଉପରେ ତୁମର.........

ଅଭୟ— ଧୀରେ ସୁନ୍ଦରୀ ଧୀରେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିବ । ଯଦି ନଆସେ, ତେବେ ତୁମେ ଆଉ ମୁଁ ଜନ୍ମନିରୋଧର ସଭାପତି ହୋଇଯିବା ।

ଏହା କହି ଅଭୟ ବାବୁ ସୁରମାକୁ ଛାତି ଉପରକୁ ଟାଣିନେଲେ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ନିଃଶ୍ୱାସ ଏକ ହୋଇଗଲା । କେତେ ମିନିଟ ନା କେତେ ଯୁଗ ପାର ହୋଇଗଲା । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସୁରମା ଦେହ ଝାଡ଼ି ଝଡ଼ି ହୋଇ ବସିଲେ । ଅଭୟଙ୍କ ଗାଲରୁ ସିନ୍ଦୁର ଦାଗ ଶାଢ଼ୀର ପଣତରେ ପୋଛୁ ପୋଛୁ କହିଲେ—ମନସ୍କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାତ । ଏଥର ଯାଉଛି କଂସ ଗିଲାସରେ ଚାହା କରି ନେଇଆସେ । ସୁରମା ଉଠି ଯାଉ ଥିଲା ବେଳେ ଅଭୟ ପଣତ କାନିଧରି ଟାଣି ବସାଇ ଦେଲେ ।

ଅଭୟ—ଆରେ ଶୁଣ ସୁରମା । ମୋର ଏହି ବେଡ୍ ଟି ବ୍ୟାପାରରେ ଗୋଟାଏ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା । ସେତେବେଳେ

ବାହାହୋଇ ନଥାଏ । ଗୋଟାଏ ପାଣ୍ଡବ ବର୍ଜିତ ଥାନାର ଅଫିସର ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ । କାମ ବେଶୀ ନଥାଏ । ସକାଳ ୧୦ ଟାରେ ନିଦଭାଙ୍ଗେ । ଉଠିପଡ଼ି ଷ୍ଟୋଭରେ ଚାହା ତିଆରି କରି କପରେ ଢାଳି ରଖିଦିଏ । ପୁଣି ବିଛଣାରେ ପାଞ୍ଚମିନିଟ ଶୋଇ ପଡ଼େ । ଠିକ୍ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ ପରେ ଉଠି ଚାହାଟା ଖାଇଦିଏ । ବାସ୍ ହୋଇଗଲା ବେଡ଼ ଟି ।

ସୁରମା—ଯା, ତୁମକୁ କିଏ ପୋଲିସ ଚାକିରି ଦେଲା ? ତୁମର କୌଣସି ସିନେମାରେ କୌତୁକ ଅଭିନେତା ହେବାର ଥିଲା । ଯଦି ତା ନ ଯୁଟନ୍ତା ତେବେ ବିଶ୍ୱଚମ୍ପା ଥିଏଟର କମ୍ପାନୀରେ ନାମ ଲେଖାଇବା ଉଚିତ ଥିଲା । ହଉ ଏଥର ଉଠ, ବେଳ ବହୁତ ହେଲାଣି ।

ସୁରମା ପ୍ରାୟ ଅଧଘଣ୍ଟା ପରେ ଚାହାନେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଚାହା ପିଉ ପିଉ ଗୋଟାଏ ହାତରେ ସୁରମାର ଅଣ୍ଟାରେ ହାତ ଦେଇ ଟାଣି ନେଲେ । ମୁହଁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଓଠ ଉପରକୁ ନଇଁ ଆସୁଥିଲା ।

"ଠକ୍....ଠକ୍...ଠକ୍" ଦୁଇଜଣ ଯାକ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ । ସୁରମା ତର ତର ହୋଇ ଶାଢ଼ୀ ଠିକ୍ କରିନେଇ ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆର ଆଡ଼େ ଚାଲିଲେ ।

ଅଭୟ—ଧେତ୍ ତେରିକି...କିଏ ଏଣ୍ଡ ଉଦ୍ଭଟ...ସକାଳୁ ମଣିଷର ମନଟା ଖରାପ କରିଦେଲା । ଆଜି ଦିନଟା ଭଲ ଗଲା ପରି ମନେହେଉ ନାହିଁ ।

ସୁରମା—ଆଇ: ଜି:ଙ୍କ ପିଅନ ଆସିଛି । ୮ଟା ବେଳେ ଆଇ.ଜିଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରିବାକୁ କହୁଛି । ଖୁବ୍ ଜରୁରୀ, ଏଇ ଚିଠିଟା ନିଅ ।

ଅଭୟ ଅଳସ ନେତ୍ରରେ ଚିଠିଟା ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଉ ବୁଲାଉ ହଠାତ୍ ଠିଆହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ସୁରମା, ଧୀରଜ ଘୋଷକୁ କାଲି ରାତି ଏଗାରଟା ସମୟରେ ମାଡ୍ରାସ ମେଲରେ ଖୁନ କରିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆଇ.ଜି.ଙ୍କର ଏତେ ଜରୁରୀ ତଲବ । ଜଲ୍‌ଦି ଟିକିଏ

ଜଳଖିଆ ତିଆର କରିଦିଅ । ମୁଁ ଏହା ଭିତରେ ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି
ଦାଢ଼ୀ କାଟି ନେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲ ୮ଟା ୧୫ । ବାଜି ୪୫
ମିନିଟରେ ମୋତେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୮-୩୦ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ମତେ ନିତ୍ୟକର୍ମ ଶେଷକରି ବାହାରି
ପଡ଼ିଲେ ସି.ଆଇ.ଡ଼ି ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଏହି
ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ କହିହେବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ୩୦
ମିନିଟ ଆଗରୁ ବିଛଣା ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ । ସାଇକେଲର ଆଗ ଚକରେ
କମ ହାୱା ଥିବାରୁ ପେଡ଼େଲ ମାରି ମାରି କ୍ଲାନ୍ତ ଏବଂ ଝାଳ ନାଳ
ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ଆଇ.ଜି.ଙ୍କ ଅଫିସ ସାମନାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ
ସେତେବେଳେ ମାଗାଜିନ ଘଡ଼ିରେ ଠିକ୍ ୯ଟା ବାଜି ଉଠିଲା

ଅଭୟ—ମେ ଆଇ କମ୍ ଇନ୍ ସାର୍ ?

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ଇୟେସ୍ କମ୍ ଇନ୍ ।

ଅଭୟ ବନ୍ଧ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ପୋଲିସ ପ୍ରଥାରେ
ଅଭିବାଦନ କଲେ ।

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ମିଃ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ମୁଁ କାହିଁ
ଡ଼ାକିଛି ? ତେବେ ଶୁଣନ୍ତୁ ଗତ କାଲିର ଘଟଣା । ଏହାକହି ସମ
ଘଟଣା ଧାରା ବାହିକ ଭାବେ କହିଗଲେ ।

ଅଭୟ—ସାର ସେହି ଗାଡ଼ି B.R.T.999. ତାର କ'
ହେଲା ? ତାର କିଛି ଖବର ମିଳିଛି ?

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ସେ ଗାଡ଼ିଟା ବିଜୟ ବିହାରୀ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର
ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସାୟୀ ଏହି ପଟ୍ଟନାୟକ । ତାଙ୍କ କହିବା ମତେ ତାଙ୍କ
ଗାଡ଼ି ଗତକାଲି ଘରରୁ କିଏ ଚୋରିକରି ନେଇଯାଇଛି । ବ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥାନୀୟ ଥାନାରେ କୌଣସି ଏତଲା ଦେ

ନାହାନ୍ତି । ସେହ୍ୱ B.R.T. ୨୨୨ ଗାଡ଼ି ଗୃହକବସ୍ଥାନ ହୋଇ କଟକ ଭୁବନେଶ୍ୱର ରୋଡ଼ ବାଲିକୁଦା ପାଖରେ ପଡ଼ିଛି ।

ଅଭୟ—ସାର୍ ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ?

ମିଃ କରଅପ ପା—ୟୁ ନୋ ମିଃ ପଟ୍ଟନାୟକ । ମୁଁ ତୁମ ନାମ ସୁପାରିଶ କରିଛି । ତୁମକୁ ଏହି କେସ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଜାଣେ ଏ କେସର ତଦନ୍ତ ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ଆତତାୟୀ ଖୁବ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ଗୃହକ ଏବଂ ନୃଶଂସ । ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବାଧା ଆସିଲେ ସେ ଖୁନ୍ କରିବାରେ ପଛାଇବ ନାହିଁ । କନୁ ଏପରି ଜଟିଳ କେସ ଅନ୍ୟ କାହା ହାତରେ ଦେଇପାରୁ ନାହିଁ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଚତୁରତା ଉପରେ ମୋର ଏବଂ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଭରସା ଅଛି । ମୁଁ ଆଶାକରେ ତୁମେ ଏ କେସ ନେବା ପାଇଁ ଆପତ୍ତି କରିବ ନାହିଁ ।

ଅଭୟ—ମୋତେ ଏ କେସ୍‌ର ଭାର ଦେଇ ଆପଣ ମୋ ଉପରେ ବହୁତ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ସାର । ମୋ ଉପରେ ଆପଣ ମାନଙ୍କର ଭରସା । ମୋତେ ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଅନେକ ବାଟ ଅଗ୍ରସର କରିବ । ହୁଏତ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଜୟ ଲାଭ କରିବି କି ନାହିଁ····· ହୁଏତ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ସାର ଆପଣଙ୍କର ଏବଂ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ମୁଁ ତଦନ୍ତ କରିଯିବି । ସାର୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯାଉଛି ।

କ୍ରାଇମ ବ୍ରାଞ୍ଚରେ ଷ୍ଟେଟ ମେଣ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିବି ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ସୂତ୍ର ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥାଏ·····ତା' ପରେ ମଟରଟା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ଫେରି ଆସିବି । ତାପରେ ମୁଁ ମୋର କର୍ମପନ୍ଥା ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । ଆଶାକରେ ମୋତେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ ।

ମିଃ କଟାଇପ୍ରା — ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସ୍ୱାଧୀନ ହସ୍ତ ନେଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ମୁଁ ଦେଲି । ଆପଣଙ୍କର ଯଦି ସହକାରୀ ଦରକାର ଥାଏ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ମୁଁ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି ।

କ୍ରାଇମ ସେକ୍‌ସନ ପୁଲିସ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ମେରୁଦଣ୍ଡ । ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ପରିହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କର୍ମଚାରୀ ତାର ନିଜ କାମରେ ବିଶେଷ ପାରଦର୍ଶୀ । ବାହାରୁ ଦେଖିଲେ ମନେ ହେବ ଗୋଟାଏ କଲେଜର ଛାତ୍ରମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ପାରଦର୍ଶୀତାରେହିଁ ପୋଲିସ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଅଗ୍ରଗତି । ସି: ଆଇ: ଡି ଇନ୍‌ସପେକ୍‌ଟର ଅଭୟ ସେନାପତି ସିଧା ପୋଲିସ ସୁପରିଣ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ କାମରାରେ ପଶିଲେ । ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଚେୟାର ଉପରେ ବସି କଅଣ ଗୋଟାଏ ଭାବି ଚାଲିଥିଲେ ।

— ଗୁଡ଼ ମର୍ଣ୍ଣିଂ ସାର — କହି ଅଭୟ ବାବୁ ପୁଲିସ ପ୍ରଥାରେ ଅଭିବାଦନ କଲେ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ — ଆସ ଅଭୟ, ଆସ, ତୁମରି ଅପେକ୍ଷା ମୁଁ କରିଥିଲି । ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଇ: ଜି:ଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖା କରି ସାରିଛ । ସମସ୍ତ କେସର ବିବୃତ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ କହିଥିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଚେୟାରରେ ବସି ଫାଇଲଟା ପଢ଼ ।

ଅଭୟ ବାବୁ ଚେୟାରରେ ବସି ଫାଇଲଟା ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭକଲେ । ଅଫିସ କାନ୍ଥରେ ଘଡ଼ି ଟିକ୍ ଟିକ୍ କରି ତାର ସମୟ ଘୋଷଣା କରି ଆଗେଇ ଯାଉଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାକ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଅଭୟ ବାବୁ ଫାଇଲରୁ ଆଖି ଉଠାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଆଡକୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ସାର ସେହି ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ମୃତ ଦେହ ପାଖରେ କ'ଣ କିଛି ପଡ଼ିଥିଲା କି ?

ଶ୍ରୀନାଥ—ମୃତ ଦେହ ପାଖକୁ ଖାଲି ଗୋଟାଏ ଲେଡିଜ ରୁମାଲ ପଡ଼ିଥିଲା । ଯାହାର କରରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା 'S' ସେଥିରୁ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଦାମି ଅତର ଗନ୍ଧ ବାହାରୁ ଥିଲା । ତା ଛଡ଼ା ସେହି ଡ଼ବାରେ ଗୋଟାଏ ବ୍ରେଲ ଟବାକୋର ଗୋଟାଏ ଅଧଟଣ୍ଟିଆ ସିଗାରେଟ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ସେଠାରେ କୌଣସି ଜିନିଷ ମିଳିନଥିଲା । ଯାତ୍ରୀକ ବୋଷଙ୍କର ବାକ୍ସରେ ପ୍ରାୟ ତିନିହଜାର ଟଙ୍କା ଥିଲା । ଆତତାୟୀ ସବୁଆଡ଼େ ତନ୍ନ ତନ୍ନ କରି ପକେଟରୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ କାଗଜ ପତ୍ର ନେଇ ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ତା ଛଡ଼ା ସେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରୁ କୌଣସି ଆଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ମିଳି ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି ଆତତାୟୀମାନେ ଭୀଷଣ ଚାଲାକ । କୌଣସି ସୂତ୍ର ଛାଡ଼ି ଯାଇନାହାନ୍ତି ।

ଅଭୟ—ସାର ଏହି ସିଗାରେଟ କ'ଣ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଲାବରଟେରୀକୁ ପଠାଇ ଦିଆ ଯାଇଛି ? ସାର ସେ ରୁମାଲ ଏବଂ କାଗଜଟା ଦେଖି ପାରେ କି ?

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ରୁମାଲ ଏବଂ କାଗଜ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ରୁମାଲଟା ଭଲ ଭାବରେ ଅଭୟ ବାବୁ ପରୀକ୍ଷା

କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ରୁମାଲ ଦେହରେ "ଝ" ଛଡ଼ା ଆଉ ଗୋଟାଏ ଦାଗ ଥିଲା । ସେଟା ହେଲା ଧୋବାର ଚିହ୍ନ । ଅନ୍ତରେ ଗନ୍ଧ ଶୁଙ୍ଘି ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କୁ 'କସ୍‌ମସ୍‌' ପରି ମନେହେଲା । ସେଣୁ କାଗଜଟି ନେଇ ଅଭୟ ବାବୁ ମନୋଯୋଗ ଦେଇ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ବୁଝିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । ଅନେକ କ୍ଷଣ ଭାବି ଭାବି ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ବୁଦ୍ଧି ଦିଶିଗଲା ।

ଅଭୟ—ସାର ମୋର ମନେ ହେଉଛି ଏ ଚିଠିଟା ଏହିପରି ହୋଇଥିବ ।

"ଘାତକ ୫ତାରିଖ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ମେଲରେ କଟକ ଯାଉଛି । ଶର୍ମିଳା ୫ ସେର ଅଫିମ କିମ୍ବା କୋକେନ୍ ବିଜନ ବିହାରୀ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଦେବ । ଗୁଣ୍ଡିଆ ନମାନେ ଖତମ କରିଦୋ ।

"ସର୍ଦ୍ଦାର"

ଏହି ଚିଠି ଭିତରେ ମାର ଆମେ ଚାରିଜଣଙ୍କୁ ପାଉଛୁ । ଏକ ନମ୍ବର ଘାତକ ବୋଷ—ଯିଏକି ଆତତାୟୀ ହାତରେ ମୃତ୍ୟୁଲାଭ କରିଛି । ଦୁଇନମ୍ବର ଶର୍ମିଳା—ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ—ଚେହେରାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ପୁଲିସ ଆଖିରେ ଧୂଳି ପକାଇ ଆସୁଛି । ସେଇ ହିଁ ଏ ଶ୍ରେଣୀ ବ୍ୟବସାୟୀର ମଧୁମକ୍ଷିକା ।

ତିନି ନମ୍ବର ହେଲା—ବିଜନ ବିହାରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓଡ଼ିଶାର ସୁଖ୍ୟାତ ବ୍ୟବସାୟୀ—ଯାହାଙ୍କର କାର ଆଗରୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ଶର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କର ଆଗମନ ପଥକୁ 'ହି ଇଜ୍ ଏ ଓନଲି ଅକମ୍ପ୍ଲିସ ଟୁ ଦି ସ୍ମଗଲିଂ ରାକେଟ୍" ଏହାଙ୍କର ଖୁନ୍ ସାଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ।

ଚତୁର୍ଥ ନମ୍ବର—ହେଲେ ଅଜ୍ଞାତ ପରିଚିତ ଏହି ସର୍ଦ୍ଦାର—ଯାହାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏ ସମସ୍ତ କାମ ହୋଇଛି ।

ତା ଛଡ଼ା ସେହି ଡବାରେ ଥିବା ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ନାମ ଶର୍ମିଳା ବୋଲି ଆମେ ଜାଣି ପାରୁଛୁ । ଅନ୍ୟ ଜଣକ ଯାହାଙ୍କର ନାମ ଚୁଡ଼ାମଣି ହୁଏତ ଏହା ତାଙ୍କର ଛଦ୍ମ ନାମ ଏବଂ ହୋଇପାରେ ସେହି ସର୍ଦ୍ଦାର । ସାର ଏଇଟା ମୋର ଅନୁମାନ ମାତ୍ର । ତା ଛଡ଼ା ଆମେ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଲୋକ ସମେତ ଗୋଟାଏ କାରକୁ ପାଉଛୁ । ଯାହାର ନମ୍ବର B. R.T. ୨୨୨ ।

ଏହି ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ଜଣେ ଖୁବ୍ ଢେଙ୍ଗା, ଝିନେଇ ଝିନେଇ କଥା କୁହେ ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଜାଣେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଣ ଖୁବ୍ ଗେଡ଼ା—ଗୋଟାଏ ଗୋଡ଼ ଲେଙ୍ଗଟ ଏବଂ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ, ତୃତୀୟ ଜଣ ଗାଡ଼ିର ଚାଳକ । ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଚେହେରା, ଆଖି ଟିକିଏ କଟରା—ଆଭିଜାତ୍ୟର ଛାପ ତାର ସମସ୍ତ ଦେହରେ ପରିସ୍ଫୁଟ । ଏହି ଜଣଙ୍କ ରଜନୀ ବାହାଦୁର ପଟ୍ଟନାୟକ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ।

ବାକି ଆଉ ଦୁଇଜଣ ସାଧାରଣ ଦର୍ଶନ ଲୋକ । ହଜାର ଭିଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଏମାନେ ହଜି ଯିବେ ।

ଏହି ଛଦ୍ମନାମି ଚୁଡ଼ାମଣି ଏବଂ ଶର୍ମିଳା ଛଡ଼ା ବାକି ସମସ୍ତେ ଏହି ଓଡ଼ିଶାର ଲୋକ । ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେ ହୁଏ ଏମାନେ ପଟ୍ଟନାୟକ ବାବୁଙ୍କର ହିଁ ଲୋକ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ତେବେ କ'ଣ ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ଯାଇ ରଜନୀ ବାବୁଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ।

ଅଭୟ—ନା, ନା, ସାର ସେ ଭୁଲ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବିଜନ ବାବୁଙ୍କୁ ଆମେ ଥାନାରେ ଡାକି ଜେରା କଲେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ପାଖରେ କିଛି ଖୋରାକ ନାହିଁ । ସେ କହିବେ ରାମ୍ପଲୁ ମଦ ନିଶାରେ କୌଣସି ଭୁଲ ଲୋକକୁ ଦେଖିଛି । ରାତି ୯ଟାରୁ ରାତି ୧୨ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର ନା କାହାର ସାଙ୍ଗରେ ସେ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ କରିବେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସମାଜର ଲବ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲୋକ । ତା ଛଡ଼ା ଏ ଖୁନ୍‌ରେ ଯେ ସିଏ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନାହାନ୍ତି ସେ କଥା ଆପଣ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ମହୁମାଛି ଫେଣାରେ ଢେଲା ପକାଇବା ଦୁଇ ସମାନ । ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ତ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବରୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ମଝିରୁ ରାଣୀ ମହୁମାଛି ଉଡ଼ି ପଳାଇବ । ପଟ୍ଟନାୟକ ବାବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦଳ ସର୍ଦ୍ଦାରର ଯନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ସାର ଆମର ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ସେହି ସର୍ଦ୍ଦାର, ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ସାରା ଭାରତରେ ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଚାଲିଛି । ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ଏକାନ୍ତ ଅନୁରୋଧ ଏହି ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ବିଷୟ ଆପଣ ଭୁଲି ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯେ ଆମେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛୁ, ଏକଥା ଯେପରି କେହି ନ ଜାଣନ୍ତି । Intelligence Bureo ଭିତରୁ ଧାରକ ଚୋଷଙ୍କର କଠକ ଯଥା ଯେପରି ଭାବରେ ବାହାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଆମ ଅଫିସରୁ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଖବର ନିଶ୍ଚୟ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବ ।

ସାର, ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା । ଏହି ଚିଠିରେ ଆମେ ରାମଲୁ, ସେହି ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ, ଆପଣଙ୍କର, ମୋର ଏବଂ ସର୍ଦ୍ଦାରର ଆଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ପାଇଛୁ । ରାମଲୁ, ଆପଣଙ୍କର ଏବଂ ମୋର ଆଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ ନେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ବାକି ରହିଲା ସେହି ଡେଙ୍ଗା

କେବଳ ଆଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ, ଯାହାକି ଗମଲୁ ଘର ଝରକା ଉପରୁ ନିଆ ହୋଇଛି । ସବା ଶେଷ ଛାପ ଯେଉଁଟା କାହାରି ସାଙ୍ଗରେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେଇଟା ହେଉଛି ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କ ଯିଏ କି ଚିଠିଟା ଲେଖିଛି । ଆପଣ ଆଙ୍ଗୁଳି ବିଶାରଦ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଛାପର ନକଲ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ସାର ମୃତ ଦେହ ଆପଣ ଦେଖିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖି ଆଉ ବିଶେଷ କ'ଣ ପାଇବି । ମୋର ସ୍ଥିର ଧାରଣା ମୃତ ଦେହ ପାଖରୁ ଆମେ କିଛି ପାଇବା ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣି ଶୁଣି ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରି ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେଥିରୁ କୌଣସି ସୂତ୍ର ସେମାନେ ଛାଡ଼ି ଯାଇ ନଥିବେ । ଆଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ ଖାଲି ଗୋଟାଏ ଜାଗାରେ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିପାରେ । ସେଇଟା ହେଲା ଗାଡ଼ିର ଲୁକିଙ୍ଗ ଗ୍ଲାସ । ଡ୍ରାଇଭର ନିଶ୍ଚୟ ତା ସିଟରେ ଥିବା ଆଇନାକୁ ନିଜ ଅଡ଼କୁ ଅନୁଯାୟୀ କରିଥିବ । ତାର କାରଣ ଅଫିମ ନେଇ ପଳାଇଲା ବେଳକୁ ଅନ୍ୟଗାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ପିଛା କରୁଛି କି ନାହିଁ ସେଇଟା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭର ପଛ ଆଡ଼ର ଦୃଶ୍ୟ ଠିକ ରକମରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ଆଇନାଟାକୁ ବୁଲାଇ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଇଭର ବେଶରେ ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଳି ଛାପ ଛଡ଼ା ଆଇନାରେ କୌଣସି ଛାପ ନଥିବ । ଆଙ୍ଗୁଳି ବିଶାରଦଙ୍କୁ ଆପଣ ଏହାର ଫଟୋ ନେବା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ଛାପ ପରେ ଆମର କେସରେ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ ।

ସେହି ଝାଡ଼ିଆ ଜମିରେ ଆମକୁ କୌଣସି ଗୋଡ଼ର ଛାପ ମିଳିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ପୁଲିସ କୁକୁର ଦ୍ୱାରା ଆମେ ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଳକୁ ଧରିପାରିବା । କିନ୍ତୁ ସର୍ଦ୍ଦାର ଏବଂ ସୁନ୍ଦରୀ ତାଙ୍କ ଆଡ୍ଡାକୁ ସେତେବେଳକୁ ଫେରି ଯାଇଥିବେ । ତେଣୁ ଏହି

ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦଳକୁ ଅମଳ ଧରିବା ଲାଭ କଣ । ମୋର କହିବା ମତେ ପୋଲିସ କୁକୁର ନେଇ ଆମେ ଚେଷ୍ଟା ନକରିବାହିଁ ଭଲ । କେମିକାଲ ଆନାଲିସିସ୍ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସିଗାରେଟ୍‌ଟା ଦିଆହୋଇଛି ସେଥିରୁ କିଛି ମିଳିଲା କି ନାହିଁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯାଉଛି । ମୁଁ ଠିକ ୧୨ଟା ବେଳେ ଆଇ. ଜି. ଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଦେବି । ଆପଣ ଯଦି ସେତେବେଳେ ସମୟ କରି ଆଇ.ଜି. ଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ମୋର ବିଶେଷ ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯିବି ଅଭୟ । ତୁମର ସାଫଲ୍ୟରେ ହିଁ ପୁଲିସ ବାଲାଙ୍କ ସାଫଲ୍ୟ, ଆଚ୍ଛା ତୁମେ ଯାଅ ।

ଦିନ ୧୨ଟା ବେଳେ ପୁଲିସ ଆଇ. ଜି. ଓ ପୋଲିସ ସୁପରିଣ୍ଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ସହକାରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ବାହାରେ ପୋଲିସ କନେଷ୍ଟେବଲ ଜାଗ୍ରତ ଭାବରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

ହଠାତ୍ ନୀରବତା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ଆଇ. ଜି. ମିଃ କରିଅପ୍‌ପା କହି ଉଠିଲେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ମୁଁ ସବୁ ଶୁଣିଛି । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ଏକମତ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ସାର ମୁଁ ବି ସେହି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଏକମତ ନୁହେଁ । କାହିଁକି ଏ ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସପକ୍ଷରେ ଅଭୟ ଯାଉଛି ସେ କଥା ମୋ ମୁଣ୍ଡକୁ ଆସୁନାହିଁ । ଯଦିଓ ତାର କଥାରେ ଯୁକ୍ତି ଅଛି, ତେବେ ବି ଆମେ ଏହି ବିଜନ ବାବୁଙ୍କୁ ସାରକୁମଷ୍ଟାନ-ସିୟାଲ ଏଭିଡେନ୍‌ସରେ ଗିରଫ କରି ପାରିବୁ । ତା ଛଡ଼ା ପୋଲିସ କୁକୁର ସାହାଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ଦଳ, ଅଫିମ ଏବଂ କୋକେନ୍

ପ୍ରଭୃତି ଜବତ କରିପାରିବୁ । ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଆମର ଟିକିଏ କଷ୍ଟ ହେବ । ତା ହେଲେ ବି ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବୁ । ଦେଖାଯାଉ ଅଭୟ ଆସୁ......

ମେ ଆଇ କମ୍ ଇନ୍ ସାର ? କକ୍ଷ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ ଅଭୟ ବାବୁ ।

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ଟେକ ଇଓର ସିଟ୍ । ଆଚ୍ଛା ଅଭୟ ବାବୁ ତୁମେ କାହିଁକି ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଆରେଷ୍ଟ କରିବାକୁ ମନା କରୁଛ ? ହ୍ୱାଟ୍ ଇଜ୍ ଦ ମ୍ୟାଟର୍ ।

ଅଭୟ—ସାର ଆପଣ ମୋତେ ଆଗରୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ କେଶ୍ ଟାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ । ତେଣୁ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଆଗରୁ ମୁଁ ଏସ୍. ପି ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେସ୍ ଟାକୁ ଆଲୋଚନା କଲେ ଆପଣ ବି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଏକମତ ହେବେ । ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ କେସଟି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ —ପ୍ରଥମରେ ଘାପକ ବୋଷ—ଯିଏକି ପୋଲିସ ଡ଼ିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଗୋଟାଏ ମେରୁଦଣ୍ଡ ତାଙ୍କର ଖୁନ୍ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ଏହି ଘାପକ ବୋଷ ଖୁନ୍ ହେଲେ ? ଏହାର ବହୁତ କାରଣ ଅଛି । (୧)ଦିଲ୍ଲୀରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଚିହ୍ନା ଜଣା ଅଛନ୍ତି । ହୁଏତ କୌଣସି ଅସତର୍କ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ କାହାରି ପାଖରେ ଏହି କେସ୍ ବ୍ୟାପାର ଆଲୋଚନା କରିଥିବେ । ହୁଏତ ତାଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ଯାତ୍ରା ବିଷୟରେ କହିଥିବେ । ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ ଏହି ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନାମ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ତଥା କଥିତ ସେହି ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭିତରେ ହିଁ 'ସର୍ଦ୍ଦାର'ଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚର ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ହିଁ ସବୁକଥା ପେଟ ଭିତରେ ରଖି ପାରେନାହିଁ । କାହାକୁ ନା କାହାକୁ ସେ କିଛି ନା କିଛି କଥା କୁହେ । ତେବେ ସବୁ ପୁରୁଷ ମାନେ ଗୋଟାଏ ଜାଗାରେ ଦୁର୍ବଳ ।

ସେ'ଠା ହେଲା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ । ଯଦି ସେ ପରକୀୟା ନାରୀ ହୁଏ ତେବେତ ଆଉ କଥା ନାହିଁ । ମୋର ମନେହୁଏ ଏହି ସୁନ୍ଦରୀ ଶର୍ମିଳାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦୀପକ ବାବୁଙ୍କର ଆଗରୁ ପରିଚୟ ଥିଲା । କଣ୍ଡକ୍‌ଟର ମିଃ ରାଓଙ୍କ ଜବାନବନ୍ଦୀରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଶର୍ମିଳାକୁ ଦେଖି ପୁରୁଣା ଚିହ୍ନା ଲୋକ ପରି ଦୀପକବାବୁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଡବାରେ ଜାଗା ଦେବାପାଇଁ ଦୀପକ ବାବୁ ନିଜେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ? ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ଯାତ୍ରାରେ ଶର୍ମିଳା ପରି ଝିଅର ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ମଧୁପ୍ରଦ । ତେଣୁ ଦୀପକ ବାବୁ ତାଙ୍କୁ ସାଦରେ ଡାକି ନେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ କିଏ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦୂତକୁ ସେ ନିଜେ ଡାକି ନେଉଛନ୍ତି । ସର୍ଦ୍ଦାର ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ଧୂର୍ତ୍ତ । ସେ ଶର୍ମିଳାକୁ ଟୋପ କରି ଟେଗ୍ନି ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ରାସ୍ତାରେ ଦୀପକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଶର୍ମିଳା ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । ପ୍ରେମ ଆଗରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୀପକ ବାବୁଙ୍କ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦକରି ଦେଇଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ମାନିଲା ନାହିଁ ସର୍ଦ୍ଦାର ଦେଖିଲା ସମସ୍ତ ଗୁପ୍ତକଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଶର୍ମିଳା ଏବଂ ଦୀପକଙ୍କ ଅଜାଣତରେ ପିସ୍ତଲ କାଢି ଗୁଳି କରିଦେଲା । ଶର୍ମିଳା ଚମକି ପଡ଼ି ଦେଖେ ଦୀପକ ବୋଧେ ମରି ଢଳି ପଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି । ଶର୍ମିଳା, ସର୍ଦ୍ଦାର ସାଂଗରେ ଦୀପକଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଆସିଥିଲା । ସେ କେବେ ଦୀପକ ବୋଷର ମୃତ୍ୟୁ କାମନା କରି ନଥିଲା । ଶର୍ମିଳା ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କ ସାଂଗରେ ଅଭିନୟ କରି ନିଜ ଜୀବନ ଉପରେ ଘୃଣା ଆସି ଯାଇଥିଲା । କୌଣସି ନାରୀ ଯେତେ ଅଭିନୟ କରୁପଛେ ସେ ଖୁନ୍ କରିପାରେନାହିଁ । ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ମୁଣ୍ଡ ଟେକିବା ତା ପକ୍ଷରେ ଅସମ୍ଭବ, ତେଣୁ ପୋଲିସ ହାତରେ ଗୋଟାଏ ଅମୂଲ୍ୟ

ନ୍ତ ସେହି ରୁମାଲ ଖଣ୍ଡିକ ଛାଡି ଦେଇ ଯାଇଛି, ଯେଉଁ ରୁମାଲର ନ୍ତ ଧରି ପୋଲିସ ହୁଏତ ସର୍ଦ୍ଦାରକୁ ଧରି ପାରିବ ।

କେସ୍ ଟିର ହିଷ୍ଟ୍ରି ପାଖଡ଼ା ହେଲା—ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ବେଆଇନ କାରବାର । ଏହି ଜାଗାରେ ଆମର ବଜନ ବାବୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାର୍ ବିନା ଲାଇସେନ୍ସରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବା ଏବଂ ଅପରାଧିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବଜନ ବାବୁଙ୍କୁ ଆମେ ଗିରଫ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ବଜନ ବାବୁ ଆଜି ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘାତକ ବୋଷର ମୃତ୍ୟୁକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ପୂର୍ବ କଳ୍ପିତ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଗାଡ଼ି ନେଇ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ମୋର ଯେତେଦୂର ଅନୁମାନ ହୁଏ, ଏହି ମାଡ୍ରାସ ମେଲ୍ ରେ ଅଫିମ ଦିଆହୋଇଥିଲା । ଆସୁଥିବାର ଖବର ତାଙ୍କୁ ସେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଟ୍ରେନ ଷ୍ଟେସନରେ ତାଙ୍କର ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିଥିଲେ । ଟ୍ରେନ୍ ଠିଆ ହେଲା । ଶର୍ମିଳା ଏବଂ ରୁସ୍ତମଜୀ ଅଫିମ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବଜନବାବୁ ନିଜର ଗୁପ୍ତ ଆଡ୍ଡାକୁ ନେଇଗଲେ । ସେଠାରୁ ରୁସ୍ତମଜୀ ଏବଂ ଶର୍ମିଳା ଅଲଗା କାରରେ ସମ୍ବଲପୁର ହୋଇ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଗୁଲିଯାଇ ସେଠାରୁ ବମ୍ବେ ମେଲ ଧରିଥିବେ । BRT 999 ସାଧା ଗାଡ଼ି ବଜନ ବାବୁଙ୍କର ଗ୍ୟାରେଜରେ ରହିଲା । ସକାଳ ହେଲା, ବଜନ ବାବୁ ଖବର କାଗଜରେ ଦେଖିଲେ ଘାତକ ବୋଷର ମାଡ୍ରାସ ମେଲ୍ ରେ ଖୁନ୍ । ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଲା । ତାଙ୍କର ଗାଡ଼ିର ନମ୍ବର ହୁଏତ ରାମଲୁ ମାନେଜରି ଥାଇପାରେ । ସାଂଗେ ସାଂଗେ ଗାଡ଼ିର ନମ୍ବର ବଦଳାଇ ଗାଡ଼ିକୁ ପଡ଼ିଆରେ ଛାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ ଡ୍ରାଇଭର ହାତରେ ପଠାଇଦେଲେ, ଡ୍ରାଇଭର ଗାଡ଼ିକୁ ନେଇ ସେହି ଜାଗାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆସିଲା ଏବଂ ସାଂଗେ ସାଂଗେ BRT 999 ଲଗେଇ ଦେଇ ଫେରି ଆସିଲା ।

ତେଣୁ ସାର୍ ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ବିଜନ ବାବୁଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବୁ, ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଖବର କାଗଜରେ ବଡ ହରଫରେ ତାଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ଫଟୋ ବାହାରିବ । ଏହି ଖବର କାଗଜ ଦେଖି ସର୍ଦ୍ଦାର ଆଗରୁ ସାବଧାନ ହୋଇଯିବ । ବିଜନ ବାବୁଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ଆମେ ଦୁଇଟି ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷ ହରାଇବୁ । ଏକ ନମ୍ବର ଧାପକ ଚୋରରେ ଖୁନ୍ନ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାରା ଭାରତକୁ ବ୍ୟାପି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସରବରାହ କରୁଥିବା "ସର୍ଦ୍ଦାରକୁ" ।

ମିଃ କରଅପ୍ପା—ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହିଗଟା ଭାବି ଦେଖିନାହିଁ, ମୋ ମତରେ ସୂତାକୁ ଅଧିକ ଢ଼ିଲ ଦେବା ଉଚିତ । ଏଥର ଅଭୟ ବାବୁ ଆପଣଙ୍କର ପରିକଳ୍ପନା କପରି ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି ?

ଅଭୟ—ସାର ଏ କେସଟା ଟିକିଏ ଜଟିଳ ଧରଣର । ଆମ୍ଭ ଆଗରେ ଯେଉଁ ସର୍ଦ୍ଦାର ଅଛି ସେ ଅତିଶୟ ଧୂର୍ତ୍ତ ଏବଂ ନୃଶଂସ । ତେଣୁ ମୁଁ କହିବି "ଶଠେ ଶାଠ୍ୟମ ସମାଚରେତ୍"

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ :—କ'ଣ ଅଭୟ—"ଶଠେ ଶାଠ୍ୟମ୍ ସମାଚରେତ୍" ? ଟିକିଏ ବୁଝାଇ କୁହ ।

ଅଭୟ :—ସାର ଆପଣ ଆଜି ପ୍ରେସ୍ ରିପୋର୍ଟରଙ୍କୁ ଡାକି ଗୋଟାଏ ଏହିପରି ଧରଣର ଇସ୍ତାହାର ଦିଅନ୍ତୁ——

ପୋଲିସ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଶ୍ରୀ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବମାନନା ଯୋଗୁଁ ସସପେଣ୍ଡ କରାଗଲା । "police Inspector Mr. Abhoy pattanaik is suspended from duty for not carrying the official directein"

ମିଃ କରଅପ୍ପା—ହ୍ୱାଟ୍ !!! ଆପଣ କ'ଣ ପାଗଳ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ?

ଅଭୟ—ସାର ମୁଁ ପାଗଳ ହୋଇନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ଥ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ମୁଁ ଏକଥା କହୁଛି । ଆପଣ ମୋ କଥା ପ୍ରଥମେ ଶୁଣି ସାରନ୍ତୁ, ତାପରେ କାରଣ ମୋତେ ଏ କେସ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯିବ ବେଳେ ଆପଣ ଏବଂ ଏସ୍. ପି. ସାହେବ ଷ୍ଟେସନରେ ଠିଆ ହୋଇ କଥା ହେଉଥିଲେ । କୌଣସି ପ୍ରେସ ରିପୋର୍ଟର ଏକଥା ଶୁଣି କାଗଜରେ ବାହାରକରି ଦେଇଛି । ଆପଣ ଓଡ଼ିଆ କାଗଜ ଖୋଲି ପଢନ୍ତୁ ତେବେ ବୁଝି ପାରିବେ । ଏହି ବିଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦଳ ନିଶ୍ଚୟ ଏକଥା ଏତେବେଳକୁ ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇଥିବେ । ତେଣୁ ଏହି କେସ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାବେଳେ ମୋ ନିଜ ଜୀବନ ବିପନ୍ନ ହେବ । କହି ହେଉନାହିଁ ପାଗଳ ବୋର୍ଡର ପ୍ରଥା ମୋତେ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଜି ଅସଲ ଅପରାଧୀକୁ ଧରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିବ । କାଲି ଖବର କାଗଜରେ ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧୀ ଦେଖିବ ଯେ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ସସପେଣ୍ଡ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାର ଦୃଷ୍ଟି ମୋ ଆଡ଼କୁ ରହିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବର ସୁଯୋଗ ନେଇ ତାର ଦଳରେ ପଶିଯିବି । ଏହି କେସ ଭାର ଆପଣ ଅଫିସିଆଲି ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେ ଯାଇ ଦିଲ୍ଲୀରେ ନିର୍ମଳା ଦେବୀ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ । ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାପାଇଁ ଏହି ଲେଡ଼ିଜ ରୁମାଲର ଧୋବାର ଦାଗ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ତାଙ୍କ ଠିକଣା, ତାଙ୍କର ହବି ବିଷୟରେ ସବୁ ଖବର ସେଠାକାର ପୋଲିସ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଅନ୍ତୁ । ତା ଛଡ଼ା ତାଙ୍କ ଘରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନକରି ଏହି ନିର୍ମଳର ଗୋଟାଏ ଫଟୋ ଏବଂ ପାଠକ ବାବୁଙ୍କର ସାଙ୍ଗରେ ତାର କିପରି ଭାବରେ ଇତ୍ୟାଦି ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇଲାପରେ ମୁଁ ଏଠାରୁ ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବାହାରି ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରୀ ଠାରୁ ପାଠକ

ବୋଷ ଯାତ୍ରା ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସେଇଠାରୁ ମୁଁ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିବି । ଯାହା ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ଏହା ଭିତରେ କୌଣସି ଉପାୟରେ ସଜନ ବାବୁଙ୍କର ହାତ ଲେଖା ଚିଠି ଆଣିବାକୁ ହେବ । ଚିଠିର ଅବିକଳ ନକଲ କରି ଗୋଟାଏ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନେଇ ମୁଁ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିବି । ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ ଦିଲ୍ଲୀର "ନର୍ତ୍ତନ ହୋଟେଲ" ଏମାନଙ୍କର ଅଡ୍ଡା ଯାଗା । ପ୍ରସ୍ତୁତ ନହୋଇ ମୁଁ ଅଡ୍ଡା ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି କେମିତି ? ଆଉ ଗୋଟାଏ କଥା ମୁଁ ଏ କେସ ନେଇଛି ବୋଲି ଆପଣ ଏବଂ ଏସ୍. ପି. ସାହେବ ଛଡ଼ା ଆଉ ଯେପରି କେହି ଜାଣି ନ ପାରନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କ ବିଷୟ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ମିଃ କଟିଅପ୍ଡା—ୟୁ ଆର ରାଇଟ୍ । ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଆପଣଙ୍କ ମତ କଣ ?

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ସାର ଏହି କେସରେ ପ୍ରତି ପଦେ ପଦେ ବିପଦ । ମୋତେ ଅଭୟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାମନାରେ କିଛି କହି ପାରୁନାହିଁ । ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ ଅଭୟର ଆଇଡ଼ିଆ ଠିକ୍ ।

ଅଭୟ—ସାର, ସେ ସିଚାନରେଣ୍ଟିଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟ ବାହାଚ୍ଛି । ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇ ଏହି ଚେଷ୍ଟ ନେଗ୍ରୋ ମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ କଟକରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ଜାଣେ ପ୍ରତି ପଦେ ପଦେ ମୋର ଜୀବନ ବିପନ୍ନ । କିନ୍ତୁ ତେବେ ବି ଏହି ପୋଲିସ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଗୌରବ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ମୁଁ ଅପରାଧୀ ହାତରେ ପଡ଼ିକ ବୋଷ ପରି ମୃତ୍ୟୁ

ବରଣ କରେ ନେବେ ସାର, ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିବେ । ତାର ମୋର ଛଡ଼ା କେହି ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ—ଅଭୟ ମୁଁ ଆସି ବୁଡ଼ା ହେଲଣି । ମୋର ପିଲାଛୁଆ କେହିନାହାନ୍ତି । ଯଦି ତୁମର କିଛିହୁଏ ମୁଁ ତୁମକୁ କଥା ଦେଉଛି ସୁରମା 'ମା'ଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ନେଇଯିବି ।

ଅଭୟ ଅଭିବାଦନ କରି ଚାଲିଗଲେ ।

\+ \+ \+ \+ \+

ଘଟଣାର ୫ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲାଣି । ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ସସପେଣ୍ଡ ଖବର ଚାରିଆଡ଼େ ଖେଳି ଯାଇଛି । ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ମାନେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମିତ୍ରମାନେ ଜଣ ଜଣ କରି ଆସି ଘରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁ କଷ୍ଟରେ ଅବିଚଳିତ ଭାବରେ ବସି ରହିଛନ୍ତି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରମା ଦେବୀ ବାର ବାର ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ନା କିଛି ସୁବିଧା କରି ପାରିବେ । ସବୁଥିରେ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ସେହି ଏକାପରି ଅବିଚଳିତ ରହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସସପେଣ୍ଡ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଖୁସି ହୋଇଛନ୍ତି—ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁ । ଅକର୍ମଣ୍ୟ ନିର୍ବୁଦ୍ଧିଆ ବୋଲି ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କର ଖ୍ୟାତିଅଛି । ସାମାନ୍ୟ ଚେରି ପ୍ରଭୃତି ମାମଲା ତାଙ୍କୁ ଆଗରୁ ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ କେସ ତାଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାଠାରୁ ବଳି ସୁସମ୍ବାଦ ଆଉ କ'ଣ ଅଛି ? ଗର୍ବରେ ତାଙ୍କ ଛାତି ଫୁଲି ଉଠୁଛି । ତେଣୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ କଥା କହି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଆଜି ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଅଭିମୁଖରେ ଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି । ଷ୍ଟେସନରେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧବ ଫୁଲ ମାଳଦେଇ ବିଦାୟ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଅଭୟ ବସି ବସି ଭାବୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ଲାନ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସଫଳତା ଅଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି । କାଲି ଖବର କାଗଜରେ ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କର ବହ୍ଲୀଯାତ୍ରା ଫଟୋ ସାଙ୍ଗରେ ବାହାରିବ ।

ସେଇଠାରୁ ହିଁ ଦେବ ଶଙ୍ଖମୁଦିଙ୍କେ ଗୋଟାଏ ମସ୍ତବଡ ଚୋଟ । ଘଟଣା ପର ଦିନଠାରୁ ଅଭୟ ବାବୁ ନିଶବ୍ରତ ନେଇଛନ୍ତି । ସୁରମା ବାର ବାର ଅନୁରୋଧ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେହି ଏକ ଜବାବ । ଗୃହକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ପାଇ ନିଶ କାଟିବେ । ମନେହୁଏ ୧୫ଦିନ ଭିତରେ ନିଶ ମିଲିଟାରୀ ଲୋକଙ୍କ ନିଶପରି ହେବ । ଏବେ ଲାଗିବ ସଜନ ବାବୁଙ୍କ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖା ଚିଠି ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଘୋଷ ବାବୁ ଯାହାର ଚେଷ୍ଟା ହେଲା ଦଲିଲ ପ୍ରଭୃତି ଜାଲ କରିବା । ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଜୀବନରେ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କର ପ୍ରଗାଢ଼ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକେଇ ପଠେଇଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପଥକୁ ଅନାଇ ବସିଛନ୍ତି ଅଭୟ ବାବୁ । ରାତି ୭ଟା ବାଜିଲାଣି ଅଭୟ ବାବୁ ତାଙ୍କର ଆଗମନ ପଥକୁ ବାରବାର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସୁରମା ଅନେକ ଥର ଆସି ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇ ଦେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଦିନ ୫ଟା ବେଳୁ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କର ଏହି ଭାବ ମଗ୍ନ ମୁଦ୍ରା ସୁରମା ଦେବୀଙ୍କୁ ବିଚଳିତ କରି ଦେଇଛି । ପୁରୁଷ ମନୁଷ୍ୟ, କର୍ମହୀନ ହୋଇ ବସି ରହିଲେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ପାଗଳ ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ସୁରମା ଦେବୀଙ୍କର ଶତ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ଏକ ଆସନରେ ଅଭୟ ବାବୁ ବସି ରହିଛନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀର ଦୁଃଖ ସେ ବେଶ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ବି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଖାତିରରେ କିଛି କହି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଶେଷରେ ଘୋଷ ବାବୁ ଆସିଲେ । ଖୁବ୍ ମୋଟା ଏବଂ ବେଣ୍ଟା ଲୋକ । ମୋଟା ମୁହଁରେ ହିଟଲରି ନିଶ । ଦେହରର ସବୁଠୁଁ ବିଶେଷତ୍ୱ ତାଙ୍କର ଆଖି ଯୋଡ଼ିକ । ସାପ ଆଖି ପରି ଖୁବ୍ ତୀକ୍ଷ୍ଣ । ଅଭୟ

ବାବୁଙ୍କର ମନୋମୋହନ ଗୋପ ବାବୁ ଯଦି ନଜର ବୁଢ଼ି କୌଣସି ଭଲ ଜିନିଷରେ ଖଟାନ୍ତେ ତେବେ ଦେଶର କେତେ ଉନ୍ନତି ନ ହୁଅନ୍ତା ।

ଗୋପବାବୁ—ଆଉ ମୋ ପରି ନିଷ୍କର୍ମା ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ପଡ଼ିଲା ? ଏପରି ଜରୁରୀ ତଲବ କାହିଁକି ? ନିଶ୍ଚୟ ବାଘ ବେକଟରେ କଣ୍ଟା ଅଟକିଛି ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ବସନ୍ତୁ ଗୋପ ବାବୁ । ଦରକାର ନଥିଲେ କାହିଁକି ଡାକନ୍ତି ? ଖୁବ୍ ଜରୁରୀ ନଥିଲେ...

ଗୋପ—ସାର ମୁଁ ଜାଣେ, ଖୁବ୍ ଜରୁରୀ ନଥିଲେ ମୋପରି ଜଣେ ନିଷ୍କର୍ମା ଲୋକକୁ କେହି ଘରକୁ ଡାକେ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ଏ ଅପୂର୍ବ ପଟ୍ଟଦାସ । ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଭାବନ୍ତି ନିଷ୍କର୍ମା ତାହାର ଦ୍ୱାରା ମଝିରେ ମଝିରେ ଖୁବ୍ ବଡ଼ କାମ ହୁଏ । ସାରା ଜୀବନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଜାଲ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲ କରି ଆସିଛି । ଜେଲେ ଅନାଥା ସ୍ତ୍ରୀ ମୋପାଇଁ ଭିକ ମାଗୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସାର ମୋ ବଟବଙ୍କୁ ଥାଥିଲେ ବି ମୋର କରିବାର କଅଣ ଅଛି ? ଏଇ ବିଦ୍ୟା ଛଡ଼ା ମୋର ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ଜଣାନାହିଁ । ତେଣୁ ପେଟ ପୋଷ ନାହିଁ ଦୋଷ ନୀତିରେ ଚଳୁଛି । କିନ୍ତୁ ସାର ଏ ବିଦ୍ୟା କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର କେଉଁ କର୍ମରେ ଆସିବ ? ଯଦି ଆସେ ତେବେ କୁହନ୍ତୁ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ଆପଣ ଠିକ୍ ବୁଝିଛନ୍ତି । ମୋପାଖରେ ଜଣଙ୍କର ଇଂରାଜୀ ଚିଠି ଦସ୍ତଖତସହ ଅଛି । ଆପଣଙ୍କର ଶରଣାପନ୍ନ ହେବା କାରଣ ଏହି ଅକ୍ଷର ଏବଂ ଦସ୍ତଖତକୁ ଏକାବେଳେ ଜାଲକରି ଗୋଟାଏ ଚିଠି ଲେଖି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଗୋପ ବାବୁ—ହେଲାତ, ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଲ କାରବାର କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ସାର ଆଣ ସେ ନମୁନା ଏବଂ

ଜଣ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ତାର ଗୋଟାଏ ଖସଡ଼ା ଦେଖନ୍ତୁ । ମୁଁ ଘଣ୍ଟାକ ମଧ୍ୟରେ ଜାଲ କରି ଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସାର ଏହାଦ୍ୱାରା ମୋତେ ବିପଦରେ ପକାଉ ନାହାନ୍ତି ତ ?

ଅଭୟ ବାବୁ—ଆରେ ନା, ନା, ନା, ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପାରେ ? ମୁଁ ଯାଉଛି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ କାଗଜ ପତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ନେଇ ଆସେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ସମସ୍ତ ସରଞ୍ଜାମ ନେଇ ଅଭୟ ବାବୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଗୋପ ବାବୁ—ସାର, ଆପଣଙ୍କ ଚିଠି ମୁଁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରୁ ନାହିଁ । ଠିକଏ ଚିଠି ମୋତେ ଓଡ଼ିଆରେ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ଆଚ୍ଛା ଶୁଣନ୍ତୁ, ଓଡ଼ିଆରେ କହି ଦେଉଛି ଆପଣ ଇଂରାଜୀଟା ସାଙ୍ଗରେ ମିଳାଇ ନେଇ ଲେଖନ୍ତୁ ।

"ସର୍ଦ୍ଦାର",

ମୋର ଅତି ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକକୁ ତୁମ ପାଖକୁ ପଠାଉଛି; ଏହାର ନାମ ଅଶୋକ ଦାସ । ଏହାର ସବୁ ଜିନିଷ ଶିଖିବାରେ ଆଗ୍ରହ ଅଛି, ଏହାକୁ କିଛି ଦିନ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ତାଲିମ ଦେଲେ ମୋ କାମ ସମ୍ଭାଳି ପାରିବ । ଏହା ସଙ୍ଗରେ ଅଶୋକର ଫଟୋ ଉପରେ ଦସ୍ତଖତ କରି ପଠାଉଛି ମିଳାଇ ନେବେ । ମାର୍କଣ୍ଡ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଛି । ୫ ସେର ଧଳାଗୁଣ୍ଡ ଓ ୨୦ ସେର କଳାଆ ଗୁଡ଼ାଖୁ ପଠାଇଲେ ବାଧିତ ହେବି । ଇତି ।

"ଦସ୍ତଖତ"

ଗୋପ ବାବୁ—ଏ ଦସ୍ତଖତଟା କାହାର ଅଭୟ ବାବୁ ? ହିଏ ସାହାର ହେଉନା କାହିଁକି ମୁଁ ଯେପରି ବିପଦରେ ନ ପଡ଼େ ।

ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ କାଳ ପରିଶ୍ରମ କରି ବହୁ କାଗଜ ନଷ୍ଟକରିବା ପରେ ଜାଲ ଚିଠି ତିଆରି ହୋଇଗଲା । ଅଭୟ ବାବୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ବାବଦ ଟ୫୦୦ ଦେଲେ । ଗୋପ ବାବୁ ନାହିଁ ନାହିଁ କରି ଟଙ୍କାଟା ନେଲେ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ଦେଖନ୍ତୁ ଗୋପ ବାବୁ ଏ ବିଷୟରେ ଘୁଣାକ୍ଷରେ କାହାକୁ କିଛି କହିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କହନ୍ତି ଆପଣ ବିପଦରେ ପଡ଼ିବେ ।

ଗୋପ ବାବୁ—ସାର ମୋତେ କ'ଣ ଆପଣ ପିଲା ମଣିଷ ଭାବିଲେ । ମୋର ଏହି ଜାଲ କରିବା ହେଲା ପେଶା । ଏ ବିଷୟ ନେଇ ଯଦି ମୁଁ କାହା ସାଙ୍ଗରେ ଆଲୋଚନା କରେ ତେବେ ମୋର କ୍ଷତି ହେବ । ନିଜର ଗୋଡ଼ରେ କ'ଣ ଜାଣି ଶୁଣି ମୁଁ କୁରାଢ଼ୀ ମାରିବି ? ଆପଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ସାର, ମୁଁ ଯାଉଛି ।

ଗୋପ ବାବୁ ଚାଲିଯିବାପରେ ଅଭୟ ବାବୁ ବସି ବସି ଭାବୁଥିଲେ । ନିଯୁକ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେଉଁ ଆଡ଼େ ଟାଣି ନେଉଛି । ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କ ପିତା ଧନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଦିନ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଗଲାଣି । ଦିଲ୍ଲୀରୁ ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କର ରିପୋର୍ଟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି । ରିପୋର୍ଟ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ଵ ବିହୀନ । ତେବେ ସେ ଯାହା ସନ୍ଦେହ କରିଥିଲେ ସବୁ ସତ । ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁ ଲେଖିଛନ୍ତି ଧୋବା ଗ୍ରୁପ ଦେଖି ଶର୍ମିଳାର ଠିକଣା ପାଇଛନ୍ତି । ଶର୍ମିଳା "ହୋଟେଲ ନନ୍ଦନ"ର ରିସେପସନିଷ୍ଟ । ସେ ରହୁଛି ହୋଟେଲ ନନ୍ଦନ ତିନି ମହଲାର ପଚିଶ ନମ୍ବର କୋଠରୀରେ । ପୂର୍ବ ଇତିହାସ ଶର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କର ଏକବାରେ ଅଜ୍ଞାତ । ୧୯୬୭ରେ ସାମାନ୍ୟ କିରାଣି କାମରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା ।

ତା ପରଠାରୁ ୧୯୬୪ ଭିତରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଖ୍ୟାତିର ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ହସ ପାଇଁ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲୋକ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଖୁନ୍ ହେବା ଦିନ ରାତିରେ ତାର ଦେହ ଖରାପ ହେବାରୁ ଡାକ୍ତର ପନ୍ତଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଥିଲା । ତାର ଏହି ରୁମାଲ ଅନେକ ଦିନ ପୂର୍ବେ ଗୋଟାଏ ରୁମାଲ ନାଚ ଦୃଶ୍ୟରେ ଦର୍ଶକ ବୃନ୍ଦ ଉପରେ ପକାଇ ଦେଇଛି । ତାପରେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣା ନାହିଁ । ଅତର 'କସ୍‌ମସ୍' ସେ ନିଜେ ବ୍ୟବହାର କରେ । ଏହାର ମାନେ ନୁହେଁ ଏହି ଅତର ଖାଲି ଶର୍ମିଳା ପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥ ଜୀଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ତାର ବହୁ ଦିନରୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । କଣ୍ଡକ୍ଟର ଗାର୍ଡ ଏବଂ ଗାର୍ଡ ଧାବାକୁ ଦେଖିଛନ୍ତି ସିଏ ଶର୍ମିଳା ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ କେହି ହୋଇଥାଇ ପାରେ । ରୁସ୍ତମଜୀ ବୋଲି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଭାଜନ ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଥିବାର ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । 'ହୋଟେଲ ନିଉନ'ର ମାଲିକ ରାମପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତେ ଦିଲ୍ଲୀର ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ସଂଭ୍ରାନ୍ତ ନାଗରିକ । ଦେଶରେ ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ଅଜସ୍ର ଦାନ ରହିଛି । ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ଏବଂ ସଦାଳାପି ଏହି ଲୋକଟିକୁ ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ନାଗରିକ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ରାମପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଆଗରୁ ସାମାନ୍ୟ ଦରମାରେ ଏହି 'ହୋଟେଲ ନିଉନ'ର କିରାଣି ଥିଲେ । ବୋମା ଭୟରେ ଯେତେବେଳେ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ଫ୍ରାନ୍‌ସି ସାହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଇଂଲଣ୍ଡ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ହୋଟେଲ ଖଣ୍ଡିକ ସମ୍ମାନ ମୂଲ୍ୟ ରାମପ୍ରସାଦକୁ ଦେଇଗଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେଲା । ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଗୃହ ଯୁଦ୍ଧ । ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢ଼ାଇ । ଏ ହେଉଛି ୧୯୪୭ର ଖବର । ରାମ-

ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ କେତେ ପ୍ରରୋଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ହୋଟେଲ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ପାଇଁ । ଲୋକଙ୍କ ଖାଦ୍ୟାଭାବ, ଜୀବନ ବିପନ୍ନ । ଦିଲ୍ଲୀ ଆକାଶରେ ଧୂମକେତୁର ଗୁପ୍ତ । ହୋଟେଲ ଉବ ପର ମିଟି ମିଟି କରୁଥାଏ । ହୁଏତ ଗୋଟାଏ ଝଡ଼ରେ ସବୁ ଶେଷ କରିଦେବ । ବିଚଳେବ କୌଣସି ମତେ ରାମପ୍ରସାଦ ହୋଟେଲ ଛାଡ଼ି ଯାଇନାହାନ୍ତି । ହୋଟେଲର ଏକବାରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା । ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବା ପରେ ଅଳ୍ପେ ଅଳ୍ପେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଫେରି ଆସିଲା । ଦିନକୁ ଦିନ ହୋଟେଲ ଉନ୍ନତି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶ୍ରୀହୀନା ନିର୍ଜନ ହୋଟେଲ ଦିନକୁ ଦିନ ବାରନାରୀ ପରି ନିଜକୁ ସଜାଇ ପକାଇଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାରନାରୀ ପରି ଠିଆ ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଙ୍କରେ ଯାଗା ଦେଉଛି । ତେଣୁ ସେ ଦିନର ରାମ ପ୍ରସାଦ ଆଜି ବାବୁ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଝା ନାମରେ ପରିଚିତ ।

ଚରସ ସେବକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପୋଲିସ ରେକର୍ଡ଼ରେ ବହୁତ କମ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଅପରାଧରେ କାରାରୁଦ୍ଧ ।

ରିପୋର୍ଟ ପଢ଼ିସାରି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଦିନ ଆସେଇ ଆସିଲା । ବସି ରହିଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସୁରମାକୁ କଅଣ କହିବେ ? ମିଛ କହିବାକୁ ଜିଭ ଲେଉଟିବ ତ ? ବଚୁଗ ଅଚ୍ଛା ଭଗ୍ୟ ଲଭ କରିଥିଲା । ଶେଷରେ ପୋଲିସ ଅଫିସରଙ୍କୁ ବାହା ହୋଇ କଅଣ ବା ସୁଖ ପାଇଲା ? ଦର୍ପଣରେ ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡାଇ କୁଣ୍ଡାଇ ନିଜ ଚେହେରାର ଅଦ୍ଭୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନିଜେ ହିଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ମୁହଁ ଉପରେ ପାଳିତ ସଯତ୍ନେ ଦୁଇଟି ନିଶ ଏବଂ

ପ୍ରେକ୍ଷକଙ୍କ ତାଳି ଅନେକଟା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶୁଣା ଯାଉଛି । ମହଲରେ ଏଇ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବା ମୁସ୍କିଲ ହୋଇ ଉଠିଛି । ଆଖିରେ ଶୂନ୍ୟ ପାଓ୍ୱାରର ଚଷମାଟା ଚେହେରାଟାକୁ ଆହୁରି ଭିନ୍ନ କରି ଦେଇଛି । ନିଜ ଚେହେରା ଦେଖି ଦେଖି ହୋ··ହୋ··ହୋ କରି ହସି ଉଠିଲେ ସି. ଆଇ. ଡି ଇନ୍‌ସପେକ୍‌ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ! ନାଟ ଖେଳ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଏଥର ଅଶୋକ ଦାସ । କେତେବେଳେ ସୁରମା ଆସି ପଛରେ ଠିଆ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ଖିଆଲ ନାହିଁ ।

ସୁରମା—ଛି, ଛି କେମିତି ଚେହେରା କରିଛ ? ଦର୍ପଣରେ ଦେଖିଲ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛି ନା ? ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ଛଡ଼ା ଚୁକୁଡି ଧରିଲେଣି । କେଉଁ ଦୁର୍ଯୋଗରେ ଥାନାରୁ ଏଠିକି ଆସିଲ ଦିନେ ହେଲେ ଶାନ୍ତି ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ଧୀରେ—ଧୀରେ—ସୁନ୍ଦରୀ ଧୀରେ । କୌଣସି ଜିନିଷରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ହରାଅ ନାହିଁ । ତୁମର ନିଶ୍ଚୟ ମନେ ଅଛି ଅମର କବି ରାଧାନାଥଙ୍କର ସେହି କାବ୍ୟ—

"କେହି ଚହ୍ନିନାହିଁ ରହିବେ ନାହିଁଟି
ଭବ ରଙ୍ଗ ଭୂମିତଳେ
ସର୍ବେ ନିଜ ନିଜ ଅଭିନୟ ସାରି
ବାହୁଡ଼ିବେ କାଳ ବଳେ ।"

ସେହିପରି ଏହି ବିରାଟ ନାଟ୍ୟ ମଞ୍ଚରେ ମୁଁ ଜଣେ ଅଭିନେତା, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ ଦେଖିଯାଅ । ସେଟା ମିଳନାନ୍ତକ କି ବିୟୋଗାନ୍ତକ ହେବ ତା ମୁଁ ଜାଣେନା ।

ସୁରମା—କ'ଣ ଇଫ୍ତାଡ଼୍ରୁ ପିଆଉ୍ରୁ ପାଗଳ ପରି ବକି ଯାଉଛ ? ସସପେଣ୍ଡ ହେବା ଦିନଠାରୁ ତୁମର ମୁଣ୍ଡ ଠିକ୍ ନାହିଁ । ଯାଉନାହିଁ

କୁଆଡ଼େ ବୁଲିଆସ । କିଛି ଦିନ ବାହାରେ ବୁଲି ଆସିଲେ ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୋଇଯିବ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ମନ ଭିତରେ ଯେତେବେଳେ ତୋଫାନ ଉଠେ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ କିଛି ଆଜେବାଜେ ଜିନିଷ ବାହାରି ପଡ଼େ । ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ ସୁରମା । ମୋର କିଛି ଦିନ ବାହାରେ ବୁଲି ଆସିବା ଉଚିତ । ଏଠାକାର ବାତାବରଣ ମୋର ମନକୁ ବିଷାକ୍ତ କରି ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ କ'ଣ ଏକା ଏ ଘରେ ରହି ପାରିବ ? ମୋ ମତରେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଓ ତାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ତୁମକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ତୁମେ ସେଠି କିଛି ଦିନ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ଭଲ ହେବ ।

ସୁରମା—ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକା ଛାଡ଼ିବି ନାହିଁ । ତୁମେ ବାହାରେ ରହିବ କ'ଣ ଖାଇବ ? ଦେହର ଯତ୍ନ ଠିକ୍ ନେବ ନାହିଁ । ନାନା ମୁଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ରହିବି ନାହିଁ ।

ଅଭୟ—ତୁମେ କ'ଣ ପାଗଳ ହେଲ ସୁରମା । ଏଇ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ମନ ନେଇ ତୁମେ ଯଦି ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଅ ତେବେ ମୋ ଯନ୍ତ୍ରଣା ବଢ଼ିବ ପଛେ କମିବ ନାହିଁ । ମୋତେ କିଛି ଦିନ ଏକଲା ରହିବାକୁ ଦିଅ । ଛୁ ଅବୁଝ ହୁଅନାହିଁ । ୭-୮ ଦିନ ତୁମେ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ବେଶ କଟାଇ ଦେଇ ପାରିବ ।

ସୁରମା—ମୋର ସ୍ପର୍ଶ ତୁମକୁ ଯଦି ଏତେ ତିକ୍ତ ଲାଗୁଛି ତେବେ ତୁମରି କଥାହିଁ ହେବ ।

ଅଭୟ ଆଇ. ଜି.ଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖା କରିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ସୁରମା ମନରେ ଜାଣି ଶୁଣି କଷ୍ଟ ଦେଇଥିବାରୁ ମନଟା ବେଦନାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ନିରୁପାୟ । ସାମନାରେ ତାଙ୍କର ବିରାଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଦିନ ନ'ଟା ଆଇ: ଜି: ପି: କରିଅପ୍ପା ନିଜ ଅଫିସରେ ବସି କେସଟା ବିଷୟରେ ଭାବୁଥିଲେ । ଅଭୟ ବାବୁ ଅନୁମତି ନେଇ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ । ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଚେହେରା ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ରହିଲେ ମିଃ କରିଅପ୍ପା ।

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ଏ କ'ଣ ଚେହେରା କରି ପକାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ନିଜେ ଦୋ ଦୋ ଚିହ୍ନା ହୋଇଗଲି ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ସାର, ଡି.ଆଇ.ଜି. ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଖେଳ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଏଥର ମୁଁ ଅଶୋକ ଦାସ । ମାର୍କଣ୍ଡ ବାବୁଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ଆସିଗଲା । ଏଥର ମୁଁ ସାର ଦିଲ୍ଲୀ ଯିବି ।

ମିଃ କରିଅପ୍ପା—ତେବେ ଆଉ ଡେରି କରି ଲାଭ କଅଣ ? ଏଥର ତୁମେ ଦିଲ୍ଲୀ ଚାଲିଯାଅ । ତୁମର କଅଣ କଅଣ ଦରକାର ମୋତେ ଗୋଟାଏ ତାଲିକା କରି ଦିଅ ।

ଅଭୟ ବାବୁ—ସାର ଏହି ଡେଟମନ୍ତ ଭଜନ ବାବୁଙ୍କ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଏବଂ ଦସ୍ତଖତ ଜାଲକରି ମୁଁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ମୋର ସନ୍ଦେହ ଏହି ଚିଠି ଉପରେ ସର୍ଦ୍ଦାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସ୍ଥା ରଖିବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେ ଫୋନ ଯୋଗେ ଭଜନ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହିବ । ସାର ମୋର ଅନୁରୋଧ ମୋର ଯିବା ଦୁଇଦିନ ପରଠାରୁ ଯଦି କୌଣସି ଟ୍ରଙ୍କକଲ ଭଜନ ବାବୁଙ୍କ ନାମରେ ଆସେ ତେବେ ତାକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମର ଅକ୍ଷୟ ଖ.ବ. ଭଲ ଅଭିନେତା, ସେ ଗଳା ନକଲ କରିବାରେ ଧୂରନ୍ଧର । ଭଜନ ବାବୁଙ୍କ ଜାଗାରେ ଅକ୍ଷୟ ତାଙ୍କର ଗଳା ନକଲ କରି କହିବ । ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କର ଯଦି ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ତେବେ ସର୍ଦ୍ଦି ହୋଇ ଗଳା ବସି ଯାଇଛି ବୋଲି କହିବ । ଯେପରି କୌଣସି ମତେ ଭଜନ ବାବୁ ଟେଲିଫୋନ ନ

ପାଆନ୍ତି । ଆଜ ମୋର ସାଙ୍ଗରେ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଜିନିଷ ଦରକାର । (୧) କିଛି ଟଙ୍କା (୨) ଗୋଟାଏ ସବୁ ଖୋଲି ଗୃହ ଏବଂ (୩) କିଛି ଆକୁଆ ରେଜିଆ ।

ମିଃ କଣଅପ୍‌ପା—ତୁମର କଥା ଅନୁଯାୟୀ ସବୁ ଜିନିଷ କାଲି ଦିନ ବେଳା ସୁଦ୍ଧା ତୁମେ ପାଇଯିବ । କାଲି ରାତି ପୁରୀ ଏକ୍‌ସପ୍ରେସ୍‌ରେ ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ ରିଜାର୍ଭ କରିଦେଉଛି । ମୁଁ ଏବଂ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ଦୁଇଜଣ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଷ୍ଟେସନ ଯିବୁ ।

ଅଭୟ—କାଲି ରାତି ପୁରୀ ଏକ୍‌ସପ୍ରେସରେ ମୁଁ ଯିବି । କିନ୍ତୁ ସାର ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ନୁହେଁ—ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯିବି । ଆପଣ ଏବଂ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁ ମୋତେ ଷ୍ଟେସନ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଗଲେ ସବୁ ଜିନିଷ ଓଲଟି ଯିବ । ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଠିକ୍ ବୁଝି ପାରିବ, ତେଣୁ ମୋତେ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଏକ ଅଖ୍ୟାତ ନାଗରିକ ପରି ମୁଁ ଏଠାରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିବାକୁ ଚାହେଁ ।

ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଇ.ଜି. ଅଫିସରୁ ବାହାରି ସିଧା ପୁଲିସ ଏସ୍. ପି. ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସୁରମାର ଏହି କିଛିଦିନ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ରହିବାର ପକ୍କା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଇ ଦେଇ ନିଜ ଘର ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଲେ ।

ଯିବା ଆଗଦିନ ରାତି ଆଠଟା । ଶୀତଦିନ ରାତି ଆଠଟା ମାନେ ପ୍ରାୟ ରାତି ଅଧ । ଚାରିଆଡ଼େ କୁହୁଡ଼ିର ଗୋଟାଏ ପତଳା ଆସ୍ତରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରର କିରଣ ସମସ୍ତ ପ୍ରକୃତିକୁ ମୋହମୟ କରି ତୋଳୁଛି । ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଝରକା ପାଖରେ ଚେୟାର ପକାଇ ପ୍ରକୃତି ରାଣୀର ଶୋଭା ଦେଖିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ମନଟା ଖୁବ୍ ବେଶୀ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି । ଧୀପକ ବୋଷର ଖୁନ୍ କେସଟା ବାହାରୁ ଯେତେ ସହଜ ମନେ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ତା ନୁହେଁ । ଶର୍ମିଳା କହୁଛି ଯେ

ସେ ସେଦିନ କଟକ ଆସିନାହାଁନ୍ତି । ତାର କଥାକୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ରହିଛି ଡାକ୍ତର ପଣ୍ଡାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର । ସର୍ତ୍ତବାବୁ ଏବଂ ଗାର୍ଡ ସାହେବ ଦୁଇଟ ଶର୍ମିଲା ପରି ଅନ୍ୟ ଝିଅକୁ ଦେଖିଥାଇ ପାରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଆଙ୍ଗୁଳିର ଛାପ ସାରି ଡବା ଭିତରୁ ମିଳିନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାପ୍ତ ହେଲା ରୁସ୍ତମଜୀ ବୋଲି କୌଣସି ଲୋକର ଠିକଣା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗାଡ଼ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଖାଲି ଏହାର ଏକମାତ୍ର ସମାଧାନର ପଥ ରହିଛି । ଦିଲ୍ଲୀର 'ହୋଟେଲ ନଅନ'ରେ କିନ୍ତୁ ଏହି ହୋଟେଲଟି ଗୋଟିଏ ବଦମାସଙ୍କର ଅଡ୍ଡା । ଅଶୋକ ଦାସର ପରିଚୟ ପତ୍ର ନେଇ ସେଠି ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ ଯଦି ତାର ଅସଲ ପରିଚୟ ଜଣାପଡେ ତେବେ···? ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କର ଦେହଟା ଶିହରି ଉଠିଲା ।

ଗତକାଲି ଠାରୁ ସୁରମା ଦେବୀ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ ମୁହଁ ଫୁଲାଇ ରହିଛନ୍ତି । ମୁହଁର ହସ ଯେପରି ଲୋପ ପାଇଛି । ହଜାରେ ଡାକିଲେବି ଖାଲି ହୁଁ ଛଡ଼ା ଯବାବ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ ସୁରମାକୁ ନନେଇ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ତାର ଏହି ଅଭିମାନ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ବିପଦ ମୁହଁକୁ ଟାଣିନେବେ କିପରି ? ସ୍ତ୍ରୀର ଅଭିମାନ ସମୟର ସ୍ରୋତରେ ମିଳାଇ ଯିବ, କିନ୍ତୁ ବିପଦ ସାମନାକୁ ନେଇଗଲେ ସୁରମାକୁ କଣ ଫେରାଇ ଆଣି ପାରିବେ ? ଏହି ସବୁ ଭାବି ଭାବି ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ମନ କଲ୍ କଲ୍ କରି ଉଠିଲା । ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତିରାଣୀ ତାର ଅଫୁରନ୍ତ ସମ୍ଭାର ନେଇ କିଛିକ୍ଷଣ ଆଗରେ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ତାହାର ଅଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଇଥିଲା·····ସିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ପ୍ରଭ ପରି ମନେ ହେଲା ।

ବିଛଣା ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ସୁରମା କାନ୍ଥ ଅଡକୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲଣି । ତେବେ କ'ଣ ରାତି ବେଶୀ

ହୋଇଗଲା ? ଘଡ଼ିରେ ମାତ୍ର ୧୧ଟା୩୦ ମିନିଟ ହୋଇଛି । ରାତିତ ବେଶୀ ହୋଇନାହିଁ । ଏତିକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ସୁରମା କେତେବେଳେ ଆସି ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା ? ନିଶ୍ଚୟ ସେ ଶୋଇନାହିଁ । ନା, ମନରେ ଅଭିମାନର ବୋଝ ନେଇ କେବେ ହେଁ ସେ ଶୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଅଭୟ ବାବୁ ବିଛଣା ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇଲେ । ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥିବା ଖାଲି ଟିଣକୁ ତଳକୁ ହାତଦେଇ ପକାଇ ଦେଲେ । ଅଭୟ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଦେଖିଲେ ସୁରମାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଆଖି ଟିକିଏ ଖୋଲି ପୁଣି ପୂର୍ବପରି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଅଭୟ ବାବୁ ହସ ରୋଧ କରିବାକୁ ଯାଇ ମୁହଁଟା ଇଷତ୍ ଫାଙ୍କ ହୋଇଗଲା । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଖଟ ଉପରକୁ ଯାଇ ଅଭିମାନିନୀ ପାଇଁ ଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ।

ଅଭୟ—ଜାଣ ସୁରମା—ଗତକାଲି ଜ୍ୟୋତିଷକୁ ହାତ ଦେଖାଇଥିଲି । ସେ କ'ଣ କହିଲା ଜାଣ ? ତୁମକୁ କହିବା ମୋର ଲାଭ କଅଣ·····କହି ଗୋଟାଏ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ ।

ସୁରମା—(ଚଟ୍ କରି ବିଛଣାରୁ ଉଠିପଡ଼ି କହିଲେ)—କ'ଣ କହିଲା ଜ୍ୟୋତିଷ ? ମୁଁ ଜାଣେ ସେ କହିଥିବ ତୁମେ ବାପାହେବାକୁ···।

ହୋ, ହୋ, କରି ହସି ଉଠିଲେ ଅଭୟ ବାବୁ । ଏତିକି ବେଶ କଥା କହି ପାରୁଛ । ଆଗରୁ ମୁହଁଟାକୁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକ ଚିହ୍ନ ପରି କାହିଁକି କରିଥିଲ ? ଯେତେବେଳେ ରାଗକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଲ-ଟିକିଏ ହସି ହସି କହିଲେ ବା ଆପତ୍ତି କଣ ? ତୁମର ମନର ଦୁଃଖ ଅନେକଟା ଲାଘବ ହୋଇଯିବ—ଆଜି ଏ ଗରିବ ବସ୍ତୁଟା ମିଛରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଡ଼େ ଗ୍ରହଣ ପରି ନ ଅନାଇ ତୁମ ମୁହଁ ଆଡ଼େ····

ସୁରମା—ତୁମେ କଣ ଭାବୁଛ ତୁମ ଉପରୁ ଏଇ କଥା ପଦକରେ ମୋର ରାଗ ଚୁଲିଗଲା ?

ସେ ଜ୍ୟୋତିଷର କଥା ଶୁଣିଲାପରେ ଫେର ମୁଁ ରାଗିବ ।

ଅଭୟ—ତେବେ ଜ୍ୟୋତିଷର କଥା କାଲି କହିଲେ ଚଳିବ ?

ସୁରମା—ତୁମେ କହିବ କି ନାହିଁ ? ମୋ ରାଣ କୃହ୍‌··· କିଣ କହିବ ନାହିଁ । ଅଣ୍ଟ ଦେଖ ତୁ କେମିତି ନ କହିବ ।

ସୁରମା ଦେବୀ ଯୋର କରି ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କୁ ଚିମୁଟି ଦେଲେ । ଦୁଇଜଣଙ୍କର ମୁହଁ ବିପରୀତ ଆକାର ଧାରଣ କଲା । ସୁରମା ଦେବୀଙ୍କ ମୁହଁରେ ମଲ୍ଲୀ ଫୁଲିଆ ହଜସି ହସ···ଆଉ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ମୁହଁ ଟା ଠିକ ପିତା ଔଷଧ ଖାଇଲା ଭଳି ହୋଇଗଲା ।

ଅଭୟ—କେମିତି ମଣିଷଟାଏ ତୁମେ । ଦେଲ ମୋ ଦେହରୁ ଫୁଲାଏ ମାଉଁସ ବାହାର କରି । ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଫୁଲାଏ ଫୁଲାଏ ମାଉଁସ ବାହାରେକର ନିଅ । ତେବେ ମୋ ପରମାୟୁ ବଢି-ଯିବ—

ସୁରମା—(ଯାଗାଟା ଆଉଁସି ଦେଇ ଦେଇ) ଖୁବ୍ ଲାଗିଲା ନା, ଚିମୁଟି ଚିମୁଟି ଟିକିଏ ଯୋର ହୋଇଗଲା । ତୁମେ କାହିଁକି କହିଲ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କହିବ ନା ଆଉଥରେ···?

ଅଭୟ—ହେ ଚିମୁଟି ଦେବୀ···ଏଥର ଯୁଦ୍ଧରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ । ତୁମର ମାନଭଞ୍ଜନ ପାଇଁ ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷ ଜଣକ ମୋର କଳ୍ପନା ପ୍ରସୂତ—

ସୁରମା—ଧେତ୍ ତେଟିକେ । ଖାଲି ମିଛଟାରେ ମୁଁ ଉଠିଲି ।

ଏହା କହି କୃତ୍ରିମ ରାଗ ଦେଖାଇ ସୁରମା ଦେବୀ ନିଜ କଚଣାରେ ଶୋଇପଡ଼ିଲା ବେଳକୁ ଅଭୟ ବାବୁ ଅଣ୍ଟାରେ ହାତ ଦେଇ ଅଟକାଇ ନେଲେ । ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ବାହୁ ବେଷ୍ଟନ

ଭିତରେ ଶରବିଦ୍ଧ କପୋତ ଭଳି ସୁରମା ଦେବୀ ଛଟପଟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ମୁହଁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ନଇଁ ଆସୁଥିଲା ସୁରମା ଦେବୀର କପୋଳ ଆଡ଼କୁ । କେତେବେଳେ ସେ ଅଶାନ୍ତ କପୋତ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଅଭୟ ବାବୁର ଉନ୍ନତ ବକ୍ଷରେ ନିଶ୍ଚଳ ପ୍ରତିମା ପରି ରହିଛି ତାହା ସମସ୍ତେ ଏକା କହିପାରିବ । ଦୁରନ୍ତ ଅଭିମାନରେ ସୁରମା ଦେବୀଙ୍କ ର ଅଶ୍ରୁଧାର ଆଖିର ସମସ୍ତ କଜଳ ଧାର ଧୋଇ ପରିଷ୍କାର କରି ଦେଇଛି । ସମୟର ସଙ୍କେତ ଦେଇ ଚାଲିଛି କ୍ଲକ ଘଡ଼ିଟା..... । ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମୁହଁରେ କଥାନାହିଁ । ଅଜାଣତରେ ସୁରମା ଦେବୀଙ୍କର ଗୋଲାପୀ ଓଷ୍ଠ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଓଷ୍ଠ ସାଙ୍ଗରେ ଏକ ହୋଇଯାଇଛି । ସମୟ କିନ୍ତୁ ବସିନାହିଁ । ସେ ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ।

ଅଭୟ—ସୁରମା···

ସୁରମା—ଉଁ···

ଅଭୟ—ତୁମ ରାଗ କମିଲାତ ? ନାଁ ଏବେ ବି ଅଛି ?

ସୁରମା—ତୁମେ କାହିଁକି ଅବୁଝା ହେଲ । ମୁଁ କଣ ତୁମ ଉପରେ ରାଗ କରିପାରେ । ମୁଁ ଯଦି ରାଗ କଲି ତୁମେ ତାହିଁକି ତୁମର ବକ୍ଷ ଉପରକୁ ଟାଣି ନେଲନି । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରେ ତୁମର ବକ୍ଷରେ ଯେପରି ମୋର ସ୍ଥାନ ହେଉ । ଯଦି କୌଣସି ଦିନ ଏ ପୃଥିବୀର ମାୟା କଟାଇ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ, ତେବେ ମୋର ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ନିବେଦନ ତୁମ ଗୋଡ଼ତଳେ ମୋର ନିଶ୍ୱାସ ଯେପରି ଯାଏ ।

ଅଭୟ—ତୁମେ ଶୋଇପଡ଼ ସୁରମା, ରାତି ୨ଟା ବାଜିଲଣି । ବହୁତ କ୍ଳାନ୍ତ ଲାଗୁଥିବ ।

ସୁରମା ବିଛଣାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ସୁରମା ଗଭୀର ନିଦ୍ରାଭିଭୂତ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରର ମୋହମୟ

କରଣ ଝରକା ବାଟେ ଆସି ଘରଟାକୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ପୁରର ଆବେଶ କରି ଦେଉଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଭୟ ବାବୁଙ୍କ ଆଖିରେ ନିଦ ନାହିଁ । ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଚିନ୍ତା ଆଖିରୁ ନିଦକୁ କାଢି ନେଇଛି । ସୁରମା ଶୋଇଛି । କେଡ଼େ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଶୋଇଛି । ଆଜିର ରାତି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ଶେଷ ମଧୁମୟ ରାତି । ସୁରମାକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ମନ ବଳୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ପ୍ରେମ ଦୁଇଟା ଅଲଗା ଜିନିଷ । ଆଜି ପ୍ରେମକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଆହ୍ୱାନରେ ଆଗେଇବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ହୁଏତ ବାଘ ଗୁହାରୁ ଜୀବନ୍ତ ଫେରି ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ନପାରନ୍ତି । ହୁଏତ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାତ୍ରା ଶେଷ ଯାତ୍ରା ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ସୁରମାର କଅଣ ହେବ । ଅଜାଣତରେ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କର ଆଖିରୁ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ପାଣି ଗିଳିସେ ଫିରି ଶୋଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲେ ।

ସି. ଆଇ. ଡ଼ି, ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଶ୍ରୀଅଶୋକ ଦାସର ପରିଚୟରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ପୁରୀ ଏକ୍‌ସପ୍ରେସରେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାତ୍ରୀ ସଂଖ୍ୟା ଟିକିଏ ବେଶୀ । ଅଳ୍ପ ଯାଗା ପାଇଲେ ସମସ୍ତେ ଟିକିଏ ଶୋଇବା ଧନ୍ଦାରେ ଥାଆନ୍ତି । ଗୋଟାଏ ରାତି ଯାଗି ଯିବା ଗୋଟାଏ କଠିଣ ବ୍ୟାପାର । ସାମନା ସିଟ୍‌ରେ ଜଣେ ମେଦବହୁଳା ମାରୁଆଡ଼ି ଭଦ୍ର ମହିଳା ଶୋଇଛି । ତାର ଆଡ଼କୁ ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ଦଳେ ଯାତ୍ରୀ । ଭଦ୍ର ମହିଳାର ଏହି ନିଦ୍ରା ସୁଖ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି । ଯିଏ ଆଗ ଆସିଲା ସେ ଟିକିଏ ଶୋଇବ । ଯାଗା କରି ନେବ, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କ'ଣ ଅଛି ? ରେଲଯାତ୍ରା ଦୂରର ମଣିଷକୁ ପାଖକୁ ଟାଣି ନଏ । ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ ବସିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭାରତର ଅଲଗା ଅଲଗା ରାଜ୍ୟର

ଲୋକ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ସମସ୍ତେ ସଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଦେଶିକତା ଭୁଲି ଏକ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ପରିଚୟ, ସେ ହେଉଛି ଭାରତୀୟ । ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଇ ଭାବି ଚାଲିଛନ୍ତି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ୫୦ ମାଇଲ ବେଗରେ ଦଉଡ଼ି ଚାଲିଛି ଯାନ୍ତ୍ରୀକ ଯାନ । ଟେଲିଗ୍ରାଫ ଖୁଣ୍ଟ ଠିକ୍ ସମାନ ତାଳରେ ପଛ ଆଡ଼କୁ ଦଉଡ଼ି ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ମନ ସେଇ ଛୋଟ ଘରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ଶୋଇରହିଛି ତାର ପ୍ରାଣର ପ୍ରୀୟା ସୁରମା । ସୁରମା ନିଶ୍ଚୟ ଶୋଇ ନାହିଁ, ଗାଲରେ ହାତ ଦେଇ ବସି ଭାବୁଥିବ । ଅନେକ ଚେଷ୍ଟାକରି ସୁରମାକୁ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଘରକୁ ପଠାଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି । ସୁରମାର ସେହି ଏକ କଥା "ତୁମେ ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଯାଉଛ ପଛେ ଯାଅ ମୁଁ ଏକଲା ଏଠାରେ ରହିବି ।" ବାଧହୋଇ ଶ୍ରୀନାଥ ବାବୁଙ୍କ ଦେଖା ଶୁଣାର ଭାର ଦେଇ ଏ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥରେ ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶତ ଚେଷ୍ଟାକରି ମଧ୍ୟ ସୁରମା ମୁହଁକୁ ଭୁଲି ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

+ + +

ସବୁ ଜିନିଷର ଶେଷ ଅଛି । ଏହି ଯାତ୍ରା ପଥ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଶେଷ ହୋଇ ଆସୁଛି । ସମୟ ପ୍ରଭାବରେ ଅନେକଟା ସୁରମା ଚିନ୍ତା ଅଭୟ ବାବୁ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ଯେତେ ନିକଟ ହୋଇ ଆସୁଛି ଛାତି ସେତେ ଧଡ଼ ଧଡ଼ ହେଉଛି । ଅଶୋକ ଦାସର ପରିଚୟ ଯଦି ଧରା ପଡ଼ଯାଏ ତେବେ କଅଣ ହେବ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ କଅଣର ଜବାବ ଦେବା କଷ୍ଟ । ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରସା ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ଅଶୋକ ଦାସ ।

ଶେଷରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପଞ୍ଜାବ ମେଲ ଦିଲ୍ଲୀ ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଏହି ସେହି ଦିଲ୍ଲୀ ମହାନଗରୀ । ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ,

ଇଂରେଜ ଜାତି ଏଇଠି ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧୂଳିକଣା କହିପାରିବ କେତେ ଯୁଗର ଉତ୍‌ଥାନ ପତନର କାହାଣି । ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଇଂରେଜର ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯୋର ପରୀକ୍ଷାର କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥଳ ଏହି ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରୀ । ଆଜି ଦିଲ୍ଲୀର ମସଜିଦ୍‌ରେ ବସିଛନ୍ତି ଆମରି ମନୋନୀତ ଲୋକ । ତାଙ୍କରି କଲମର ଗୋଟାଏ ଗାରକୁ ଅନାଇ ବସିଛନ୍ତି ୪୫ କୋଟି ଜନତା । ଅଜି ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରୀ ପୃଥିବୀ ଇତିହାସରେ ଗୋଟାଏ ରକ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ।

—ଆପ ତୋ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଏଙ୍ଗେ । ଭୁରତ ଉଠିଏ । ଗାଡ଼ି ଫିର ଖୁଲ ଯାଏଙ୍ଗି, କ୍ୟା ଶୋଏମେ ପଡ଼େହେଁ ।

—ନେହିଁ ଥୋଡ଼ା ଇଧର କା ବାତ ଯ୍ୟାଦ ଆଗୟା । ଅଚ୍ଛା ଚଲତେ ହେଁ । ସର୍ଦାରଜି ନମସ୍ତେ ।

ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ତର ତର ହୋଇ ଗୋଟାଏ ହାତରେ ବେଡ଼ିଂ ଏବଂ ସୁଟକେଶ ନେଇ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ । ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରଚୁର ଜନତାର ଭିଡ଼ । କିଏ ଆସିଛି ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ, କିଏ ଆସିଛି ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବାକୁ । କିନ୍ତୁ ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କୁ କିଏ ବା ପାଛୋଟି ନେବ, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକା । ଦିଲ୍ଲୀ ଷ୍ଟେସନ ଏକବାର ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ । ମନ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କର ଆବାସ ସ୍ଥଳ ଏହି ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରୀ । ଏଠାକାର ଷ୍ଟେସନ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରହିବ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବାର କିଣ ଅଛି । ଏତ ଆଉ ଅଖ୍ୟାତ କଟକ ଷ୍ଟେସନ ନୁହେଁ ।

'ଟିକେଟ ପ୍ଲିଜ' ଗେଟରେ ଟିକଟ ସଂରକ୍ଷକ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ତାର ହାତକୁ ଟିକଟ ଖଣ୍ଡିକ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଅଶୋକ ଦାସ ପଚାରିଲେ "ଅଚ୍ଛା ଇସ୍ମେ ଅପ ବତା ସକତେ ହେଁ ଇହାଁ କୋଇ ସରାଇ ଖାନା ହେ—ଔର ଦିଲ୍ଲୀମେ କୋଇ ହୋଟେଲ ନଅନ ହେ ।

ଟିକଟ ପରୀକ୍ଷକ ମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଡ଼ଯାଏ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କୁ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଲେ । ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ କୁତ୍ସାର ହସ ଫୁଟି ଉଠିଲା । କୁଆଡ଼ୁ ଗୋଟାଏ ମଫସଲ ଲୋକ ଫୁଲପେଣ୍ଟ ପିନ୍ଧି ଦିଲ୍ଲୀ ଷ୍ଟେସନରେ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲା ।

"ସବାଇ ଖାନା ଆପକୁ ପୁରାନା ଦିଲ୍ଲୀମେ ମିଲେଗା ଔର ହୋଟେଲ ନଅନ-ଦିଲ୍ଲୀକା ମସୁର ହୋଟେଲ ହୈ । ଟାକ୍ସି ମେ ଜାନସେ ଜରୁର ପହୁଞ୍ଚା ଦେଗା । ଲେକିନ ଐସା ଭେସମେ ଅନ୍ଦର ମତ ଯାଇଏ—ଦରବାନ ଅନ୍ଦର ନେହିଁ ଜାନେ ଦେଗା" ଟିକେଟ କଲେକ୍ଟରର ମୁହଁରେ ଅନୁକମ୍ପାର ହସ ଖେଳିଗଲା । ଅଭୟ ପଟ୍ଟ-ନାୟକ ଓରଫ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମୁହଁରେ ସାମାନ୍ୟ ହସ ଖେଳିଗଲା ।

ଅଶୋକ ଦାସ ବାହାରେ ଟାଙ୍ଗାରେ ଜାଇ ବସିଲେ । ଟାଙ୍ଗା ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ପିଚ ଢଳା ରାସ୍ତା ଉପରେ ଘୋଡ଼ା ଟାପୁର ଠକ୍ ଠକ୍ ଶବ୍ଦ ଅଦ୍ଭୁତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କ ମନ ନିଜ ଅଜାଣତରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇ ଚାଲିଥିଲା । ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀର ଗୁପ୍ସା ଘେରା ପଥ ମନଟାକୁ ଆବେଶରେ ଭରି ଦେଇଥିଲା । ଚାରିଆଡ଼େ ଗୋଟାଏ ସଂଭ୍ରାନ୍ତତାର ଲକ୍ଷଣ ପରିସ୍ଫୁଟ । ଗୋଲାମ ନଗରୀ ଏଇ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ । ଏହାର ଜୀବନ ଯାହା ଲେଖା ହୋଇଛି ତାର ଶଚିବାଳୟ ଏବଂ ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟ ହାଉସରେ । ଚାରିଆଡ଼ର ଛିମ ଛାମ ଭାବ ଦେଖି ମନେ ହେଉଥିଲା ସତେ ଯେପରି ବାହାର ଅତିଥି ସାମନାରେ ନିଜର ଗୌରବ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ଗୋଲାମ ନଗରୀ । ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ଠାରୁ ଜଡ଼ ପଦାର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯାହା ପଥ ସୁନିୟନ୍ତ୍ରିତ । ଏଇ ନିସ୍ତବ୍ଧ ପରିବେଶ ଯେପରି ଦମ ବନ୍ଦ କରି ଦେଉଥିଲା ।

ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଟାଙ୍ଗା ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଛାଡ଼ି ଆଗେଇ ଚାଲିଲା । ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀରେ ଟାଙ୍ଗା ପ୍ରବେଶ କରିବା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଅଶୋକ ବାବୁ ଗୋଟାଏ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିଲେ, ଯା ହେଉ ଏଥର କଟକ ପରି ଗୋଟାଏ ଯାଗାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀ ଦୁଇଟାର ଭିନ୍ନ ପରିବେଶ । ଏଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ମନ ଖୋଲି ହସିବାକୁ ଜାଣନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ବେପରୁଆ ଭାବ ।

"ବାବୁଜି—ସରାଇଖାନା ଆଗୟା" ଟାଙ୍ଗା ବାଲାର କଥାରେ ଚମକ ଭାଙ୍ଗିଲା ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କର । ବାହାରକୁ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ତିନି ମହଲା ଦୁଧବାଲା ଧର୍ମଶାଳା ଠିଆ ହୋଇ ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ଟାଙ୍ଗା ବାଲାକୁ ପଇସା ଦେଇ ତିନିଦିନ ପାଇଁ ଯାଗା ନେଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ରାତ୍ରୀ ଯାଗରଣ କ୍ଲାନ୍ତ ଯଲଦି ଖାଇ ପିଇ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ଅଶୋକ ଦାସ ଯେତେବେଳେ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ସେତେବେଳକୁ ରାତି ୭ଟା । ଯଲଦି ଯଲଦି ସୁଟ ପିନ୍ଧି ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ହୋଟେଲ ହଅନ ଅଭିମୁଖରେ ।

ହୋଟେଲ ହଅନ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀର ବିଖ୍ୟାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତ୍ରିତଳ ପ୍ରାସାଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ହୋଟେଲଟି ଇଂରାଜଙ୍କ ହାତରେ ତିଆରି । ସୁତରାଂ ସାଧାରଣ ହୋଟେଲ ଠାରୁ ଏକୁ ଅଲଗା କରି ଚହ୍ନାଇ ଦେଉଛି । ଏକ ଏକର ଜମିଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ହୋଟେଲ ହଅନର ଚାର ମୋହମୟି ରୂପ ନେଇ ଯାତ୍ରୀ-ମାନଙ୍କୁ ଇଶାରା କରୁଛି । ହୋଟେଲ ହଅନର ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ରହିଛି ଗୋଟାଏ ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର । ଗେଟଠୁ ହୋଟେଲର ଦୁଆର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବି ଯାଇଛି ମୋରମ ଢଳା ଲାଲ ରାସ୍ତା । ପ୍ରୋଟିକୋ ଭିତର ଦେଇ ଏହି ମୋରମ ଢଳା ରାସ୍ତା ଫେରି ଆସି ମିଶିଛି ପୂର୍ବ ରାସ୍ତାରେ । ଏହି ଦୁଇ ରାସ୍ତା ମଝିରେ ଠିଆ ହୋଇଛି

ଗୋଟାଏ କୃତ୍ରିମ ଝରଣା । ନାନା ରଙ୍ଗର ଆଲୁଅରେ ଝରଣା ବର୍ଣ୍ଣମୟ ବସ୍ତୁ ହୋଇ ଉଠିଛି । ମୋରମ ଢଳା ରାସ୍ତା ଦୁଇ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ଝାଉଁ, ଗୁଆ ପ୍ରଭୃତି ଗଛ । ଚାରିଆଡ଼େ ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ଫୁଲର ବଗିଗ୍ଣ ମନକୁ ଟାଣି ନେଉଛି ।

ମନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ନେଇ ହୋଟେଲ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ରାସ୍ତା କଡ଼ ଲନ (Lawn) ରେ ଦୁଇ ଜଣିଆ କପୋତ କପୋତି ପ୍ରେମାଳାପରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଗିଲସର ଠୁନ୍ ଠୁନ୍ ଆବାଜ, ମଘା ଯୋଖା ହସ ହୋଟେଲ ନିଅନକୁ ଆବେଶରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛି । ଏହି କପୋତ କପୋତିଙ୍କ ପାଇଁ ଘରର ଚତୁଃଷ୍କୋଣ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଭଲ ପାଇବାଟାକୁ ବାହାରେ ନ ଦେଖେଇଲେ ଏମାନଙ୍କର ମନରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକୃତି, କିଏ ବହିର୍ମୁଖୀ ଆଉ କିଏ ବା ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ।

ସୁଇଙ୍ଗ ଡୋର ଠେଲି ହୋଟେଲ ନିଅନ ବାରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଗୋଟାଏ ପ୍ରଶସ୍ତ ଘର ଭିତରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏହି "ବାର" । ସମସ୍ତ ଘର ଉପରେ ଆଖିବୁଲାଇ ନେଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଘରର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡକୁ ରହିଛି । "ନିଅନ ବୟଜ"ର ବାଦକ ବୃନ୍ଦ । ଆଉ ଗୋଟାଏ କଣକୁ ରହିଛି ହୋଟେଲର ବାର୍ । ପୃଥିବୀରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର ମଦ ଅଛି ସଜା ହୋଇଛି ଆଲମାରି ଦେହରେ । ମଦ ଠିକ୍ ମାଝରେ ଢାଳୁଛି ଏକ ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଆଙ୍ଗ୍ଲୋଇଣ୍ଡିଆନ ଝିଅ । ତାକୁ ଖରିଦ୍‌ଦାରମାନଙ୍କୁ ପରିବେଷଣ କରୁଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅମାନେ । ମାର୍କିନ ଛବିର ଗୋଟାଏ ଶସ୍ତା ଗତ ବଜାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ବାଦକ ବୃନ୍ଦ । ଗୋଟାଏ କଣକୁ ରହିଛି ନାଚ ଫ୍ଲୋର । ବଲ୍ ଡାନ୍‌ସ ପାଇଁ ମେଝିଆ ଚକ୍‌ଚକ୍ କରି ଉଠୁଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଗହଣରେ ସମସ୍ତ ଘର ଗମ ଗମ

କରୁଛି । ବେଶୀ ଭାଗ ପୁରୁଷ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ସୀମାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୃତ୍ରିମ ପ୍ରସାଧାନ ଯୋଗୁଁ ବୟସଟା ଟିକିଏ କମ ଜଣା ପଡ଼ୁଛି । ପୁରୁଷମାନେ ସମସ୍ତେ ଢ଼ଙ୍ଗର ସୁଟ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି । ନାରୀମାନେ ମେଦ ବହୁଳ ଦେହରେ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି ଟେରେଲିନ ଶାଢ଼ୀ ଓ ତା ସାଙ୍ଗକୁ ଖାପ ଖାଇ ଟପଲେସ ବ୍ଲାଉଜ । ଅଶୋକ ଦାସ ଭଲକରି ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ଦେଖିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାରୀଠାରୁ କୃତ୍ରିମ ଯୌନ ଆବେଦନ ବାହାରି ପଡ଼ୁଛି । ଦେହଟା ଗୋଲାଇ ହୋଇ ଉଠିଲା ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର । ଏହି ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ସାଧାରଣ ସୁଟ ପିନ୍ଧିଛି ଅଶୋକ ଦାସ ଏହି ପରିବେଶରେ ଚଢ଼ଆ ଖାନାର କିନ୍ତୁ ପରି ମନେ ହେଉଛି । ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଏହି ପରି ଡ୍ରେସ ହୋଇ ଆସିଥାନ୍ତେ ।

ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଯାଇ ଗୋଟାଏ ଖାଲି ସିଟରେ ବସିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । କପରି ଭାବରେ ଏହି ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ଅଜ୍ଞାତ ସର୍ଦ୍ଦାର ପାଖକୁ ପଠାଇବେ ସେହି କଥା ଭାବୁଥିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

"ଏନି ଡ୍ରିଂକ୍ ସାର"—କହି ଟେବୁଲ ଉପରକୁ ଝୁଙ୍କି ପଡ଼ିଲା ଏକ ଭାଗ୍ୟବତ୍ତମ୍ଭିତା ଆଂଲୋ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଝିଅ ।

ଚମକି ପଡ଼ି ଝିଅଟି ଅଡ଼କୁ ଅନାଇଲେ ଅଶୋକ ଦାସ-। ନଇଁ ପଡ଼ିବା ଯୋଗୁଁ ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପଡ଼ୁଛି ଝିଅଟିର ବୁକୁର ପୃଥୁଳ ମାଂସପେଶୀ । ଆଖି ଯୋଡ଼ିକ ବିନା ଅନୁମତିରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଯାଗାରେ ଅଟକି ଗଲା ।

"ଏହି ଡ୍ରିଂକ, ବ୍ରାଣ୍ଡି, ହୁଇସ୍କି, କକଟେଲ୍" ଝିଅଟି ପୁଣି ପଚାରିଲା ।

"ନଅଂ, ଏକ ଗିଲସ ଠଣ୍ଡା ପିନେକା ପାନ"—ଅଶୋକ ଦାସ ଉଠିଲେ । ସମସ୍ତ ଗଳାଟା ଏହି ବଚନ ପରିବେଶରେ ଶୁଖି ଯାଇଥିଲା ।

"ଜରୁର ଆପ ମଜାକ କର ରହେଁ ହେଁ"—କଣ ଆଣିବ କହି ଉଠିଲା ଝିଅଟି ।

"ତା ହେଲେ ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁଟା ଭଲ ପାଆନ୍ତୁ ସେଇଟା ଆଣନ୍ତୁ"—

ଝିଅଟି ବାର କାଉଣ୍ଟାର ପାଖକୁ ଚାଲିଗଲା । ଅଶୋକ ଦାସ କଣେଇ କରି ଦେଖିଲେ ଏହି ଝିଅଟି କାଉଣ୍ଟାର ପାଖରେ ଥିବା ଝିଅଟିର କାନରେ କଣ 'କହିଲା' । ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟାଏ ଟ୍ରେ ଉପରେ ଗୋଟାଏ ସୋଡ଼ା ବୋତଲ ଏବଂ ମଦ ଖାଇବା ଗିଲସ ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲା । ଟ୍ରେଟା ରଖି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ଝିଅଟି ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା ।

"ଆପଣ ଯଦି ଆପଣଙ୍କର କାଉଣ୍ଟରରୁ ଗୋଟାଏ କ୍ୟାପ୍‌ଷ୍ଟାନ ପ୍ୟାକେଟ ଆଣି ଦଅନ୍ତେ" ।

ନିଶ୍ଚୟ ସାର ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ହାଜର ଅଛି—ଗୋଟାଏ ମଧୁର କଟାକ୍ଷ ହାଣି ଦେଇ ଚାଲିଗଲା ଝିଅଟି ।

ମଦ ଗିଲସ ନେଇ ଭାବି ଚାଲିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଜୀବନରେ କେବେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ନାହାନ୍ତି । କପରି ଏହାର ସ୍ୱାଦ ତାହା ତାଙ୍କର ଅଜ୍ଞାତ । ମଦଟାକୁ ଢାଳି ଦେବା ପାଇଁ ଯାଗା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ । ବାର କାଉଣ୍ଟରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସୁନ୍ଦରୀ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାର ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ରହିଛି । କଣ କରିବେ ? ଯଦି ମଦ ନ ଖାଆନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସନ୍ଦେହ ଭାଜନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇ ଉଠିବେ । ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଭଣ୍ଡୁର ହୋଇଯିବ । ମଦଖାଇ କେହି

ମରି ନାହାନ୍ତି । ହୁଏତ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ମଦ ଗିଲାସରେ ଚୁମ୍ବକ ଦେଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ପ୍ରଥମ ଚୁମ୍ବକରେ ସମସ୍ତ ଟଳାଠାରୁ ପାକସ୍ଥଳି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳି ଯିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । କାଶି ପକାଇଲେ ଅଶୋକ ଦାସ, ଚୁଲୁକାଏ ମଦ ମୁହଁ ଭିତରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ରୁମାଲ ବାହାର କରି ମୁହଁ ପୋଛୁ ପୋଛୁ ଆଖି ପଡ଼ିଲା ବାର କାଉଣ୍ଟରର ଝିଅଟି ଉପରେ । ସେ ଯେପରି ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହାରି ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ରହିଛି । ଭଗବାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କରି ଏକ ଚୁମ୍ବକରେ ନିଃଶେଷ କରିଦେଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଏଥର କଣ୍ଠ ସନ୍ଧି ତୁମ ଭିତରେବି ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ କପାଳରେ ସ୍ୱେଦ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖା ଦେଲା । ମନଟା ଫୁର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା । ଗୋଟାଏ ଚମ୍ପୁ ଗୁଣ ଗୁଣ କରି ଗାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଏଠାକାର ପରିବେଶ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଜଣା ପଡ଼ିଲା । ଯେତେବେଳେ ଝିଅଟି କ୍ୟାପଷ୍ଟାନ ସିଗାରେଟ ନେଇ ଫେରି ଆସିଲା, ସେତେବେଳକୁ ଟେବୁଲ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡଦେଇ ଚମ୍ପୁ ବୋଲି ଗାଉଛନ୍ତି । ଅଶୋକ ଦାସ ସିଗାରେଟ ବାହାର କରି ମୁହଁରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ । ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀଟିର ମୁହଁ ଆଡ଼କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇ ରହିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ନିଶା ଘୋରରେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର ମନେହେଲା ଯେପରି ସୁରମା ଆସି ମୁହଁରେ ସିଗାରେଟ ଲଗାଇ ଦେଇଛି । ତରୁଣୀର ଡାହାଣ ହାତକୁ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଘୁଞ୍ଚାଇଦେଲେ ।

"ପ୍ଲିଜ—ପ୍ଲିଜ—ବହୁତ ଲୋକ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଛନ୍ତି ଏଠାରେ । ପରେ···ଜେଣ୍ଟଲମାନ—ବୁଝି ପାରିଲେ ?, ମିନତି ଜଣାଇଲା ଝିଅଟି ।

ଅଶୋକ ଦାସ ହୁଏତ କଣ କରି ପକାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଆଲୁଅ ଏକ ସାଙ୍ଗରେ ଲିଭି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘରକୁ

ଅନ୍ଧକାର କରି ଦେଲା । ଯନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗୀତ ଖୁବ ଯୋରରେ ବାଜିଉଠିଲା । ନାଚ ଜାଗା ଉପରେ ଗୋଟାଏ ତୀବ୍ର ଆଲୋକର ସ୍ପଟ୍ ଆସି ପଡ଼ିଲା । ସେହି ତୀବ୍ର ଆଲୋକରେ ଅଶୋକ ଦାସ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ନର୍ତ୍ତକୀ ଶୋଇଛନ୍ତି । ଯନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗୀତ ଅନ୍ୟଗତରେ ବାଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭକଲା । ନର୍ତ୍ତକୀଟି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଉଠିଲା । ଆଲୁଅର ରଙ୍ଗ ବଦଳିଗଲା । କିଏ ଏହି ନର୍ତ୍ତକୀ ? ଏହି କି ସେହି ଶର୍ମିଳା । କି ସୁନ୍ଦର ଚେହେରା । ସତେ ଯେମିତି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକରୁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛନ୍ତି ଗୋଟାଏ ଅପସରା । ହରିଣ ଆଖି । ଗୌରବର୍ଣ୍ଣ ତା ସାଙ୍ଗକୁ ସୁନ୍ଦର ଦେହ ସୌଷ୍ଠବ । ଅଜାଣତରେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମନଟାକୁ ତାହାର ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଲା । ନର୍ତ୍ତକୀ ନାଚି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସତେ ଯେପରି ନାଚ ଭିତରେ ନିଜକୁ ହଜାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ପଟ ଲାଇଟର ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ଆଲୁଅରେ ଆହୁରି ମୋହମୟ କରି ତୋଳିଛି । ମୁହଁରୁ ଗୋଟାଏ କବିତା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା—ନୁହେଁ କନ୍ୟା, ନୁହେଁ ମାତା— କିଏ ତୁମେ ଉର୍ବଶି ସୁନ୍ଦରୀ······" ହୁଏତ କବିତା ଆହୁରି ବାହାରନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ କଠିନ ପାପୁଲି ପଛଆଡ଼ୁ ମୁହଁଟାକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଲା । ଅଜ୍ଞାତ ପାପୁଲିରେ ଥିବା ମୃଦୁ କ୍ଲୋରଫରମ ସୁଗନ୍ଧରେ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଚେତନା ହରାଇବାକୁ ବସିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧଚେତନ କିଏ ଯେପରି ଟାଣି ନେଇ ଯିବା ପରି ମନେ ହେଲା । ସିଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହୁଏତ ଟିକିଏ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଚେତନା ଲୋପ ପାଇଲା । ନିରନ୍ଧ୍ର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ହଜେଇ ଗଲେ ଅଶୋକ ଦାସ·· ଓରଫ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ।

କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର ହୋସ ଫେରି ଆସିଲା । ଆଖି ମେଲାଇ ଚାହିଁଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ପ୍ରଥମ ସାମନାରେ ଥିବା

କ୍ୟାଲେଣ୍ଡରର ଉପରେ ନଜର ପଡ଼ିଲା । ଗୋଟାଏ ଦିନ ପାର ହୋଇ ଯାଇଛି । ତେବେ କଣ ସେ ପୁରା ଗୋଟାଏ ଦିନ ବେହୋସ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କେଉଁଠି ? ଏହି ଦୁଗ୍ଧ ଫେନନିଭ ଶଯ୍ୟା ଏବଂ ଘରର ସାଜ ସଜ୍ଜା କେବଳ ସିନେମାରେ ହିଁ ସମ୍ଭବ । ବାସ୍ତବ ଜଗତରେ ସେ ଏପରି ଜାଗାରେ କେବେ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେ ପଡ଼ୁନାହିଁ । ତେବେ କଣ ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଘରର ଚାରି ଅଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ଠିକ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଦୃଷ୍ଟି ଅଟକିଗଲା । ଠିକ୍ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଗୋଟାଏ ଆରାମ ଚେଆରରେ ଶାୟିତା ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ନର୍ତ୍ତକୀ । ବୋଧହୁଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାମଗ୍ନ । ଚୂର୍ଣ୍ଣ କୁନ୍ତଳ ଉଡ଼ି ପଡ଼ୁଛି କପାଳ ଉପରେ । ଘନ କୁଞ୍ଚିତ କେଶରାଜି ଅବିନ୍ୟସ୍ତ ଭାବରେ ଏପାଖ ସେପାଖ ଉଡ଼ୁଛି । ତିଳ ଫୁଲ ଜିଣି ନାଶା ତୁଳରେ ଅଙ୍କା ଭ୍ରୁଲତା ସତେ ଯେପରି ଗୋଟାଏ ପ୍ରକୃତିର ଅକୁଣ୍ଠ ଦାନ । ଅଶୋକ ବାବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଚାହିଁଲେ । ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ କେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ହଠାତ୍ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ ବୀଣାବିନିନ୍ଦିତ କଣ୍ଠ ସ୍ୱରରେ ।

"ଆପଣଙ୍କ ଆପଣ—କେତେବେଳେ ଉଠିଲେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ?

ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କ ମୁହଁରୁ କଥା ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ହଁ କରି ତାରି ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ରହିଲେ ।

"କଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ—ଖୁବ ବେଶୀ ଦୁର୍ବଳ ଲାଗୁଛି ନା" କହି ଉଠିଲା ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ।

"ନା- ମୁଁ ଭାବୁଛି ନିଦ୍ରିତ ନା ଜାଗ୍ରତ ବା ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି ।" କହି ଉଠିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

'ନା-ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଗ୍ରତ'—

"ତେବେ ମୁଁ ଏଠିକିପରି—ଏ ଘର କାହାର ? ମୋର ଯେତେଦୂର ମନେହୁଏ ମୁଁ ନାଚ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଥିଲି । ନାଚ ମଣ୍ଡିରେ କିଏ ମୋ ମୁହଁ ଚୁପି ଧରିଲା । ସିଡ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ଟାଣି ନେଇ ଗଲା···ତା ପରେ ମୋର ଆଉ କିଛି ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ଏ ଘର, ଏପରି ଦୁଗ୍ଧ ଫେନନିଭ ଶଯ୍ୟା ତା ପରେ ଆପଣଙ୍କପରି ଏକ ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀ···ନା, ନା, ଏ ବାସ୍ତବରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି ।"

"ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ; ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହୁଛି ଯେ ଆପଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାଗ୍ରତ । ଏ ଘର ଏବଂ ସମସ୍ତ ଆସବାବର, ମାଲିକ ହେଲି ମୁଁ । ଆଉ ମୋର ନାମ ଶର୍ମିଳା ଗୁପ୍ତ । ଏହି ହୋଟେଲର ମାଲିକ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତଙ୍କର ମୁଁ ପାଳିତା କନ୍ୟା ।

ଶର୍ମିଳା ନାମ ଶୁଣିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କର ଆଖି ଦୁଇଟି ବଡ଼ ହୋଇ ପୁଣି ଛୋଟ ହୋଇଗଲା । ଏହି ସେହି ଶର୍ମିଳା-ଯାହାର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସେ ଆଜି ଓଡିଶା ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । ମୁଖର ଭାବ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସଂଯତ କରି ଅଶୋକ ଦାସ କହି ଉଠିଲେ—ଆଚ୍ଛା ଶର୍ମିଳା ଦେବୀ ଆପଣ କ'ଣ କହି ପାରିବେ ମୁଁ ଏଠାକୁ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ଆସିଛି ନାଁ ମୋତେ କେହି ନେଇ ଆସିଛି ? ସିଡ଼ି ପାଖରେ କ'ଣ ଘଟଣା ହେଲା ମୋତେ ତ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ । ତେବେ କ'ଣ ଶତ୍ରୁ ହାତରୁ ଆପଣ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ? ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଏଠାକୁ ନୂଆ ଆସିଛି । ମୋ ପାଖରେ ତ ବେଶିଧ ଟଙ୍କା ପଇସା ନାହିଁ । ତେବେ କିଏ, କାହିଁକି, କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋ ଉପରେ ଏ ଶତ୍ରୁତା କଲା ?

"ନାଚ ଭିତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲି । ଆପଣଙ୍କ ମଦ ଖାଇବାଠାରୁ ସମସ୍ତ ଚାଲି ଚଳନ ମୋତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରି ଦେଇଥିଲା । ଆଜିକୁ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ହେବ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲରେ ନାଚୁଛି । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲୋକ ମୁଁ ଦେଖିନଥିଲି । ଏଠାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଚାଲିଚଳନ ସବୁ ମପା ଯୋଖା । କୌଣସି ନାରୀ ଅଙ୍ଗକୁ ହାଁ କରି ଅନାଇ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ । ନାଚର ଆରମ୍ଭରୁ ମୋର ଆଖି ଯୋଡିକ ଆପଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଅନ୍ୟମନସ୍କତା ଯୋଗୁଁ ନାଚର ତାଳ ବାରବାର ଭୁଲ ହେଉଥିଲା । ହଠାତ୍ ଦେଖିଲି ଆପଣଙ୍କୁ ଟାଣି ଟାଣି ଜଣେ ନେଇଯାଉଛି । ଅଧାନାଚରୁ ଦେହ ଖରାପ ବାହାନାରେ ନାଚ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇ ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଆସି ଦେଖେ ଯେ ଆପଣ ସିଡ଼ି ପାଖରେ ଚିତ୍ ହୋଇ ପଡିଛନ୍ତି । ମୋର ପ୍ରଥମେ ଭୟ ହେଲା ହୁଏତ ଆପଣ····। ନାକ ପାଖରେ ହାତ ଦେଇ ଦେଖିଲି ନିଶ୍ୱାସ ବଡ଼ ଧୀମା ଗତିରେ ଚାଲିଛି । ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଫେରି ଆସିଲା । ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲି । ବାପାଙ୍କ ଉପଦେଶରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏଇଠିକି ନେଇ ଆସିଲି । ଆସିଲା ବେଳକୁ ଆପଣଙ୍କର ପାଖରେ ଏହି ଲଫାପାଟି ପଡ଼ିଥିଲା । ଏଇ ନଅନ୍ତୁ କହି ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା ଶର୍ମିଳା ।

"ତେବେ କ'ଣ ମୁଁ ପୁରା ଗୋଟାଏ ଦିନ ବେହୋସ ହୋଇ ପଡ଼ିଲି ? ଆପଣ କ'ଣ ପୁରା ଗୋଟାଏ ଦିନ ମୋ ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏକ ଅଜଣା ଅଚହ୍ନା ଲୋକ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ସେବା ସତେ ଶର୍ମିଳା ଦେବୀ ଭୁଲି ହେବ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କୁ ଯେ କି ଭାଷାରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ । ମୋର ବାରି ବାରି ସେହି କବିତା ମନେ ପଡ଼ୁଛି—'ତୁଚ୍ଛ ମାତା, ନାହିଁ

କନ୍ୟା, କଏ ତୁମେ ସୁନ୍ଦରୀ ଉର୍ବଶୀ, ତୁମେ କାହିଁ ।' କହି ଉଠିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

"ଆରେ ନା; ନା, ଏ ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ—ଆପଣ ମୋ ଯାଗାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ଏହିପରି କରିଥାନ୍ତେ । ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୁର୍ବଳ ଲାଗୁଛି । ମୁଁ ଟିକିଏ ଗ୍ଳୁକୋଜ ପାଣି କରି ଆଣି ଦେଉଛି ? କହି ଉଠିଗଲା ଶର୍ମିଳା ।

ଶର୍ମିଳା ଚାଲି ଯିବା ପରେ ଅଶୋକ ଦାସ ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ଖୋଲି ପଢ଼ିଲେ । ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ସର୍ଦ୍ଦାରର ନିଶ୍ଚୟ—ତଳେ କୌଣସି ଦସ୍ତଖତ ନାହିଁ । ଚିଠିର ଭାଷା ଖୁବ୍ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ । ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ଗୁଣି ଗୁଣି କରି ଅଶୋକ ଦାସ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଅଶୋକ,

ବିଜନର ଚିଠି ପଢି ସମସ୍ତ ବୁଝିଲି । ତୁମେ କାମ ଶିଖିବାରେ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇଛ । ତେଣୁ ଅଯାଚିତଭାବେ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ତୁମେ ଏହି ହୋଟେଲ ନଅନରେ ମ୍ୟାନେଜର ହୋଇ ରୁହ । ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସୂତ୍ରରୁ ଖବର ପାଇଛି ପୁରୁଣା ମ୍ୟାନେଜର ଦୁଇମାସ ଛୁଟିରେ ଯିବେ । ତୁମେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖାକର । ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତଙ୍କ ପରି ସଜ୍ଜନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଲେ ତୁମକୁ କେହି ସନ୍ଦେହ କରିବେ ନାହିଁ । ବରଂ ତୁମେ ଅଗ୍ରଗତି କରି ପାରିବ । ଖବରଦାର ଏହି ଚିଠି କଥା ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ନ ଜାଣି ମୋର ଲୋକ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଦୁଃଖିତ । ଇତି

ଚିଠିଟା ପଢ଼ି ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଖେଳିଗଲା । ତେବେ ତାଙ୍କର ଏହି ବେହୋସି ଭିତରେ ତାଙ୍କର ପକେଟରୁ ଜାଲ ଚିଠି ସର୍ଦ୍ଦାର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସର୍ଦ୍ଦାର

ରଞ୍ଜନ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଫୋନରେ କଥା ହୋଇଥିବେ । ମୁହଁରେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର ହସ ଖେଳିଗଲା । ତେବେ ଜାଣି ଶୁଣି କଣ ଗୋଟାଏ ଦିନ ବେହୋସ ରଖାଗଲା ।—କିନ୍ତୁ ଶର୍ମିଳା—ଏପରି ସୁନ୍ଦର ଚେହେରା ଭିତରେ ଏପରି ପୈଶାଚିକ ମନୋବୃତ୍ତି । ନା, ନା, କେବେ ଏପରି ହୋଇ ପାରେନା । ନିଶ୍ଚୟ କେଉଁଠି ଗୋଟାଏ ଭୁଲ ରହିଯାଇଛି । ଏହିପରି ନା ନା କଥା ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ହଠାତ ଚିନ୍ତା ରାଇଜରୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେଲା ଶର୍ମିଳା ଡାକରେ ।

"ଗ୍ଲାସ ଆଡ଼େ ଅନାଇ କଣ ଭାବୁଛନ୍ତି । ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଭାବିବ ଅନେକ କିନ୍ତୁ କେତେଟା କଥା ସଫଳ ହୁଏ । ନିଅନ୍ତୁ ଏହି ଗ୍ଲୁକୋଜ ପାଣି ପିଇଦିଅନ୍ତୁ, ଟିକିଏ ଭଲ ଲାଗିବ—ଶର୍ମିଳା ଦେବୀ କପ୍‌ଟା ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କ ହାତରେ । ମୁହଁରେ ମନ ଭୁଲାଣିଆ ହସ ଚେହେରାଟାକୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର କରି ଦେଉଥିଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶର୍ମିଳା ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ କପ୍‌ଟା ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ । ଦୁଇଜଣଙ୍କ ହାତର ସାମାନ୍ୟ ପରଶ ହଠାତ୍ ବିଜୁଳି ମାରିଲା ପରି ଲାଗିଲା । ଦୁଇଜଣ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇଲେ । ଶର୍ମିଳା ଦେବୀର ହସ ମିଳାଇ ଯାଇ ଈଷତ୍ ଲଜ୍ଜା ମୁହଁଟାକୁ ଲାଲ କରି ଦେଲା । କେତେ ସମୟ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲେ କହି ହେବ ନାହିଁ । ବୋଧହୁଏ କେତେ ସେକେଣ୍ଡ କି କେତେ ମିନିଟ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କପ୍‌ଟା ନେଇ ଗ୍ଲୁକୋଜ ପିଇବାକୁ ଲାଗିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ମନରେ ଅଜସ୍ର ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ । ସେ କ'ଣ ସୁରମାକୁ ଠକାଇ ନାହାନ୍ତି ? ଏହି କ'ଣ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ? ମନଟା ଖରାପ ହୋଇଗଲା ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର । ଚେହେରାର ଏ ଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶର୍ମିଳା ଆଖିକୁ ଏଡ଼ାଇଲା ନାହିଁ । ତେବେ କଅଣ ଅଶୋକ ଦାସ ତାକୁ ସନ୍ଦେହ କରୁଛି ?

"କଅଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ? ଆପଣ କିଏ ଏବଂ କ'ଣ ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ପିଲାବେଳୁ ମୁଁ ମୋର ବାପ କିଏ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଗୋଟାଏ ଅନାଥାଶ୍ରମରେ ମଣିଷ । ମା ମୋର ଅବଶ୍ୟ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତା ମୁହଁରେ ମାତୃତ୍ୱର ପ୍ରକାଶ ମୁଁ କୌଣସି ଦିନ ପାଇ ନାହିଁ । ପିଲାଦିନୁ ତ୍ରୁଟି, ତ୍ରୁଟିକାର ମୁଁ ଗଢ଼ି ଉଠିଲି । ମା ମରି ଯିବା ଆଗରୁ କାହିଁକି ମୋତେ ଅନାଥାଶ୍ରମରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲା ମୁଁ ନିଜେ ଜାଣି ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ମୋର କେତେ ବା ବୟସ ? ମାତ୍ର ସାତବର୍ଷର କନ୍ୟା—ଭାଗ୍ୟ ଚକ୍ର ଖେଳରେ ଯାଇ ପଡ଼ିଲି ଅନାଥାଶ୍ରମରେ । ଯେଉଁଠି ପାଶବିକ କାମନାରେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଇନ୍ଧନ ହୋଇ କେତେ ଦୁର୍ଭାଗିନୀ ନାରୀର ଚିହ୍ନ ପଡ଼ିରହିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ନା ଅଛି, ସାମାଜିକ ସ୍ୱୀକୃତି ନା ଅଛି ବଞ୍ଚି ରହିବାର ଅଧିକାର । ହତାଦର ଓ ଅନାଦରରେ ମୋର ଏହି ଜଗତ ଉପରେ ଘୃଣା ଆସିଗଲା । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଫେରିଲା । ଏହି ଅକ୍ଟୁବରର ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ଆମର ଅନାଥାଶ୍ରମକୁ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବାପାଇଁ ଆମର ଗୋଟାଏ ନାଚ ସଙ୍ଗୀତର ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍ ଥିଲା । ମୁଁ କ'ଣ ନାଚିଥିଲି ତା ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତ ମୋତେ ତାଙ୍କ କୋଳକୁ ଝିଅ ବୋଲି ଟାଣି ନେଲେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ଆଖିରୁ ଧାର ଧାର ହୋଇ ଲୁହ ଗଡ଼ି ପଡ଼ିଲା । ମଣିଷ ଉପରେ ଯେଉଁ ଆସ୍ଥା ମୁଁ ହରାଇଥିଲି ତା ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଫେରି ଆସିଲା । ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ମୋତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ ମିଶନାରୀ ସ୍କୁଲରେ ଭର୍ତ୍ତିକରି ଦେଲେ । ପଢ଼ା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନାଚ ଓ ଗୀତରେ ମନୋନିବେଶ କଲି । କେତେବେଳେ ଯୌବନରେ ପଦକ୍ଷେପ କଲି ମୁଁ ଜାଣେନା । ପଢ଼ା ଶେଷ ହେଲା, ମୁଁ ଫେରି ଆସିଲି ଏଇ ହୋଟେଲକୁ । ମୋ ଜାଗାରେ ଆଉ ଜଣେ ନର୍ତ୍ତକୀ ନାଚୁଥିଲା । ହଠାତ୍ ସେ

ଧନେ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ଗୁଡ଼ି ଚାଲିଗଲା । ରାମପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ମହା ଦୁଃଶ୍ଚିନ୍ତା ହେଲା, କ'ଣ କରିବେ ? ହୋଟେଲଟା କ'ଣ ବନ୍ଦ କରି ଦେବେ ? ହଠାତ୍ ଆସିଲି ସେହି ରାତି । ହୋଟେଲରେ ଭିଡ଼ ଆଗପରି ନାହିଁ । ଠିକ୍ ସେହି ଡାୟାସ ଉପରେ ନର୍ତ୍ତକୀ ରୂପରେ ମୁଁ ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ କଲି । ମୁଁ ନାଚିଲି, ଲୋକେ ଦେଖିଲେ, ତାଳି ଉପରେ ତାଳି ପଡ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ମୋର ଏହି ନିଃସଙ୍ଗ ଜୀବନ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ । ଶର୍ମିଳା ଗୁପ୍ତା ହେଲା ନର୍ତ୍ତକୀ ଶର୍ମିଳା । ଲୋକେ ମୋତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଭିଡ଼ ବଢ଼ାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ କିନ୍ତୁ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ଏଇଟାକୁ ସହଜ ଭାବରେ ନେଲେ ନାହିଁ । ଅନେକ ଥର ଅନୁରୋଧ କଲି । ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କର ସେହି ଗୋଟାଏ କଥା, "ତୁ ମୋର ସନ୍ତାନ ତୁଲ୍ୟ—ତୋର ଏହି ନର୍ତ୍ତକୀ ଜୀବନ ମୋର ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ । ତୁ ଜାଣୁନା ତୋର ସେହି ନାଚର ଡାୟାସଟା ପରି ନର୍ତ୍ତକୀ ଜୀବନ ଭୀଷଣ ପିଚ୍ଛିଳ । ମୁଁ ଜାଣି ଶୁଣି ସେହି ରାସ୍ତାରେ ତୋତେ ଠେଲି ଦେଇ ପାରେନା । ତୁ ଫେରିଆ ଶର୍ମିଳା । ଜୀବନରେ ବହୁତ ପଇସା ରୋଜଗାର କରିଛି । I want to retire—ଶର୍ମିଳା ।' କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଫେରିଲି ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ମୋ ମନରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଲା । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣି ନଥିଲି ଏହି ପୁରୁଷଙ୍କ ଆଖିରେ ମୁଁ ନର୍ତ୍ତକୀ ଛଡ଼ା କିଛି ନୁହେଁ । ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ବସି ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି କଥା କହି ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ୟ ଗୃହକୋଣରେ ଯାଗା ଦେବାପାଇଁ ସେମାନେ ଅକ୍ଷମ । ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଝଗଡ଼ାକରି ମୁଁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତଃପୁରରୁ ଆଶ୍ରା ନେଲି ଏହି ହୋଟେଲରେ । ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଧରି କେତେ ବିଚିତ୍ର ପୁରୁଷ ଦେଖିଲି । ଯୁବା ଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିଲି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ ଜିନିଷ ସମସ୍ତଙ୍କ

କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ-କିନ୍ତୁ ଗୃହଲକ୍ଷ୍ମୀ କରିବା ଆଶା ସୁଦୂର ପରାହତ ହୋଇପଡ଼ିଲା । ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଘୃଣା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲି । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍ ଏହି ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ଛନ୍ଦମୟ ଜୀବନରେ ବିରକ୍ତହେଲି । ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି । ଗୋଟାଏ ନିଷ୍ପାପ ପୁରୁଷ ହୁଏତ ଏପରି ଯାଗାକୁ ଆସିନି ଯେଉଁଠି ସେ ଏକବାରେ ବେମାନନ । ଆପଣ କିଏ—ଏବଂ କଣ ମୁଁ ଜାଣେନା ? ଆପଣ କଣ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ ମୋତେ ସଂଦେହ କରୁଛନ୍ତି ? ମୋତେ ସଂଦେହ କରିବା କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ନୁହେଁ—ମୁଁ ଯେ ଅନାଥାଶ୍ରମରେ ପାଳିତା ଗୋଟାଏ ନର୍ତ୍ତକୀ-ତାଛଡ଼ା ବା ମୋର ପରିଚୟ କଣ ? କହି ଗୋଟାଏ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗକଲା ଶର୍ମିଳା........

ଅଶୋକ ବାବୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଶର୍ମିଳାର ହାତ ଦୁଇଟିକି ଚୁପିଧରି କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ...ନାନା ଶର୍ମିଳା ଦେଖ ଆପଣ ଭୁଲ ଭାବୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ମୋର ନିଜର ଜୀବନର କଥା-ଓଡ଼ିଶାର କଟକ ସହରରେ ସଜନ ବାବୁଙ୍କ ଘରେ ମୁଁ ପଢ଼ାଉଥିଲି । ଗରିବ ଘରର ପିଲା-ଜୀବନରେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚଆଶା ନଥିଲା । ହଠାତ୍ ସଜନ ବାବୁ ମୋତେ କହିଲେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ତାଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାକୁ ଯାଇ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ହୁଏତ କୌଣସି ଚାକିରି ଦେଇ ପାରିବେ । ବନ୍ଧୁର ଠିକଣା ମୋତେ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୋଧହୁଏ ଏଠି ଆସିଲି ବେଳେ କେଉଁଠି ପକାଇ ଦେଇଛି । ମୋ ପାଖରେ କଟକ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ାନାହିଁ । ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଚାକିରି ତ ହେଲନାହିଁ ଘରକୁ ଫେରିଯିବି କିପରି ? ଆଜ ଆପଣଙ୍କୁ ସଂଦେହ କରିବି କାହିଁକି ? ଆପଣ ବିପଦକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ନେଇ ଆଜି ମୋତେ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇଛନ୍ତି-ଏହାକି ତାର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିଦାନ-ଆଉ ମୋର ପରିଚୟ.....

"ହଁ ହଁ ଆପଣ କଏ···କହି ଉଠିଲା ଶର୍ମିଲା···

"ହଁ ମୋର ପରିଚୟ ବିଶେଷ କିଛିନୁହେଁ-ମୋର ନାମ ଆୟୁଷ୍ମାନ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ଦାସ-ଜାତିରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବୟସ ୨୭-ଉଚ୍ଚତା ୩୪ ଇଞ୍ଚ-ଓଜନ ୧୫୦ ପାଉଣ୍ଡ-ବିଦ୍ୟା ବି. ଏ. ପାସ୍-ପେଶା ବେକାର ।"—

ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ କହିବା ଭଙ୍ଗିରେ ହସି ଉଠିଲା ଶର୍ମିଲା ଦେବୀ-ସମସ୍ତ ଝଡ଼ ଉଡ଼ିଯାଇ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଭାବ ଫୁଟି ଉଠିଲା ଶର୍ମିଲା ଦେବୀଙ୍କ ମୁହଁରେ ।

"ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଚାକିରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବି । ଆମର ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜରରେ ଚାକିରି ବୋଧହୁଏ ଖାଲିହେବ । ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କୁ କହି ହୁଏତ ଏହି ଚାକିରିଟା ଠିକ୍‌କରି ଦେଇପାରେ" ଆଉ ହାତ ଏଥର ଗୁଡ଼ାନ୍ତୁ-ଖାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବନା—କଥାରେ ପେଟପୂରିବ । ହାତଟା ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଚାଲିଗଲେ ଶର୍ମିଲା ଦେବୀ ।

ତାଙ୍କର ଗମନ ପଥକୁ ଅନାଇ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଖେଳିଗଲା । ଯା ହେଉ ଔଷଧ କାମ କରିଛି । ଗୋଟାଏ ଢେଲାରେ ଦୁଇଟା ଚଢ଼େଇ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ବିଛଣାରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ମନେ ମନେ କହି ଉଠିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ-ବାଃରେ ବେଟା ଅଶୋକ ଦାସ-ଜିଓ ମେରା ଲାଲ—ତେବେରେ ଧମାକକା ଜବାବ ନେହିଁ ।

ଦିନ ପରେ ଦିନ ବିତି ଗଲାଣି । ଅଶୋକ ବାବୁ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖାକରି ଏହି ହୋଟେଲରେ ମ୍ୟାନେ-ଜାର ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ସୌମ୍ୟକାନ୍ତି ସୁଦର୍ଶନ ଭଦ୍ରଲୋକ-ବୟସ ୪୫ ପାଖା ପାଖି ହେବ । କିନ୍ତୁ ବୟସ ଛାପ ପକାଇ ପାରିନାହିଁ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ଉପରେ । ଆଖି ଗୁଡ଼ାକ ଖୁବ ବଡ଼ ବଡ଼ । ଏକ କଥାରେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ

ଉପରୁ ଆଖି ଫେରାଇ ପାରିବା ମୁସ୍କିଲ । ବହୁତ ଭାବରେ ଚଳେଇ ଦେଖିଛନ୍ତି ଅଶୋକ ଦାସ । କିନ୍ତୁ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ସଂଦେହ ଭଜନ ଜନିଷ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ନାହାନ୍ତି । ମଣିଷର ମୁହଁ ହେଲା ମନର ମୁକୁର । ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ନା କିଛି ଗ୍ରିପ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ବହୁଲକ୍ଷ୍ୟକରି ମଧ୍ୟ ଅଶୋକ ଦାସ କିଛି ପାଇ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁକଣ ଭୁଲ ? ସମୟର ସ୍ରୋତରେ ନିଜକୁ ଭସାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଅଶୋକ ଦାସ । ଅଶୋକ ଦାସ ଶର୍ମିଳା ସାଙ୍ଗରେ ପ୍ରେମର ଅଭିନୟ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏଇ ଭାଗ୍ୟ ବିଡ଼ମ୍ବିତା ନାରୀ ସାଙ୍ଗରେ ଅଭିନୟ କରିବାପାଇଁ ନିଜର ବିବେକ ବାର ବାର ଦଂଶନ କରୁଛି । ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ମୂଲ୍ୟହୀନ ସେପରି ପ୍ରେମ କରି ଲାଭ କଣ ? କିନ୍ତୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ଏହି ପ୍ରେମର ଅଭିନୟ ସତ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ ତେବେ ସେ କଣ କରିବେ ?

ଏହି ଗତାନୁଗତିକ ଜୀବନ ଧାରାରେ ହଠାତ୍ ଦିନେ ଗୋଟାଏ ଅଭାବନୀୟ ସୁଯୋଗ ଆସିଗଲା । ଜଣେ ଲୋକ ଆସି ଗୋଟାଏ ଚିଠି ଦେଇଗଲା । ଏହା ସର୍ଦ୍ଦାରଙ୍କର ପ୍ରଥମ ସଂକେତ । ଚିଠି ପାଇ ଅଶୋକ ଦାସ ମନେ ମନେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ଚିଠିଟା ନେଇ ଅଶୋକ ଦାସ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଅଶୋକ—

କାଲିରାତି ୧୦ଟା ବେଳେ ଜଣେ ଲୋକ ଗୋଟାଏ ପାର୍ସଲ ନେଇ ଯିବ, ଲୋକଟିର ଚେହେରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋରା । ପୁରା ଡନାର ସୁଟ ପିନ୍ଧିଥିବ । ତାର କୋଟର ବୋତାମ ହୋଲରେ ଥିବ ଗୋଟାଏ ଲାଲ ଗୋଲାପ । ଏହି ଲୋକ ଆସି ତୁମକୁ ପଚାରିବ "ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ କେତନାଦୂର" । ତୁମେ ତାକୁ କହିବ । "ବହୁତ ଦୂର" । ସେ ପାର୍ସଲଟି ଦେଲେ ତୁମେ ନିଜ ପାଖରେ ଗୁପ୍ତରେ ରଖିବ । ପରେ କଣ କରିବାକୁ ହେବ ଜଣାଇବୁ । ଇତି ।

"ସର୍ଦ୍ଦାର"

ଚିଠିଟା ବାର ବାର ପଢ଼ି ମଧ୍ୟ ସଦ୍ଧାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ହୁଏତ ସ୍ୱର୍ଦ୍ଧାର ଏହି କାମ ଦ୍ୱାରା ତାର କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ଷମତା ପରୀକ୍ଷା କରୁଛି ? ଚିଠିଟା ବାକ୍ସରେ ରଖି ପଛ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇଲା ବେଳକୁ ଦେଖନ୍ତି କେତେବେଳୁ ଆସି ଶର୍ମିଳା ତାଙ୍କ ଖଟ ଉପରେ ବସିଛି । ମନଟା ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କର ଖୁସି ହୋଇ ଉଠିଲା । ଯା ହେଉ ଏହି ଚିନ୍ତାରୁ ସାମାନ୍ୟ ବିରତି ମିଳିବ ।

"ଏଇ ଯେ ଶର୍ମିଳା—ତୁମକୁ ମୁଁ ଘରଆଡ଼େ ଖୋଜୁଛି"—କହି ଉଠିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

"କାହିଁକି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ମିଛ କହୁଛ—ମୋତେ ତୁମେ ଖୋଜିବ । ଏହାଠୁ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ କଣ ଅଛି । ଶର୍ମିଳା ମୁହଁରେ ମନ ମୋହିନୀ ହସ ଖେଳିଗଲା । ଯେତେ ବଡ଼ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ହେଉ ପଛେ ଆଖି ଫେରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅଶୋକ ଦାସ ଓରଫ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ସାମାନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର । ଅଶୋକ ବାବୁ ହାଁ କରି ଅନେଇ ରହିଲେ ଶର୍ମିଳା ଆଡ଼କୁ ।

"କଅଣ ଏପରି ହାଁ କରି ଦେଖୁଛ—ମୋତେ ଗିଳିବ ନା' କଣ" ? କହି ଅପାଙ୍ଗରେ ଅନାଇ ରହିଲା ଶର୍ମିଳା—

"ତୁମକୁ ମୁଁ ଯେତେ ଥର ଦେଖୁଛି—ସେତେଥର ତୁମକୁ ନୂଆ ପରି ମନେ ହେଉଛି । ମୁଁ ଯଦି କବି ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ ଉପରେ ଗୋଟାଏ କବିତା ଲେଖି ପକାନ୍ତି ।" କହି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଶର୍ମିଳା ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଖଟ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଶର୍ମିଳାର ମୁହଁଟିକୁ ହାତ ପାପୁଲିରେ ରଖି ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଶର୍ମିଳା ମୁହଁ ଲାଲ ହୋଇଗଲା । ଧିରେ ଧିରେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମୁହଁ ନଇଁ ଆସୁଥିଲା । ବୋଧହୁଏ କେତେ ଇଞ୍ଚର ତଫାତ ହେବ......

ହଠାତ୍ ଘର ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ । ତାଙ୍କର ଅଗ୍ନନଳ ଓ ଅଗ୍ନିବର୍ଷାପୂ ପ୍ରବେଶ ଦୁଇଟି ଶରୀରକୁ ଅଲଗା କରିଦେଲା । ଶର୍ମିଳାର ମୁହଁରୁ କେହି ରକ୍ତ ବାହାର କରି ନେଇଛି । ଆଜ ଅଶୋକ ଦାସ ଭାବୁଥିଲେ ହୁଏତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ରପାତ ହେବ । ନୀରବରେ ଦୁଇଟି ଯାକ ଅପରାଧୀ ଅନାଇ ରହିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ଆଡ଼େ । କିନ୍ତୁ ବଜ୍ର ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଯେପରି ଅଗ୍ନନଳ ଭାବରେ ରାମପ୍ରସାଦ ବାବୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ବାହାରି ଗଲେ । ଦୁହେଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନାଇ ରହିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ଗମନ ପଥକୁ । ଯେପରି କେହି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମୁହଁରେ ଥାପଡ଼ା ମାରି ଚାଲିଗଲା ।

"ଶର୍ମିଳା—ତୁମେ କାହିଁକି ଏପରି ଭୟଭୀତ ହେଉଛ ? ତୁମେ ସାବାଳିକା ଓ ସ୍ୱାଧୀନା । ଏତେ ଭୟ କରିବାର କଣ ଅଛି । ଆମେ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଭଲପାଉ—ଏହି ଭଲ ପାଇବା ରାସ୍ତାରେ କେହି ଆସିଲେ ମୁଁ······?

"ତୁମେ କପରି ଜାଣିବ ଅଶୋକ ମୋର ମନରେ କଣ ଝଡ଼ ଉଠୁଛି—ତୁମେ ଜିନିଷଟାକୁ ଯେତେ ସହଜ ଭାବୁଛ ତା ନୁହେଁ । ଯଦି ମନରୁ ସମସ୍ତ କଥା ତୁମକୁ ଖୋଲି କହି ପାରନ୍ତି ତେବେ··· ହୁଏତ କିଛିଟା ଶାନ୍ତି ପାଇ ପାରନ୍ତି ।"

"କଣ କହୁଛ ଶର୍ମିଳା—ତୁମର ମନରେ କଣ ଏପରି ଝଡ଼ ବୋହୁଛି । ମୋତେ କଣ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ? ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ମ୍ୟାନେଜାର—ତୁମକୁ ବିବାହ କରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ଅଳିକ କଳ୍ପନା ମାତ୍ର । ତେବେ ତୁମର ହାତ ଧରି ବାରି ବାରି ମୁଁ ଏହି କଥା କହିବି ଯେ ତୁମକୁ ମୁଁ ଭଲପାଏ—ଭଲପାଏ···।"

'କଣ କହିଲ ଅଶୋକ ତୁମେ ମୋତେ ବାହାହେବ । ନା, ନା, ମୁଁ ତୁମକୁ କପରି ବାହା ହେବ ? ତୁମକୁ ମୁଁ କହିଛି ମୋର ଜୀବନର ଇତିହାସ । ତା'ପରେ ତୁମପରି ସହଜ ସରଳ ମଣିଷକୁ ମୁଁ ବାହାହୋଇ ତୁମର ସାମାଜିକ ସ୍ୱିକୃତି ନଷ୍ଟ କରି ପାରେନା । ତୁମେ ମୋତେ ଭୁଲ ବୁଝନାହିଁ ଅଶୋକ—ନାରୀ ହୋଇ ଏପରି ପ୍ରଲୋଭନ ମୁଁ କାହିଁକି ଏଡ଼ାଇ ଯାଉଛି ତୁମେ ଦିନେ ନା ଦିନେ ବୁଝି ପାରିବ ।

"ଶର୍ମିଲା—ମୁଁ ତୁମଠାରୁ ତୁମର ଇତିହାସ ଶୁଣିଛି । ମୋର ମନ ବାର ବାର କହୁଛି ତୁମେ କୌଣସି ପାପ କରି ପାରନା—ପଙ୍କରେ ହିଁ ପଙ୍କଜମର ଜନ୍ମ । ତୁମେ କାହିଁକି ଏପରି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଉଛ । ମୋତେ କହିଲେ ହୁଏତ ମୁଁ କିଛି ସୁବିଧା କରିପାରିବ । କୁହ ଶର୍ମିଲା କୁହ···'ନା ନା ଅଶୋକ ମୁଁ କେବେ ତୁମକୁ ମନ ଖୋଲି ସବୁକଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ମୋର କଥା ଦ୍ୱାରା ମୋର କିଛି କ୍ଷତି ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମର ଜୀବନ ଉପରେ ଆସନ୍ନ ଦୁର୍ଯୋଗ ଦେଖା ଦେଇ ପାରେ । ମୁଁ ଜାଣି ଶୁଣି ତୁମକୁ ହରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୋତେ ଯୋର କର ନାହିଁ ଅଶୋକ ।"

'ଜାଣ ଶର୍ମିଲା A coward died in every minute' । ତୁମେ କଣ ମୋତେ ଭୀରୁ ଏବଂ କାପୁରୁଷ ବୋଲି ଭାବୁଛ । ମୋ ଜୀବନଟା ତୁମ ପାଖରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇ ପାରେ କିନ୍ତୁ ମୋ ପାଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ଏହି ମୂଲ୍ୟହୀନ ଜୀବନ କାହାରି ଦରକାରରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରହ ଶର୍ମିଲା·····କୁହ ଶର୍ମିଳା କୁହ··।"

"ତୁମେ ଶୁଣିବ ସେ ଇତିହାସ । ତୁମ ଆଗରେ ଆଜ ଜଣେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଥିଲା । ତାର ନାମ ଥିଲା ଘାତକ ବୋଷ·····

"ଶର୍ମିଲା—ବାହାରୁ ଗର୍ଜିଉଠିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ । ତୋର ନାଚର ମାଷ୍ଟର ଆସି ଅନେକ ବେଳୁ ବସି ଲେଣି । ତୁ ସେତେବେଳୁ ଏଇଠି ଠିଆ ହୋଇ ଗପ କରୁଛୁ । ଯା ଡେରି ହୋଇ ଯାଉଛି ।

କଥା ଅଧାରୁ ରହିଗଲା । ଶର୍ମିଲା ମୁଣ୍ଡ ତଳକୁ ପୋତି ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲା । ଅଶୋକ ଦାସର ସମସ୍ତ ଆଶା ଉପରେ ପାଣି ପକାଇ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା ଶର୍ମିଲା । ଶର୍ମିଲା ଚାଲିଯିବା ପରେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇ ରହିଲେ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ଆଡ଼କୁ । ଆଖିରେ ଘୃଣା ନା ପ୍ରତିହିଂସା ଫୁଟି ଉଠୁଥିଲା କହି ହେବନାହିଁ ।

"ଅଶୋକ—ତୁମ ପାଖରୁ ଏପରି ନୀଚ ମନୋବୃତ୍ତି ମୁଁ ଆଶା କରି ନଥିଲି । ମୋରି ଅନ୍ନରେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୋଇ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା । ଯା ହୋଇଛି ଭୁଲି ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକର·····ମୁଁ ପାଞ୍ଚ ଛଅଦିନ ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଉଛି । ଫେରି ଆସେ···।

"ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ଭୁଲ ବୁଝନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

"ଚୁପକର" କହି ଗୋଟାଏ ଅଗ୍ନିଗର୍ଭ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ଗୁପ୍ତ ।

ତା ପରଦିନ ରାତି । ସେହିପରି ପରିବେଶ । ହୋଟେଲରେ ବହୁତ କର୍ମବିମୁଖ ଲୋକଙ୍କର ସମାଗମ ହୋଇଛି । ମଦ ଗିଲାସର ଠୁଁ ଠାଁ ଶବ୍ଦ ତା ସାଙ୍ଗକୁ ହସ ଓ ଫୁସୁ ଫୁସୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପରି-ବେଶକୁ ମନୋରମ କରି ଦେଇଛି । ଆଁ ଲୋ ଇଣ୍ଡିଆନ ତରୁଣୀଙ୍କର ପୁରୁଷ ମନ ଭୁଲାଣିଆ ହସ ଗୋଟାଏ ଅପୂର୍ବ ମାଦକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଠିକ ରାତି ନଅଟା ବେଳେ ସମସ୍ତ ଆଲୁଅ ଲିଭାଇ ଦିଆଗଲା । ନାଚର ଡାୟାସ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିଲା ଗୋଟାଏ ଶୁଭ୍ର ଆଲୁଅ । ଶୁଭ୍ର ଆଲୁଅର ଛଟାରେ ନାଚିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଶର୍ମିଳା । ଇଂରାଜୀ ରେକର୍ଡର ବାଦ୍ୟ ସହଯୋଗେ ନାଚିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଶର୍ମିଳା । ସ୍ୱଦେଶିନୀ ବେଶରେ ଶର୍ମିଳାକୁ ଆହୁରି ସୁନ୍ଦର କରିଦେଉଥାଏ । ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ତାରି ଆଡ଼କୁ ଅନାଇରହିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଗତକାଲିର ଘଟଣା ଠାରୁ ଶର୍ମିଳା ଏକବାରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରିଛି । ମିଉଜିକ୍ ବୋଧହୁଏ "କମ ସେପ୍ଟେମ୍ବର"ର । ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଅନାଇ ରହିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ନାଚ ଶେଷ ହୋଇଗଲା—ଦର୍ଶକଙ୍କ ଅଜସ୍ର ତାଳିରେ ସମସ୍ତ ଘର ମୁଖରିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ତର ତର ହୋଇ ଶର୍ମିଳାର ଗମନ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଠିକ୍ ସିଡ଼ିର ପ୍ରଥମ ପାହାଚରେ ଶର୍ମିଳାର ହାତକୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ଅଶୋକ ବାବୁଙ୍କଠୁଁ ହାତଟା ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ନେଇ କାଇଁ କାଇଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଉଠିଲା ଶର୍ମିଳା ଦେବୀ ।

"କଣ ହୋଇଛି ଶର୍ମିଳା, ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ ? ତୁମେ ସାବାଳିକା ଏତେ ଭୟ କରିବାର କାରଣ କଣ—ମନକୁ ଶକ୍ତ କର...ଦେଖିବ ସବୁ ଠିକ ହୋଇ ଯିବ ।

"ନା ଅଶୋକ ତୁମେ ମୋତେ ଭୁଲି ଯାଅ । ମୋ ପଛରେ ଆସିଲେ ତୁମେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିବ । ହୁଏତ...?"

"ତୁମକୁ ବାର ବାର ମୁଁ କହୁଛି ମୁଁ ଭୀରୁ କାପୁରୁଷ ନୁହେଁ । ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ମୋର ଅଛି । ତୁମେ ମୋତେ କୁହ, ତୁମେ କାହିଁକି ଏତେ ଭୟ ପାଉଛ ? କୁହ ଶର୍ମିଳା ଚୁପ କରି ରୁହ ନାହିଁ ।"

"ଯଦି ତୁମକୁ ସବୁକଥା ଫିଟାଇ କହି ପାରନ୍ତି ହୁଏତ ମନଟା ହାଲୁକା ହୋଇ ଯାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଛାତି ଫାଟିଲେ ବି ମୁଁ କହି ପାରିବି ନାହିଁ । ମୋତେ କ୍ଷମା କର···।"

ହାତ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ଶର୍ମିଳା ଚାଲିଗଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ସିଡ଼ିତଳେ ଚୁପ ଚାପ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ ପାଇଁ ଶତ ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମାନ୍ୟ ସୂତ୍ର ଆବିଷ୍କାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ହୋଟେଲ କାଉଣ୍ଟର ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

କେତେ ସମୟ ଚିନ୍ତାମଗ୍ନ ଥିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ହଠାତ୍ 'ଜଗନ୍ନାଥ ଧାମ କେତେ ଦୂର' କଥାରେ ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକଟିର ଉପରେ ଆଖି ପଡ଼ିଲା । ମୁହଁରୁ ଅଜାଣତରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା 'ବହୁତ ଦୂର' । ଲୋକଟି ହସି ହସି କୋଟ ଭିତରୁ ଛୋଟ ପାର୍ସେଲ ବାହାର କରି ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ପାର୍ସେଲଟି ନେଇ ଗଡ଼ରେଜ ଆଲମାରି ମଧ୍ୟରେ ରଖି ଦେଇ ଫେରି ଚାହିଁଲା ବେଳକୁ ଲୋକଟି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଚାଲି ଯାଉଛି । କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି ପଛେ ପଛେ ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଆଗେଇଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ବାରି ବାରି ଲୋକଟି ପଛକୁ ଫେରି ଚାହୁଁଥାଏ । ଲୋକଟିର ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଶୋକ ଦାସ ଆଗଉଥାନ୍ତି । ଲୋକଟି ହୋଟେଲର ପଛ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଥାଏ । ବହୁତ ରାସ୍ତା ବୁଲି ବୁଲି ଲୋକଟି ହୋଟେଲର ଗ୍ୟାରେଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ଗୋଟାଏ ଫୁଲ ଗଛ ବୁଦା ପଛରେ ଲୁଚି ଲୋକଟିର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକଟି ଗ୍ୟାରେଜ ମଝିରେ ପଶି ଇଆଡ଼େ ସିଆଡ଼େ ଟିକିଏ ଅନାଇ ଦକ୍ଷିଣ ପଟ କାନ୍ଥରେ ଥିବା ଗୋଟାଏ ବୋତାମ ଟିପିଦେଲା । ଅଶୋକ ବାବୁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ

କଲେ ଗ୍ୟାରେଜର ପଛକାନ୍ଥ ଦେହରେ ଗୋଟାଏ ବାଟ ଦେଖାଗଲା । ଲୋକଟି ଏହି ବାଟଦେଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶକଲା । ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ଲୋକଟି ସନ୍ତର୍ପଣରେ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲା ପୂର୍ବବସ୍ଥା ଦେଇ । ଚାରି ଆଡ଼କୁ ଥରେ ଭଲକରି ନଜର ଦେଇ ଲୋକଟି ଚାଲିଗଲା ।

ଲୋକଟି ଚାଲିଯିବାର କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ଅଶୋକ ଦାସ ବୁଦା ମୂଳରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ପକେଟରେ ହାତଦେଇ ଦେଖିଲେ ଅଟୋମ୍ୟାଟିକ କୋଲ୍ଟ ପିସ୍ତଲଟି ଠିକ ଯାଗାରେ ଅଛି । ପିସ୍ତଲ ବାହାର କରି ତାର ସେଫଟି କ୍ୟାଚ୍ ଖୋଲିଦେଲେ । ଅତି ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଗ୍ୟାରେଜ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଗ୍ୟାରେଜର ଦକ୍ଷିଣ ପଟ କାନ୍ଥ ଅଣ୍ଡାଳ ଅଣ୍ଡାଳ ସୁଇଚ ଦେହରେ ହାତ ଦେଲେ । ପଛ ପଟର କାନ୍ଥରୁ ଗୋଟିଏ ରାସ୍ତା ଦେଖା ଦେଲା । ତା ଭିତରକୁ ଅତି ସନ୍ତର୍ପଣରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ପକେଟରୁ ପେନସିଲ ଟର୍ଚ୍ଚ ବାହାରକରି ସିଢ଼ି ଦେଇ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ସିଢ଼ି ଶେଷ ହେଲା । ସମତଳ ଯାଗା ଉପରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, ଅଶୋକ ଦାସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଚାରିଆଡ଼େ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ । ତାଙ୍କର ମନେ ହେଲା ସେ ଯେପରି ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯାଦୁ ନଗରୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ସାମନାରେ ଗୋଟିଏ ହଲଘର, ସୁନ୍ଦର ସୋଫାସେଟ ଦେଇ ଘରଟି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଗୋଟାଏ କୋଣକୁ ଗୋଟାଏ ସେକ୍ରେଟେରିଏଟ ଟେବୁଲ ପଡ଼ିଛି । ତା ପଛକୁ ରହିଛି ଗୋଟାଏ ଗଡ଼ରେଜ ଆଲମାରି । ଟେବୁଲର ଡ୍ରୟାର ଖୋଲି ଅଶୋକ ଦାସ କୌଣସି ସନ୍ଦେହାତ୍ମକ ଜିନିଷ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ତେବେ କଣ ଏହି ନୈଶ୍ୟ ଅଭିଯାନ ନିଷ୍ଫଳ ହୋଇଗଲା ? ଆଲମାରିରେ ତାଲାରେ ପକେଟରୁ

ଏସିଡ଼ ବାହାର କରି ତାଲା ଦେଲେ । ତାଲାଟି ଖୋଲିଗଲା । ଆଲମାରିଟି ଖୋଲି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନାଇ ରହିଲେ । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏଠି ଆଗମନ ତାହା ଆଲମାରି ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ଅନେକ ଗୁଡ଼ାଏ ଫାଇଲ ରହିଛି । ଫାଇଲ ଗୁଡ଼ାକ ଓଲଟାଇ ଦେଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସାରା ଭାରତବର୍ଷର ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଚୋରା ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କ ନାମ ଠିକଣା ଓ ଜିନିଷ ନେଣ ଦେଣର ହିସାବ ପତ୍ର ରହିଥିଲା । ଫାଇଲକୁ ଠିକ ଜାଗାରେ ରଖୁ ରଖୁ ଗୋଟିଏ ଲାଲ ମରକୋ ବନ୍ଧାଇ ଡାଏରି ଖସି ପଡ଼ିଲା । ଅଶୋକ ଦାସ ଡାଏରୀଟି ନେଇ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇ ଚାଲିଲେ । ଶେଷ ଆଡ଼ର ଗୋଟାଏ ପୃଷ୍ଠା ଉପରେ ଆଖି ଅଟକି ଗଲା । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ପଢ଼ିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଦୀପକ ଘୋଷ ତୁ ଭାବୁଛୁ ମୋର ରହସ୍ୟ ସମାଧାନ କରିବୁ । ମୋର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ହାତ ଛଡ଼ା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ମୋ ଆଖିରେ ଧୂଳି ଦେବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ତୋର କୃତ କର୍ମର ଫଳ ତୋତେ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।……

ହଠାତ୍ ପଛଆଡ଼ୁ ଗୋଟାଏ ଭାରି ଜିନିଷ ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ହାତରୁ ଡାଏରି ଏବଂ ପେନସିଲ ଟର୍ଚ୍ଚ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା । ଆଖିରେ ଜୁଳୁ ଜୁଳିଆ ପୋକ ଦେଖିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଜ୍ଞାନ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା । ମେଝିଆ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ଓରଫ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ।

ନୈଶ୍ୟ ବତାସ ଚିରି ହାଃ ହାଃ……କରି ପୈଶାଚିକ ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ କରି ଉଠିଲା ଆଗନ୍ତୁକ ।

ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଫେରି ଆସିଲା । ସେ ଦେଖିଲେ ଗୋଟାଏ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଘରେ ସେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପକେଟରେ ହାତ ପୁରାଇ ଦେଖିଲେ ପିସ୍ତଲଟି ହାତ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇଛି । ଘରଟି ମାଟି ଉପରେ ନା ତଳେ ବୁଝିବା କଷ୍ଟ । ଗୋଟାଏ ମାତ୍ର କବାଟ । ବାହାର ପଟରୁ ତାହା ବନ୍ଦ । ଝରକା ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ଛିଦ୍ର ରହିଛି । ଚାରିଆଡ଼ ଭଲ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରି ସାମାନ୍ୟ ପଳାୟନର ପଥ ଆବିଷ୍କାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଆଶା ନିରାଶାରେ ପରିଣତ ହେଲା । ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁ ପଥକୁ ଅନାଇ ରହିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ବାହାର ପଟରୁ କବାଟର ତାଲା ଖୋଲିବାର ଶବ୍ଦ ହେଲା । ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କର କାନ ସଜାଗ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତେବେ କଣ ମୃତ୍ୟୁ ଦୂତ ବେଶୀ ଡେରି କରି ପାରିଲା ନାହିଁ ? ସତୃଷ୍ଣ ନୟନରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଅଶୋକ ଦାସ ।

ଏହି ସଂସାରରେ ମଣିଷ ଯାହା ଭାବେ ତାହା ହୁଏନା— କେବେ କେବେ ଠିକ ତାର ଓଲଟା ଜିନିଷ ହୁଏ । ମୃତ୍ୟୁ ଦୂତ ବଦଳରେ ସନ୍ତ୍ରସ୍ତା ହରିଣୀ ପରି ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା ଶର୍ମିଲା । ଅଶୋକ ଦାସଙ୍କୁ କୁଣ୍ଢାଇଧରି କଇଁ କଇଁ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ଶର୍ମିଲା ।

"ଅଶୋକ ତୁମକୁ ବାରମ୍ବାର ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୁମେ ଏ ଭୁଲ କଲ କାହିଁକି ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ତୁମ ଉପରେ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲି—କିନ୍ତୁ ଆଜି ମନ ବିଶେଷ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ଥିବାରୁ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲି । ତା ମଝିରେ ଏପରି କାଣ୍ଡ କରି ବସିଲ । ଛି… ଛି… ତୁମେ ଜାଣନା ଏମାନେ କେଡ଼େ ନୃଶଂସ । ମଣିଷର ଜୀବନ ଏମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପୋକ ମାଛି ପରି । ସ୍ୱାର୍ଥ ଛଡ଼ା ଏମାନେ

କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଶୋକ ଚାଲ ଆମେ ପଳାଇ ଯିବା—ବହୁତ ଦୂର । ଯେଉଁଠି ଏମାନଙ୍କର କରାଳ ଛାପ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ନୀଳ ଆକାଶ ତଳେ ଆମେ ସେଠାରେ ନୀଡ଼ ରଚନା କରିବା । ଚାଲ ଅଶୋକ ଡେରି କର ନାହିଁ । ହୁଏତ ସେମାନେ ଏତେବେଳକୁ ଜାଣି ସାରିବେଣି ।

"ବାଃ, ବାଃ, ବେଶ୍ କୁଞ୍ଜବନ ତିଆର କରିଛ ତୁମେ ଦୁଇଜଣ । ନୀଳ ଆକାଶ ତଳେ ପ୍ରେମର ନୀଡ଼ ରଚନା କରିବାଠୁ ଏଇଠି କଲେ ମୁଁ ଦେଖି ଖୁସି ହେବି । କାହିଁକି ପସନ୍ଦ ହେଲାନାହିଁ ? ଶର୍ମିଳା ତୁ ଘର ଚାହୁଁ, ସ୍ୱାମୀ ଚାହୁଁ, ପୁଅ ଚାହୁଁ ନା···ଏହି ନାଟୁଆ ଅଶୋକ ଦାସ କହିଛି ତୋତେ ଦେବ ବୋଲି ନା—ହାଃ, ହାଃ, ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ କରି ଉଠିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ।

"ଆଜ୍ଞା ଆପଣ ଏଇଠି···କହିଲା ଅଶୋକ ଦାସ ।

"ଖୁବ ବେଶୀ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଛ ଅଶୋକ ଦାସ । ତୁମକୁ କଣ ବୋଲି ଡାକିବି । ଅଶୋକ ଦାସ ନା ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ । ବେଶି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ନା । ଯାହାର ସାରା ଭାରତରେ ବ୍ୟବସାୟ ତାକୁ ଟିକିଏ ସାବଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । କଣ ମୁଁ ଠିକ କହୁନାହିଁ ଦାରୋଗା ସାହେବ । ତୁମର ଏତେ ସାବଧାନତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱଜନ ବାବୁ ଗତକାଲି ଦିଲ୍ଲୀ ଆସିଥିଲେ । ତୁମକୁ ଚିହ୍ନିବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଟିକିଏ ହେଲେ କଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । ତୁମର ସମସ୍ତ ପ୍ଲାନ ଫସର ଫାଟିଗଲା । ମରିବା ଆଗରୁ ତୁମକୁ ଟିକିଏ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ନେଇ ଆସିଲି । ଯେଉଁ ରହସ୍ୟ ଭେଦ କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ଆସିଥିଲ ତା ଆଗରୁ ଯଦି ତୁମର ଦେହାନ୍ତ କରି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ଅତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ମୋ ପଛରେ ଭୂତ ହୋଇ ବୁଲନ୍ତା । ଭୂତକୁ

ମୋର ଖୁବ ଭୟ । ତେଣୁ ତୁମକୁ ସବୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଟିକିଏ ସୁଯୋଗ ଦେଲି । ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ମନଃପୁତ ହୋଇଛି । ଏଥର ଭଗବାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ମରଣ କର ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ତୁମର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପିଣ୍ଡ ଦେବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି । ମୁଁ ସେ କାମଟା ଗୟାରେ ଶେଷ କରି ଦେବି । ଚିରକାଳର ଚିନ୍ତା ମୋ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆଖି ବନ୍ଦକର ।

"ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ! ମୋର ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଅଶୋକକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ମୁଁ ଅଶୋକକୁ ନେଇ ବହୁତ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯିବି ।"

"କିଣ କହିଲୁ ଏହି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ତୋତେ ବିବାହ କରିବ ? ହାଃ...ହାଃ ମଣିଷ ଜୀବନରେ ଥରେ ବିବାହ କରେ... ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ନିଶ୍ଚୟ ଥରେ ବିବାହ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତୁ କି ଜାଣିନା ମା ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକର ସ୍ତ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ । ଅଭୟ ତୁମେ କିଛି କୁହ....ଚୁପ କରି ରହିଛ କାହିଁକି ?"

"ନା, ନା, ଏ କେବେ ହୋଇ ପାରେନା । ଅଶୋକ ତୁମେ ଚୁପକରି କାହିଁକି ଠିଆ ହୋଇଛ କିଛି କୁହ...କୁହ ଅଶୋକ ଏ ସବୁ ମିଥ୍ୟା...ଏ ଗୋଟାଏ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କର ଚାଲି । ଏହି ଚାଲିରେ ଆଜି ପାପକ ବୋଷ ମୃତ । କୁହ ଅଶୋକ ଚୁପ କରି ରୁହ କାହିଁ ।

"ଅଶୋକ କିଣ କହିବ—ମୁଁ କହୁଛି ଟିକିଏ କାନ ଖୋଲିକି ଶୁଣ—ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓଡ଼ିଶାର ବିଖ୍ୟାତ ସି. ଆଇ. ଡ଼ି ଇନ୍ସପେକ୍ଟର । ସେ ବିବାହିତ । କଟକରେ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ସୁରମା ସ୍ୱାମୀର ଆସିବା ପଥକୁ ଅନାଇ ବସିଛି । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ସେ ଆଉ ଫେରୁ ନାହାନ୍ତି ? ହଁ ପାପକ ବୋଷକୁ ମୁଁ ମାରିଛି । କିନ୍ତୁ

କାହିଁକି ଜାଣୁ ଶର୍ମିଳା । ଖାଲି ତୋର ପାଇଁ, ତୋତେ ସୁଖୀ କରାଇବା ପାଇଁ । ପାପର ବୋଝ ଓଡ଼ିଶା ଯାଇଥିଲି, ସେଥିରେ ମୋର କଷ୍ଟ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ତୋ ପରି ନିଷ୍ପାପ ଝିଅକୁ କାହିଁକି ନେଲି । ତୁ ତାର କଣ କରିଥିଲୁ ? ଭାଗ୍ୟଭଲ ହାଜରା ଷ୍ଟେସନରେ ମୋର ଲୋକ ତୋତେ ଦେଖିଲା ··ନ ହେଲେ ପରେ କଣ ହୋଇଥାନ୍ତା କିଛି ହେଉନାହିଁ । ଠିକ ସେଥି ଯୋଗୁ ତୋର ପାଇଁ ଆଜି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକକୁ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

"ଅଙ୍କଲ ମୁଁ ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ନୁହେଁ ମୁଁ ଅଶୋକ ଦାସ । ମୁଁ ବାହା ହୋଇନାହିଁ । ସୁରମା ନାଁଟା ବହିରେ ପଢ଼ିଛି ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି ।

"କଣ କହିଲୁ ତୁ ସୁରମାକୁ ଜାଣୁନା—ସେ ତୋର ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ ? ତୁ କେତେବଡ଼ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ କହି ପିସ୍ତଲ ବାହାର କରି ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଅଡ଼କୁ ଲକ୍ଷ କରି ପିସ୍ତଲର ଘୋଡ଼ା ଚିପି ଦେଲେ ରମାପ୍ରସାଦ ବାବୁ ।—

ଆଖି ପିଛୁଡ଼ାକେ ଅଶୋକ ଦାସ ଶର୍ମିଳାକୁ ନିଜ ଜାଗାକୁ ଟାଣି ଦେଇ ଟିକିଏ ହଟିଗଲେ । ଗୁଳି ଶର୍ମିଳା ଛାତିରେ ବାଜି ହେଲା । ଉଃ ମରିଗଲି କହି ମାଟିରେ କଚାଡ଼ି ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଶର୍ମିଳା ।

ଶର୍ମିଳାକୁ ପଡ଼ିଯିବା ଦେଖି ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ପାର ପାର୍ଶ୍ୱିକ ଅବସ୍ଥା ଭୁଲି ଯାଇ ବସି ପଡ଼ି ଶର୍ମିଳାକୁ କୋଳ ଉପରକୁ ଟାଣିନେଲେ ।

"ଶର୍ମିଳା—ମା ମୋର – ମୋର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ତୁ କରିଗଲୁ । କଥା କହ ଶର୍ମିଳା । ଭଗବାନ ମୋ ପାଇଁ ଏତେ ବଡ଼ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଜମାକରି ରଖିଥିଲୁ । ଆଖି ଖୋଲ ଶର୍ମିଳା··ଦେଖ ମୁଁ ଡାକୁଛି ···କହି କହି ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ ରାମ ପ୍ରସାଦ ।

ଅଶୋକ ଦାସ ଏହି ସୁଯୋଗ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଦ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ପିସ୍ତଲଟି ତଳୁ ଉଠାଇ ନେଇ ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ପିଠିରେ ଲଗାଇ କହି ଉଠିଲେ ! ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ତୁମର ଖେଳ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ସୁନା ପିଲାଟି ପରି ହାତ ଦୁଇଟିକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ମୋତେ ଫୋନ ଥିବା ଘରକୁ ନେଇ ଚାଲ । ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଖେଳବ ତ ନରହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ପଢେଇଛି ନାହିଁ । ଉଠ ରାମ ପ୍ରସାଦ । ଶର୍ମିଳା ଚିରଦିନ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ରାମ ପ୍ରସାଦଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେଇ ହଲ ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଅଶୋକ ଦାସ । ଗୋଟାଏ ହାତରେ ଫୋନଟାକୁ ଉଠାଇ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ପିସ୍ତଲଟି ଧରି ଅନାଇ ରହିଲେ ରାମପ୍ରସାଦ ବାବୁଙ୍କ ଆଡେ ।

"ହାଲୋ—ପୁଲିସ ହେଡକ୍ୱାଟରସ—ମୁଁ ଇନସପେକ୍‌ଟର ଅଭସ୍ତ ଘଟଣାପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା କହୁଛି । ହୋଟେଲ ନଅନର ଅଣ୍ଡର ଗ୍ରାଉଣ୍ଡ ଘରେ ନର୍ତ୍ତକୀ ଶର୍ମିଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।"
ପୁଲିସ ଆସି ଘର ତଲ୍ଲାସ କରି ବହୁତ ବେଆଇନ ଅଫିମ, କୋକେନ, ମଦ ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲା । ଆଲମାରି ଭିତରୁ ବେଆଇନ କାରବାରରେ ଲିପ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟବସାୟୀ ଠିକଣା ଓ ବହୁ ନଥିପତ୍ର ବାହାରିଲା । ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ପୁଲିସ ବେଷ୍ଟନି ଭିତରେ ରହି ସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଖିରୁ ଲୁହ ଶୁଖି ଯାଇ ଚେହେରାଟିକୁ ଅଦଭୁତ କରି ଦେଇଥାଏ ।

ତାଙ୍କର ଏହି ଚେହେରା ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଇ ପୁଲିସ ଇନ୍‌ସପେକଟର କହି ଉଠିଲେ "ତେବେ ରାମପ୍ରସାଦ ତୁମେହିଁ ନାଟର ଗୁରୁ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ "ତୁମେ କଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କଛି କହିବ ।"

"Yes Inspector, ମୁଁ ଜବାନ ବନ୍ଦ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ । ହଁ ଇନସପେକ୍ଟର ଏଟା ଜବାନବନ୍ଦ ନୁହେଁ—ଏହାମୋର true, Confesson ବହାଇର ଗୋଟାଏ ଅଖ୍ୟାତ ଗ୍ରାମରେ ମୋର ଜନ୍ମ କିନ୍ତୁ ଜନ୍ମରୁ ମୁଁ ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗା । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଶିଶୁ ଆଗ ପଛ ହୋଇ ବାପା ଓ ମା ଦୁହେଁ ପ୍ଲେଗ ରୋଗରେ ମରିଗଲେ । ଅନାଥ ହେବା ପରେ ମାମୁଁ ଘରେ ମଣିଷ ହୋଇ ଉଠିଲି । ପର ଘରରେ ମଣିଷ ହେବା ଠାରୁ ଦୁଃଖର ଜିନଷ କୋଧହୁଏ ପୃଥିବୀରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ମୋତେ ପୃଥିବୀରେ କେହି ଭଲ ପାନ୍ତି ଏ କଥା ମୁଁ ଏକବାରେ ଭୁଲିଗଲି । ପିଲାବେଳୁ ମୁଁ ପଢ଼ା ଶୁଣାରେ ଖୁବ ଭଲଥିଲି । ମନରେ ଗୋଟାଏ ସ୍ୱପ୍ନଥିଲା ବଡ଼ ହୋଇ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ମଣିଷ ପରି ହେବି । ମୋର ମାମୁଁ ପୁଅ ଭାଇ ପଢ଼ାଶୁଣାରେ ଏକବାରେ ମୂର୍ଖଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ଭଲ ପାଉଥିଲା । ମମୁଁ ମାଇଁଙ୍କ ଅସହ୍ୟ ନର୍ଯାତନରେ ସେ ଥିଲା ଗୋଟାଏ ସାନ୍ତ୍ୱନା । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନବମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଭାଇ ମରିଗଲେ । ମାମୁଁ, ମାଇଁଙ୍କ କଥାରେ ମୋତେ ସ୍କୁଲରୁ ନା କଟେଇ ଘରର ଚାକରପରି ରଖିଲେ । ଜୀବନର ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ମୁଁ ବଡ଼ହେବି । ମୁଁ ଘର ଛାଡ଼ିଲି । ପାଟନାରୁ ଚାଲିଆସିଲି ଦିଲ୍ଲୀ । ସେତେବେଳେ ଆଜିକାପରି ଏତେପାଠୁଆ ନଥିଲେ । ପିଲାବେଳୁ ମୋ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଚେହେରା ଦୁଇ ସୁନ୍ଦରଥିଲା । ଭିକ ମାଗିବା ମଧ୍ୟ ମୋ ପକ୍ଷରେ ସଂଭବ ନଥିଲା । ବହୁତ ଯାଗା ବୁଲି ବୁଲି ଆସି ଏହି ହୋଟେଲରେ "ବେଆରର" ରୂପରେ ନିଯୁକ୍ତହେଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୁଛି ଯଦି ଏହି ହୋଟେଲରେ ଚାକରୀ ନ କରନ୍ତି ତେବେ ଜୀବନର ମୋଡ଼ ଅଲଗାହୋଇଯାନ୍ତା । ହୋଟେଲର ମାଲିକ ମିଃ ଫ୍ରାନ୍ସିସ

ପ୍ରଥମରୁ ମୋ ଉପରେ ସୁନଜରଥିଲା । ମୋର ନବମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଶୁଣି ମୋତେ ହୋଷ୍ଟେଲ ଏକାଉଣ୍ଟସ ଦେଖିବା କାମରେ ନିଯୁକ୍ତକଲେ । ତାପରେ ସୁଷମା ସାଙ୍ଗରେ ମୋର ହେଲା ପ୍ରେମ । ମୁଁ ତାକୁ ବାହାହେଲି । ତା ମଝିରେ ମୁଁ ନିଜର ପ୍ରକାଶ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି । ମୁଁ ଯେଉଁ ଦରମା ପାଉଥିଲି ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଜୀବନ ବେଶ କଟି ଯାଉଥିଲା । ହୁଏତ କଟି ଯାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ନିୟତିର ବିଧାନ ଅଲଗା । ମୋର ଗୋଟାଏ ଝିଅହେଲା । ମୁଁ ବାପାହେଲି । ଜୀବନର ହଜିଯାଇଥିବା ଆନନ୍ଦ ପୁଣିଫେରି ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କ'ଣ ସେତେବେଳେ ଜାଣିଥିଲି ଜୀବନର ସମସ୍ତ ସୁଖସ୍ୱପ୍ନ ଧୂଳିସାତ୍ ହୋଇଯିବ । ମୋତେ ମଝିରେ ମଝିରେ ପାର୍ଶେଲ ନେଇ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଏହି ପାର୍ଶଲରେ କଅଣ ଅଛି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜାଣିନଥିଲି । ଶେଷରେ ଆସିଲା ସେହି ଭୟାନକ ରାତି । ମୁଁ ଓଡ଼ିଶା ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲି । କିନ୍ତୁ ଗାଡ଼ିଫେଲ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲି । ସୁଷମାକୁ ଡାକିବାପାଇଁ ମୋର-ମନହେଲା ନାହିଁ । ଅଗ୍ନିକଘର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୁଛି ଷ୍ଟେସନରେ ରାତିକଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଭଲାହୋଇଥାନ୍ତା । ସେ ଭୀଷଣ-ଦୃଶ୍ୟ ଭାବିଲେ ମୋରଦେହ ଶିହରିଉଠୁଛି । ଆଃ...ମୁଁ ଦେଖିଲି— ଫ୍ରାନ୍‌ସିସଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ମୋସ୍ତ୍ରୀ ଯାହାକୁ ମୁଁ ପ୍ରାଣ ଅପେକ୍ଷା ଭଲପାଏ କାମଲିପ୍‌ସାରେ ଲିପ୍ତା । ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ରକ୍ତ ଚଢିଗଲା । ଚିତ୍କାର କରି ଫ୍ରାନସିସ ଉପରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲି । ମୋ ପାଟିରେ ଝିଅଟି ଉଠିପଡ଼ିଲା । ସୁଷମା ଆସି ମୋତେ ପଛଆଡ଼ୁ ଧରିବାଧା ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭକଲା । ମୋ ପରି ଖୁବ୍ କାପୁରୁଷ ଦେହରେ କେଉଁଠୁ ଏତେ ଶକ୍ତି ଆସିଲା ମୁଁ ଜାଣେନା । ଫ୍ରାନସିସ ଗଳା ଉପରେ ଦୁଇହାତ ଦେଇ ଚିପିଦେଲି । କେତେ ସମୟଧରି ଏପରି ଗଳାଚିପି ଧରିଥିଲି

ମୁଁ ଜାଣେନା । ଯେତେବେଳେ ହାତର ମୁଠାଶିଥିଳ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଫ୍ରାନସିସ ଇହ ଜଗତରୁ ବିଦାୟ ନେଲେଣି । ମୃତ ଦେହକୁ ଏହିକାନ୍ଧରେ ଉଠାଇନେଇ ମୁଁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲି । ସାରା ରାତି ପରିଶ୍ରମ କରି ମାଟିତଳେ ମିଃ ଫ୍ରାନସିସ୍‌କୁ କବର ଦେଇ ମୁଁ ମୋ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଲି । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ସୁଷମାର୍ଟି ଅଟିକୁ ନେଇକୁଆଡ଼େ ଗୁଲିଯାଇଛି । ବହୁତ ଖୋଜିଲି କିନ୍ତୁ ପାଇଲିନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲି ମିଃ ଫ୍ରାନସିସ ବିଲାତ ଚୁଲିଗଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ କବଳିତ ସାରା ପୃଥିବୀବାସୀ ତେଣୁ ମିଃ ଫ୍ରାନସିସଙ୍କ ପାଇଁ କେହି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶକଲେ ନାହିଁ । ସେହି ଦିନଠୁ ମୁଁ ଏହି ହୋଟେଲର ମାଲିକ ହୋଇଗଲି । ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଲିପ୍‌ସା ମୋଠୁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଛଡ଼ାଇନେଲା । ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର ଚୁଲିଲା ସଂଗ୍ରାମ । ମୁଁ ବଡ଼ଲୋକ ହେବାପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟର ବାହାରିକୁ ବିସର୍ଜନଦେଇ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଭାବରେ ଚେଷ୍ଟାକରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ମୁଁ ସଫଳହେଲି । ବିବାହ କରିବାର ଆଗ୍ରହ ମୋ ମନରେ ଆଉ ରହିଲାନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଝିଅଟିପାଇଁ ମୋ ମନ କୋଣରେ ସମସ୍ତ ସହାନୁଭୂତି ଜମାହୋଇ ରହିଲା । ଯେତେହେଲେ ବି ସେ ମୋର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନ । ବହୁଦିନପରେ ହଠାତ୍ ସୁଷମାର ଗୋଟାଏ ପତ୍ର ପାଇଲି । ସେ ଏଠାରୁ ଯାଇ ବହୁତଘାଟ ବୁଲି ବୁଲି ଲକ୍ଷ୍ନୌରେ ବେଶ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାକୁ ଯକ୍ଷ୍ମା ହେଲା ବଞ୍ଚିବାର ଶେଷ ଆଶା ଟିକକ ଯେତେବେଳେ ହରାଇ ବସିଲା ସେତେବେଳେ ମୋ ଝିଅର ଠିକଣା ଦେଇ ଚିଠି ଖଣ୍ଡିକ ଦେଲା । ଆପଣ ଠିକ୍ ଅନୁମାନ କରିଛନ୍ତି । ଝିଅ, ହଁ, ହଁ, ମୋ'ରିଝିଅ ମୋ'ର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନ—ଶର୍ମିଳା । ସେ ମୋର ପାଳିତା କନ୍ୟାନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମରିବା ଆଗରୁ ବୁଝିପାରିଲା ନାହିଁ ତାର ପିତାକିଏ । ତାରି ସୁଖପାଇଁ ମୁଁ ଘାତକ ବୋଷକୁ ଖୁନ୍ କରିଥିଲି— ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁନ୍ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଧିବାମ ।

ଅଭୟ ବଞ୍ଚିଗଲା । ତା ବଦଳରେ ମୋହର ଔରସଜାତ ସନ୍ତାନ ରକ୍ତଦେଇ ବାପର ପାପକୁ ତର୍ପଣ କରିଗଲା ।

ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନାଇ ରହିଲେ ଅପରାଧୀ ରାମ ପ୍ରସାଦଙ୍କ ମୁହଁକୁ । ହଠାତ୍ କହିଉଠିଲେ, "ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକ ତୁମର ଶେଷଆଶା ଆଉ ପୂର୍ଣ୍ଣହେଉ ନାହିଁ । ଜଜ୍ ସାହେବଙ୍କର ସେହି ରାୟ "will be hanged until death"ର ପ୍ରହସନ ଆଗରୁ ମୁଁ ଖସିଲି । ଏବେ କଷ୍ଟରେ ମୃତ୍ୟୁ ମୋର ନାହିଁ । ପୋଟାସିୟମ ସାଇନାଇଡ଼ ଖାଇ ଚାପ୍ ବରୁ ମୁଁ ସୁଖନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇ ଯାଉଛି । ହେ ବନ୍ଧୁ ବିଦାୟ..." କହି ହଠାତ୍ ସାର୍ଟର କଲର ଚିପି ଖସି ପଡ଼ିଲେ ରାମ୍ ପ୍ରସାଦ ।

ଅଭୟ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଆଖିରୁ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ଶର୍ମିଳା ଚାହିଁଥିଲା ଗୋଟା ନିଭୃତ ଗୃହକୋଣ । ସେ କ'ଣ ପାଇଲା ? ରାମ ପ୍ରସାଦ ବାବୁ ସ୍ତ୍ରୀର ଇଚ୍ଛାକୃତ ପାପର ପ୍ରତିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ ପାରିଲେ ? ଆଉ ସୁଷମା ଯୌବନର ପିଚ୍ଛିଳ ପଥରେ ଗୋଡ଼ ଖସାଇଦେଇ ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ.....?

\+ + + +

"ହଇହେ ଉଠିବ କି ନାହିଁ ? ବେଳ ଆସି ଘଡ଼ିଏ ହେଲାଣି ତୁମର ଉଠିବାର ନା'ନାହିଁ । ରାତିଯାକ ଶର୍ମିଳା ଶର୍ମିଳା କହି କଅଣ ଭୁଡ଼ର ଭଡ଼ର ହେଉଥିଲ । ବାହା ହୋଇଛ ଦିନେହେଲେ ସୁଖ ଦେଇ ପାରିଲ ନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ ପୁଣି ଶର୍ମିଳା । ଅଚ୍ଛାଏହି ଶର୍ମିଳାଟି କିଏ ?" ଝଙ୍କାର ଦେଇ ଉଠିଲେ ସୁରମା ଦେବୀ ।

ଲେଖକ ଅଚ୍ୟୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଆଖି ମଳି ମଳି ବିଛଣାରୁ ଉଠି ଚାରିଆଡ଼କୁ ଅନାଇଲେ । ସେଇ ତେଲ ଚକଟା ତକିଆ, ଭଙ୍ଗାଖଟ ସବୁ ସେପରି ନିଲଜ୍ଜ ଭାବରେ ହସି ଉଠୁଥିଲା । "ଜାଣ ସୁରମା ମୁଁ ଗୋଟାଏ ଅଦ୍ଭୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲି । ଶୁଣିବ, ଶୁଣିବ ସେଇ ଗଳ୍ପ"....କହି ଆରମ୍ଭକଲେ ଅଚ୍ୟୁ ପଟ୍ଟନାୟକ "କଟକ ରେଲ୍‌ୱେ ଷ୍ଟେସନ । ସବୁ ବେଳେ ଭିଡ଼......।"

"ଧେତ୍ ତେଣିକି, କେତେଥର କହିଲେ ଲେଖକଙ୍କୁ ମସ୍ତିଷ ବାଧାହୁଏ" କହି ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ସୁରମା ଦେବୀ ।

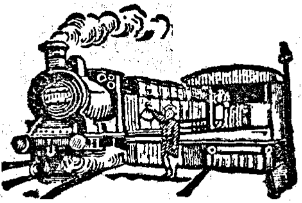

ଜାନୁୟାରୀ—୧୯୭୫

ଗଣକବୃନ୍ଦ—ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଗଣକ ମଣ୍ଡଳ

ମେଷ—ଏମାସରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶନି ଓ ରବିଙ୍କର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ହେତୁ ମନ୍ଦରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅତିଶୁଭ ଫଳ ପାଇ ପାରିବେ । ଶନି
ଙ୍କର ମନ୍ଦଗତି ହେତୁ, ସୁତରାଂ ଆପଣଙ୍କୁ (କଇଁଚ) ଗତିରେ
ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗତି ଚଞ୍ଚଳ ହେଲେ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବା ଅସମ୍ଭ
ନୁହେ । ସଂଗଠିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବାଧା ବିଘ୍ନ ଘଟିବ । ତାହା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ଶୋକ ସନ୍ତାପ ଅନୁତାପ କରିବେ । ଆୟ ବ୍ୟୟର ସମା
ଘଟିବ । ପାଞ୍ଚ ଖରଚ ହେଲେ ପଚିଶ ଆସି ପହଞ୍ଚିବ । ଶାରୀରିକ
ପାରିବାରିକ ବର୍ଗଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଶେଷ ସୁବିଧା ଘଟିବ ନାହିଁ
ଅତଏବ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଗୋଳମାଳ ସୃଷ୍ଟି ଦେଖାଦିବା
ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଖାତର ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତପାତ ଯୋଗଅଛି
ତେଣୁ ଅନ୍ୟଗ୍ରହଙ୍କର ଗତିରୁ ଜଣାଯାଏ ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନ୍ଦାଧରି
କିନ୍ତୁ ମାସର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଶୁଭ ଫଳ ଦେବ । ଗୃହକର୍ତ୍ତ
ହାତେମାପି ଗୃହଖଣ୍ଡରେ ନ ରହିଲେ ମନ ଧରିବ ଗୃହସ୍ଥ
ଗୃହମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନମୁତାବକ ଚଳିବେ । ମହିଳାମାନେ ପ୍ର
ପ୍ରଣୟର ପରିଣତି ସୁବିଧା ନୁହେ । ଅଶ୍ୱିନୀ ଓ କୃତ୍ତିକା ନକ୍ଷ
ଜାତ ମାନବଙ୍କ ପକ୍ଷେ ମଧ୍ୟମ ଫଳ ଘଟିବ ।

ବୃଷ—ମାସର ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧଟି ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶରେ ବିତିଯିବ. ଶନି ପରାକ୍ରମ ଖର୍ବିତ ହୋଇପାରେ । କର୍ମ ଧର୍ମର ମମତାବି ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତୁ । ଅତିଥି ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କର ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ବଳାଇବେ । ଆୟ ବ୍ୟୟ ଏକପ୍ରକାର ସମାନ ରହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ମାସର ଶେଷାର୍ଦ୍ଧକୁ ବିଶେଷ ସେପରି ସୁବିଧା ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସାୟରେ । ମନ ବ୍ୟାକୁଳିତ ହେବି ହୋଇପାରେ କୁସଙ୍ଗରେ ପଡ଼ି ଧନ ବ୍ୟୟ କରି ପାରନ୍ତି । ମାନସିକ ଅଶାନ୍ତି: ବ୍ୟୟ ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ଅପମାନିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବେଶି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ସୁଲଭ ସୁଧୀର ଗତିଧରି ଚାଲନେ ଚାଲିଯିବେ । ରବି ଓ ଶନିଙ୍କର ଚକ୍ରରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ସେପରି ଅଶୁଭ ଫଳ ଅଶାନ୍ତି ହେବ । ଆକସ୍ମିକ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ବିବାଦ ହେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା ପରି ଭବିଷ୍ୟତ ଚିନ୍ତାରେ ମଳିନ ଦେଖା ଯାଇପାରେ । ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟତା ପୋଷଣ କରିବେ ଛାତ୍ରମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦିଗରେ ବିଚଳିତ ହେବେ । ମହିଳାମାନେ ସ୍ୱାମି ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ମନାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ବାଳିକା-ମାନେ ଯୋଗାଭିଳାଷି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୋଗୀ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

ମିଥୁନ—ଆପଣମାନେ ଏ ମାସରେ ସବୁ ଦିଗରୁ ଆଲୋକ ପାଇପାରିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ଗ୍ରହ ଚକ୍ରରୁ ଅନୁମେୟ ଆୟଦ୍ୱାର ଅନର୍ଗଳ ବ୍ୟୟଦ୍ୱାର ଖୋଲି ମୁକୁଳା ଆପଣଙ୍କର ମର୍ଜି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପ୍ରିୟପ୍ରିୟା ବସ୍ତୁ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଜକ ଜକ ଦେଖା-ଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାତ୍ରୀ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବାର-ଜଣାଯାଏ ।

ଭ୍ରହ୍ମାନ କୂଲ୍ୟ ଲାଭଯୋଗ ଅଛି । ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ

ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଫଳରେ ଯାହା ଚାଉଅଛ ଆଦରେ ବହୁ ସହ୍ୟ ମନେ କରିବେ ପୂର୍ବ ଗୌରବ ଫେରି ଆସିବ । ଜମି ଉପରେ ଆଂଶିକ ଗୋଳମାଳ ଦେଖାଯିବ । ଗୃହସ୍ଥମାନେ ମିଥ୍ୟାଚରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ଧନ ଖରଚ କରିବେ । ପ୍ରିୟାପ୍ରୀତି ଇଞ୍ଜେକସନ ପରି ଲଗାଇ ରଖିବେ ମନକୁ । କିନ୍ତୁ ଗ୍ରହଙ୍କର ମନ୍ଦ ଯୋଗ୍ର ସାବଧାନ ରହୁଥିବେ ନଚେତ୍ ତତ୍‌କ୍ଷଣ ହାତ ମୁଖୁରା ହେବ । ଅମୂଳକ କଳହ । ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟରେ ଧୀର ସ୍ଥିର ଭାବରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବେ । ଗୃହସ୍ଥମାନେ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦରରେ ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ମହିଳାମାନେ ସମ୍ଭବ ସ୍ଥଳେ ପତି ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କର ସୁଖକୁ ସ୍ୱର୍ଗତୁଲ୍ୟ ମନେ କରିବେ । ବାଳିକାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏ ମାସଟି ସୁଭଦାୟକ ମନେ କରାଯାଉନାହିଁ ।

କର୍କଟ—ଏ ମାସଟିର ଗ୍ରହ ଅବସ୍ଥାରୁ ଦେଖାଯାଉଛି । ମିଶ୍ରଫଳ ଲାଭ ହେବ । ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧଟି ଏକପ୍ରକାର ହସ ଖୁସିରେ କଟିଯିବ । ଅଗଷ୍ଟରୁ ତିନ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ଚଳନ୍ତି କାରବାରରୁ ଦୁଇ ପଇସା ଯାଗାରୁ ପାଞ୍ଚ ପଇସା ମିଳେ । ତାହା ସଙ୍ଗେ ଖଣିଜ ବସ୍ତୁର ବାଣିଜ୍ୟ କରାଯିବ ନବପଦରେ । ସାମାଜିକ ବାତାବରଣ ମନ୍ଦ ନୁହେ । ସାମାନ୍ୟ ମାନରେ ପେଟର ଚିନ୍ତାରେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଶେଷ ଅର୍ଦ୍ଧକୁ ବିଶେଷ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଶାରୀରିକ ଦୁର୍ବଳ ବୋଧ ହୁଏ, ବ୍ୟବସାୟଟିରେ ମୂଳଧନ ଖଟାଇ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେବେ । ଆତ୍ମୀୟ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋଭାବ ବଦଳିବାର ସମ୍ଭାବନା । ଆକସ୍ମିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରବଳ ଦେଖାଯାଏ ତଥାପି ବିଷାଦ ଭିତରେ ହସପାଇ ପାରିବେ । ଆୟ ବ୍ୟୟ ଉଣେଇଶ ବିଶ, ଗୃହକର୍ମରେ ଅନୁତାପ ଓ ଅଶାନ୍ତି ବୋଧ ହେବ । ଗୃହସ୍ଥମାନେ ପ୍ରଗାଢ଼ ପରିଶ୍ରମ କରି ଶେଷକୁ ହତାଶ ହେବେ । ମହିଳାମାନେ ଏ ମାସରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ

ମନରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ ଅନ୍ତର୍ବାହିତ କରିବେ । ବାଳକମାନେ ଭୌଗୋଳିକ ଓ ସୈନିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଆଦର କରିବେ ।

ସିଂହ—ଆପଣଙ୍କର ରାଶିକୁ ଶନି ସପ୍ତମ ହେତୁ ସେପରି ଶୁଭଦାୟକ ଫଳ ପାଇବା ଆଶା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ତି ସୁଖପ୍ରଦ ଅତି ବେଶୀ ବୋଲି ମନେ କରିବେ ଏବଂ ଯଶ ପୌରୁଷ ପାଇପାରିବେ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆକସ୍ମିକ ଦୁର୍ଘଟଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଅର୍ଥ ବଦଳରେ ଅନର୍ଥ ଫଳ ପାଇବେ । ମାନବୀକ ସମାଜରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବେ । ପରିଶ୍ରମ କରିବାପାଇଁ ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା ବୋଧ ହେବ । ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଧନ ପାଇବାପାଇଁ ଆଶା କରନ୍ତୁ । ପାରିବାରିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯୋଗାଇବାପାଇଁ ପକେଟରେ ଟଙ୍କା କିଛି ବାହାରିଯିବ । ମାନସିକ ଚଞ୍ଚଳତା ସଞ୍ଜିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ବ୍ୟବସାୟରେ ମନ ବଳାନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଆୟ ଅପେକ୍ଷା ବ୍ୟୟ ପରିମାଣ ଏ ମାସରେ ଅଧିକ ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ବୃକକ୍ଷରେ ମନମୁଡାବକ ଖଟିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଛାତ୍ରମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରସର ଦେଖାଇବେ । ମହିଳାମାନେ ବିଳାସ ଓ ବ୍ୟସନରେ ଧନ କଟାଇବେ । ମଘା ପୂର୍ବା ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏ ମାସଟି ଏକ ପ୍ରକାର ମନେ କରାଯାଏ କିନ୍ତୁ ଚିନ୍ତାଧାରା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ନାହିଁ ।

କନ୍ୟା—ଆପଣଙ୍କର ଏମାସରେ ଶନିଙ୍କର ଗ୍ରହଗତିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯାବତୀୟ ପ୍ରତିକୂଳତା କଟିଯିବ । ଅଶାନ୍ତ ଗୃହକୁ ବସନ୍ତ ଋତୁର ପରଶ ପଶ । ଦୁଃଖ ବଦଳେ ସୁଖ ପାଇବେ । ଆକସ୍ମିକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି ରହିଅଛି । ସମ୍ମାନ ସୁଖ୍ୟାତି । ଅର୍ଜନ କରିବେ । ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରିୟବାଦିନୀ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ବାହାର ଧନ ଘର ଧରିବ ।

ବ୍ୟବସାୟରୁ ଦୋଷ ଗୁଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ତୀର୍ଥ ଭ୍ରମଣ ଏବଂ ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରି ପାରନ୍ତି । ଶାରିରୀକ ଆଲସ୍ୟ ବୋଧ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତର ଘଟିବା ସମ୍ଭାବନା ଏକ ପ୍ରକାର ଗୋ କନ୍ୟା ଧନପ୍ରାପ୍ତିର ଶୁଭ ବେଳ ଆସୁଛି। ବ୍ୟବସାୟରେ ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ଅପଦସ୍ତ ହେବେ । ଛାତ୍ରମାନେ ନିଜ ମନମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ହେତରେ ଅନୁତାପ ବୋଧ କରିବେ । ମହିଳାମାନେ ପ୍ରଗାଢ଼ ପରିଶ୍ରମରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବା ସମ୍ଭାବନା । ବାଳକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏ ମାସଟି ସୁଖପ୍ରଦ ମନେ କରିବେ ।

ତୁଳା—ଏ ମାସରେ ଗ୍ରହଚକ୍ର ଗତିରୁ ଜଣାଯାଏ, ମାସର ଶେଷସୀମାକୁ ଆମୋଦ ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରିବେ ଆଦ୍ୟ ଓ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ପ୍ରଦନୁହେଁ । ପରିବାରିକ ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତର ବାକ୍ ବିତଣ୍ଡା ସଙ୍ଗରେ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ ଧିର ମନ କରି ଚଳନ୍ତୁ; ନଚେତ୍ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହୋଇପାରେ । ଆକସ୍ମିକ ଦୁଃସମ୍ବାଦ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ଘର କୁମ୍ଭକୁ ଟଙ୍କାପରି ଅର୍ଥାଗାରକୁ ଦେଖି ରଖିବେ । ମନପାଇଁ ଦେହ ସୁଖ ମିଳିବ ନାହିଁ । ବ୍ୟୟଠାରୁ ଯତ୍ କିଞ୍ଚିତ ସାମାନ୍ୟ ଆୟ ବଳିବ ମାସ ଶେଷକୁ ଖଟା ଦେହରେ ମିଠାମିଶିଯାଇ ସହଜରେ ବିବାଦ ତୁଟିଯାଇ ପାରିବେ । ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରାଉଥିବେ । ନଚେତ୍ ଦରମା ଅପେକ୍ଷା ଦଶଗୁଣ ଅନୁତାପ ଭୋଗିବେ । ଛାତ୍ରମାନେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିଦ୍ୟାରେ ଯଶସ୍ୱୀ ହେବାର ଜଣାଯାଏ । ବାଳିକାମାନେ ପାରିବାରିକ ସ୍ନେହ ମମତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ମନେ କରିବେ । ମହିଳାମାନେ ଧର୍ମ କର୍ମ ଓ ଗୁରୁ ବୈଷ୍ଣବ ସେବାକୁ ଉଚିତ ମନେ କରିବେ । ସ୍ୱାତୀ ବିଶାଖା ନକ୍ଷତ୍ରଜାତ ମାନବ ଅତି ଗୌରବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁଖ୍ୟାତ ନାମ ଅର୍ଜନ କରିବେ । ଶରୀର ପକ୍ଷେ କଷ୍ଟମୟ ବୋଧ ହେବ ।

ହୋଇପାରେ । ବ୍ୟବସାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଉଠିବେ, ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେଶ ସୁଖ୍ୟାତି ସୁସମ୍ବାଦ ଅବରୁଦ୍ଧ ଆଶାରେ ସ୍ମରଣ । ପ୍ରୀତିରେ ପ୍ରେମ କର୍ମରେ ଖ୍ୟାତିର ସୁବିଧା ଅଛି । ତଥାପି ବିବାଦ ବିସମ୍ବାଦ ବାଦ ଯିବ ନାହିଁ । ବାଣିଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରୋଜଗାର ଅନେକ ଆଡ଼ୁ ଦେଖାଯିବ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଭ୍ରମିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସ୍ୱକର୍ମରେ ବୃଥା ପରିଶ୍ରମ କରିବେ । ଛାତ୍ରମାନେ ବୃଥା ଅଧ୍ୟୟନରେ ନିରାଶ୍ରୀ ହେବାର ସୂଚନା ମିଳେ । ମହିଳାମାନେ ଭୌଗୋଳିକ ଓ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ । ଶତଭିଷା ତୁଳା ରାଶିପକ୍ଷେ କେତେକାଂଶରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଙ୍ଗଳିକ ଆଶାନାନ ଦେଖାଯାଇପାରେ ।

ମୀନ—ଏ ମାସଟି ଶୁଭପ୍ରଦ ବୋଧ ହେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧଠାରୁ ଅର୍ଥର ଅଭାବ, ମନସ୍ତାପ, ମାନହାନି ଦୁଃଶ୍ଚିନ୍ତା ଶୋକ ସନ୍ତାପ ଏବଂ କଳହ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଶେଷାର୍ଦ୍ଧକୁ ତାର ବିପରୀତ ଫଳ ମିଳିପାରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଶୁଭ ଗ୍ରହଙ୍କର ଚିହ୍ନରୁ ଜଣାଯାଏ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚର ପରଦା ପରି ଉଠି ଉଠିଯିବ ପଳାୟିତ କୁହେଳିକା ଆଲୋକର ଉଦୟରେ ପରିମାର୍ଜ୍ଜନ । ପେଟର କଷ୍ଟ ଦୂର ହୋଇପାରେ । ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ତୁଷ୍ଟ ହେବେ । ଆପଣ ମୁଣ୍ଡକୁ ଟେକି ଆଗଭର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଛଘୁଞ୍ଚା ଦେଇ ରହୁଥିବେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ନିଜର ଉନ୍ନତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ବ୍ୟବସାୟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଧନ ଆସି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବ । ସ୍ୱକର୍ମରେ ଅନ୍ୟ ମନସ୍କ ହେଲେ ଦଣ୍ଡିତ ହୋଇପାରନ୍ତି । କୃଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅବସର ନେବେ । ଛାତ୍ରମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥଳେ ନିନ୍ଦିତ ହେବେ । ମହିଳାମାନେ ଏ ମାସରେ ସୁଯୋଗ ପାଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସୁଖକର ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । ଉତ୍ତର ଭାଦ୍ର ଓ ରେବତୀ ମୀନ ରାଶି ପକ୍ଷେ ଅନିଷ୍ଟ ଘଟିପାରେ ।

ସିନେମା

Picture
(Feilme)

ଚିତ୍ର ସମାଚାର—

ଲୌହ ପରଦାର ବାସ୍ତବତା—ଗତ ନଭେମ୍ବର ତା୧୪ଶଖରେ ସୋଭିଏଟ୍ ଗଣରାଜ୍ୟରେ ଭାରତର ସ୍ୱର୍ଗତ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ଡକୁମେଣ୍ଟାରୀ ଫିଲ୍ମ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଫିଲ୍ମର ନାମ Great man of India. ପ୍ରଦର୍ଶିତ ଫିଲ୍ମ ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । କାରଣ ସୋଭିଏଟ୍ ଗଣରାଜ୍ୟର ବିତାଡ଼ିତ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିକିତା କ୍ରୁଶ୍ଚେଭ୍‌ଙ୍କ ଓ ନେହେରୁଙ୍କର ମିଳିତ ଚିତ୍ର ଥିବା ଅଂଶଟିକୁ ଫିଲ୍ମରୁ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଫିଲ୍ମର ଅଙ୍ଗହାନି ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବ୍ୟାହତ ହୋଇଛି । ଲୌହ ପରଦାର ବାସ୍ତବତା ନିରୂପଣ କରିବା ସହଜ ନୁହେଁ ।

କଳାକାର ସତ୍ୟ—ଚିତ୍ର ତାରକା ନୂତନ ନଜର ମାଆ ଶୋଭନା ସମର୍ଥଙ୍କ ନାମରେ ଏକାଧିକ ମୋକଦ୍ଦମା ଦାଏର୍ କରିଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପ ଦିନ ତଳେ ସେ ବମ୍ବେର ଶ୍ରୀ ଏ. ଏସ୍. ରଙ୍ଗ-

ନେକରଙ୍କ ଇଜଲାସରେ ନିଜ ମା'ଆ ନାମରେ ଅନେକ ଉତ୍କଟ ତଥ୍ୟ ପେଶ୍ କରିଥିଲେ । ଶୋଭନା ସମର୍ଥ ଆୟକର ନଦେଇ କପଟ ଗୃହବାକ୍ସ ଖେଳିଥିଲେ ଓ ଅନେକ ଯାଗାରେ ନୂତନଙ୍କର ଜାଲି ଦସ୍ତଖତ କରିଥିଲେ, ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲାବେଳେ ଇଜଲାସରେ ଚହଳ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ବିଭାଘର ପରେ ପରେ ନୂତନଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ କିପରି ଗୁଟିଏ ମୋଟରଗାଡ଼ି ଓ ତିନୋଟି ବାସଗୃହର ମାଲିକ ବନିଗଲେ; ଏ ସବୁ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଆସିଲା କେଉଁଠୁ; ପ୍ରଭୃତି ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ନୂତନ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନଥିଲେ । ଦେଖାଯାଉ ବିଚାରପତି 'କଳାକାର ସତ୍ୟ' ଉପରେ କି ଫଇସଲା କରୁଛନ୍ତି ।

* ମାଡ୍ରାଜ ସହର କର୍ପୋରେସନର ମେୟର ନିର୍ବାଚନରେ ଶ୍ରୀ ସି. ଚିଟ୍ଟୀ ବିନା ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତାରେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉନବିଂଶ ବର୍ଷ ବୟସର ଏହି ନୂତନ ମେୟର ଜଣେ ଚିତ୍ର କଳାକାର । ସେ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର କଳାକାର ନଗରପାଳିକା ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ଭାରତ ଇତିହାସରେ ଏହା ସର୍ବପ୍ରଥମ ।

* ଭାରତ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶରେ ଲୁକ୍କାୟିତ ଗୁପ୍ତଧନକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ସଂକଳ୍ପ ବଦ୍ଧ । ଅଳ୍ପ ଦିନ ତଳେ ଆୟକର ବିଭାଗ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ମାନଙ୍କର ଋଣଦାତା ଯମୁନାଦାସ ପ୍ରଭୁଦାସଙ୍କ ଘର ତଲାସି କରି ଗୁପ୍ତଧନ ପଚିଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା (ଟ୨୫୦୦୦୦୦ ପ.) ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଆୟକର ଅଫିସରଙ୍କ ବିବୃତିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଯମୁନା ଦାସଙ୍କ ଘରୁ ନଗଦ ତିରିଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଘରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପଞ୍ଚଷଠୀ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଋଣ ତମସୁକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

* ନାମ ବଡ଼ ଦର୍ଶନ ଥୋଡ଼ା—ଫିଲ୍ମ 'ରାଜକୁମାର' ଏକ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଚିତ୍ର । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ର 'ରାଜ କୁମାର' ଅର୍ଥବ୍ୟୟର ଏକ ନମୁନା ମାତ୍ର । ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ କାହାଣୀ ଭିତରେ ନାନା ପ୍ରକାର ମୂଲ୍ୟହୀନ ଦୃଶ୍ୟ ଭରନ୍ତି କରି ଦର୍ଶକର ମାନସିକ ସ୍ଥିରତା ଉପରେ ଆଘାତ କରାଯାଇଛି । ନାୟିକା ସାଧନାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରବୈଚିତ୍ର୍ୟ ଓ ଛଟା ବ୍ୟଞ୍ଜିତ ଅଭିନୟ ନିମ୍ନସ୍ତରର ଅଟେ । ନାୟକ ଶମ୍ମୀ କପୁର ଡିଆଁ ଡେଇଁ କରିବାରେ ବେଶ୍ ପାରଙ୍ଗମ । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ 'ଫିଲ୍ମ 'ରାଜକୁମାର' ଭାରତୀୟ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପର ଅଧୋଗତିର ଏକ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ।

* ହକିକତ—ଚେତନ ଆନନ୍ଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହକିକତ ଚିତ୍ର ଏକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଚିର ତୁଷାରାବୃତ ହିମାଳୟ ପର୍ବତର ନିମ୍ନଦେଶ—ଲଦାଖର ହିମ ଆସ୍ତରଣ । ତାହାରି ଉପରେ ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ ଲାଲ ଚୀନର ଅପ୍ରାତ୍ୟାଶିତ ଆକ୍ରମଣ—ମାତୃଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଭାରତୀୟ ସେନାବାହିନୀର ଆମରଣ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ଘାଟି ପରେ ଘାଟିର ପତନ—ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁର ଆଲିଙ୍ଗନ । ତଥାପି ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଆମରଣ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଆଉ ଶେଷରେ ପ୍ରାଣ ବଳିଦାନ । ଏହି ସବୁ ଦୃଶ୍ୟର ନିପୁଣ ଅବତାରଣା ହେଲା ଚିତ୍ର ହକିକତ ସମ୍ଭ୍ରମ । ସଂକ୍ଷେପରେ କହିଲେ, ଚିତ୍ର ହକିକତ ବେଶ୍ ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କାହିଁକି ଉଦ୍ଦୀପନାମୂଳକ ।

* ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ର—'ଅରୁନ୍ଧତୀ'ର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବାପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତତ୍ପର ହୋଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଚିତ୍ରର ସମାପ୍ତି ଉପରେ ସବିଶେଷ ଆଶା ପୋଷଣ କରାଯାଇ ନପାରେ । କାରଣ ସମସ୍ତର

ଚକ ତଳର ଆଗକୁ ଗଡ଼ି ଯାଇଛି । ଆଉ ତାହା ଭିତରେ ଅନେକ କଳାକାରଙ୍କ ଜୀବନରେ ବୈପ୍ଳବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖା ଦେଇଛି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି ପଥେ—

ଚନ୍ଦନକା ପାଲନା—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଙ୍ଗୀନ ଚିତ୍ର 'ଚନ୍ଦନକା ପାଲ୍ନା'ରେ ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଓ ନାୟକ ରୂପେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ମୀନା କୁମାରୀ ଓ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର । ଇସମାଇଲ୍ ମେମନ ଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଛନ୍ତି । ରୋଶନ ଚିତ୍ରରେ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ନେ ଫିର୍ ୟାଦ୍ କିୟା—ଶ୍ରୀ ଜି. ଏଲ. ରାଓଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ 'ଦିଲ୍ନେ ଫିର ୟାଦ୍ କିୟା'ରେ ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଓ ନାୟକ ରୂପେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ନୂତନ ଓ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ।

ଅଜୀକା—ଶ୍ରୀହରି ମେହେରଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ର 'ଅଞ୍ଜନା'ର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଅଶୋକ କୁମାର୍, ବୈଜୟନ୍ତୀମାଳା ଓ ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର, ହୃଷିକେଶ ମୁଖର୍ଜୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଏହି ଚିତ୍ରରେ ଶଙ୍କର ଜୟକିଶନ ସଂଗୀତ ପରିବେଷଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପଚିସବଂ ସଦୀ—କେଦାର କପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଚିତ୍ର 'ପଚିସବଂ ସଦୀ'ର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଓ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ମୁମତାଜ ଓ କିଶୋର କୁମାର ।

କୁପୁରୁଷ ଓ ମହାପୁରୁଷ—ବିଖ୍ୟାତ ଚିତ୍ର ପ୍ରଯୋଜକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିଶ୍ୱଜିତ ରାୟଙ୍କର ବଙ୍ଗଳା ଚିତ୍ର 'କୁପୁରୁଷ ଓ

ମହାପୁରୁଷର ସ୍ୱପ୍ନ ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଦୁନିଆକା ସଫର—ଚିତ୍ର 'ଦୁନିଆକା ସଫର'ରେ ନାୟିକା ଓ ନାୟକ ରୂପେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସାଧନା ଓ ରାଜକପୁର । ଏକ ବିଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏବେ ରାଜକପୁର ଓ ସାଧନା ଜାପାନ ଯାତ୍ରା କରିଛନ୍ତି ।

ଗୋରୀ ସୁରତୱ୍ୟା ଧାନୀ ଚୁନରୀୟା—ଭୋଜପୁରୀ ଚିତ୍ର 'ଗୋରୀ ସୁରତୱ୍ୟା ଧାନୀ ଚୁନରୀଆ'ର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ନାଜ, ସୁରଜିତ ଓ ନାଜୀ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ମୁଜଫର ଯୁସୁଫଙ୍କ ଲିଖିତ ଏହି ଚିତ୍ରର ଅସଗର ଜାଫରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଛନ୍ତି ।

ଫୈସଲା—ଯୁଗଳ କିଶୋରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଚିତ୍ର 'ଫେସଲା'ର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଶେଖ୍ ମୁକ୍ତାର, ଏଲ୍. ବିଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଜୟଦୀପ ଇତ୍ୟାଦି, ଉଷାଖନ୍ନା ଚିତ୍ରରେ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ପତ୍‌ଥର୍‌କା ଖ୍ୱାବ—ନଗିନ ପ୍ରୋଡକ୍‌ସନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ଚିତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ପ୍ରବୀନ ଚୌଧୁରୀ, ମହିପାଲ, ସପ୍ରୁ, ଅମରନାଥ, ମୋହନଚୋଟି ପ୍ରଭୃତି । ଜଗଦର୍ଶନ ଲାଲ ପ୍ରେମୀ ଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଓ ଏନ. ଦତ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଛନ୍ତି ।

ସାୟା—ଚିତ୍ର 'ସାୟା'ର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଓ ନାୟକ ରୂପେ ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି ସାଧନା, ସୁନୀଲ ଦତ୍ତ । ଚିତ୍ର ସାୟା ଏକ ନୂତନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେଇ ସମୃଦ୍ଧ ।

ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର ବିଭାଗ

ଏ ସଂଖ୍ୟାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନ —

ପ୍ର: ଦୁନିଆରେ କାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ, ମୃତ ପଶୁର ନା ମୃତ ମାନବର ?

ଉ.—ମୃତ ପଶୁର

ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ—ଗିରିଧର ଗମାଙ୍ଗ ।

❋ ଶ୍ରୀମତି କୋକିଳ କୁମାରୀ ପାତ୍ରୀ C/o ଶ୍ରୀ ଭଗୀରଥୀ ପାତ୍ରୀ, ଧୂଳିପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର ।

ପ୍ର. ୧ । ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ କାହିଁକି ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ?

ଉ. ସୃଷ୍ଟିର ଗତିକ୍ରମ ଜୀବିତ ରଖିବା ପାଇଁ ।

ପ୍ର ୨ । ମନୁଷ୍ୟର କେଉଁ ସମୟଟି ସୁଖଦାୟକ ?

ଉ. ଚିର ଇପ୍‌ସିତ ବସ୍ତୁ ଲାଭର ପୂର୍ବ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ।

ପ୍ର ୩ । ସ୍ୱାମୀ ସର୍ବଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ହେଲେହେଁ ଅନେକ ସ୍ଥଳରେ ସ୍ତ୍ରୀ କାହିଁକି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଏ ? ସେ କଣ ଧର୍ମ ଓ କର୍ମ-ଜ୍ଞାନ-ରହିତା ?

ଉ—କେବଳ ଧର୍ମ ଓ କର୍ମଜ୍ଞାନରହିତା ନୁହେ, ନାରୀ ଯୌନ ପିପାସାର ଏକ ସାକାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ।

ପ୍ର ୪ । ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ବନ୍ଧନ କିପରି ଦୀର୍ଘଜୀବି ହୋଇ ପାରିବ ?

ଉ—ଦୈହିକ ବନ୍ଧନର ବହୁତ ମାନସିକ ବନ୍ଧନକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ ।

❋ ଶ୍ରୀ ବଂଶୀଧର ମହାକୁଲ । ବାଡ଼କଟା, ବୌଦରାଜ, ଫୁଲବାଣୀ ।

ପ୍ର ୧ । ମନୁଷ୍ୟ ମନରେ ଯୌନ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଜାଗରିତ ହୁଏ କାହିଁକି ? ତାହାକୁ ଦମନ କରିବାର ଉପାୟ ?

ଉ—ପ୍ରକୃତିର ନିୟମ । ସଂଯମ ବଳରେ ଦମନ କରାଯାଇପାରେ । ନଚେତ୍ ମରଫିଆ ଇଞ୍ଜେକସନ୍ ନିଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ର ୨ । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଦୁଇ ଦୁଇଟି ପୃଥିବୀ ମହାସମରର ଭୟାବହ ପରିଣତି ସ୍ୱଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖି ସୁଦ୍ଧା ଆଜିର ମାନବ ଚେତି ପାରୁନାହିଁ । କାହିଁକି ?

ଉ—ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି ।

* ଶ୍ରୀ ଗିରିଧର ଗମାଙ୍ଗ । ଡ଼ିବରିସିଙ୍ଗି, ଗୁଣପୁର, କୋରାପୁଟ ।

ପ୍ର ୧ । ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଓ ପ୍ରେମାନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ କ'ଣ ?

ଉ—ଫରକ ଖୁବ୍ କମ୍, ଜନ୍ମାନ୍ଧ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛାକରି ଦେଖିପାରେନି । ପ୍ରେମାନ୍ଧ କିନ୍ତୁ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖି ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି-ପାରେନି ।

* ଶ୍ରୀ କରୁଣାକର ସାହୁ । କଳନ୍ଦ ମି: ଇ: ସ୍କୁଲ, ଏଣ୍ଡାଳ; କଟକ ।

ପ୍ର ୧ । ଭାରତ ମାନଚିତ୍ରରେ ସିଂହଳର ସ୍ଥାନ କେତେଦୂର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ?

ଉ—ପରମାତ୍ମା ପ୍ରୀତିର ନମୁନା ।

ପ୍ର ୧ । ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ପୁରସ୍କାର ପାଆନ୍ତି କି ?

ଉ—ହଁ । ୮୬୧

* ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ସେଠୀ । ନବମ ଶ୍ରେଣୀ, ଜି: ଏନ: ହାଇସ୍କୁଲ, କେନ୍ଦୁଝର ।

ପ୍ର ୧ । ମୁଁ ଡାକିଲେ ସେ କାହିଁକି ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ ?

ଉ—ଶୁଣିବେ କେମିତି; ତାଙ୍କ କାନ ପରା ଯାଇ କାଳିଆ ପାଖରେ ଲାଗିଛି ।

ପ୍ର ୨ । ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋର ବନ୍ଧୁ କାହିଁକି ସେହି ପଥର ଅନୁଗାମୀ ?

ଉ—ଏତିକି ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ସଂସାର ପିଚୁ ପରି ପାଦରେ ବୋଳି ହୋଇଯାଇଛି ।

* ଶ୍ରୀ ରଣଜିତ ସିଂହ । ଜି. ଏନ୍. ହାଇସ୍କୁଲ, କେନ୍ଦୁଝର ।

ପ୍ର ୧ । ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଓ ରାଜକପୁର କ'ଣ ବିବାହିତ ?

ଉ—କେବଳ ବିବାହିତ ନୁହନ୍ତି, ଗୃଳଣା ଚଷମା କିଣିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ।

* ଶ୍ରୀ ବିନୋଦ ବିହାରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ । ନବରଙ୍ଗପୁର; କୋରାପୁଟ ।

ପ୍ର ୧ । ଦୁଇଟି ଶୂନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବଧାନ ?

ଉ—ମାତ୍ର ଅଢେଇ ଇଞ୍ଚ ।

ପ୍ର ୨ । ପୃଥିବୀରେ ଭାଗ୍ୟବାନ କିଏ ?

ଉ—ଭାଗ୍ୟ ଯାହାର ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଏ ।

ପ୍ର ୩ । ଗୋଟିଏ ପିଲା ଗୋଟିଏ ଝିଅକୁ ଭଲ ପାଏ, କିନ୍ତୁ ମିଳନ ପଥରେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଧାନ ଅନ୍ତରାୟ । ପୁଅ ପିଲାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ?

ଉ—କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନରେ କନ୍ୟାଟିନ୍ ସହଯୋଗ କରିବେ ତ ?

ପ୍ର ୪ । ସୃଷ୍ଟିରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କେଉଁଟି ?

ଉ—ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ବିନିଯୋଗ ।

* ଶ୍ରୀ ପି. ପି. ପି. ସୁନା । ନବମ ଶ୍ରେଣୀ, ଆର. ସି. ଡ଼. ହାଇସ୍କୁଲ ନବରଙ୍ଗପୁର, କୋରାପୁଟ ।

ପ୍ର ୧ । ସନ୍ୟାସୀର ତ୍ୟାଗ ମହତ ନା ସୈନିକର ତ୍ୟାଗ ମହତ ?

ଉ—ସନ୍ୟାସୀର ।

ପ୍ର ୨ । ଯୌବନ ସମୟରେ ଯୁବକ, ଯୁବତୀମାନେ ପ୍ରେମର ଖସଡ଼ା ପଥରେ ଗୋଡ଼ ଦେବାର କାରଣ ?

ଉ—ଭାଷାକୋଷ ଦେଖନ୍ତୁ; 'ଯୌବନ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜାଣିପାରିବେ ।

* ଶ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ ଦଳାଇ । ବରିଗୁମ୍ମା, କୋରାପୁଟ ।

ପ୍ର ୧ । ଭଗବାନ କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ?

ଉ—ଭଗବାନଙ୍କର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ନିମିତ୍ତ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଛି ।

✳ ଶ୍ରୀ ପି. ପାରଥୀ ସୁବୁଦ୍ଧି । ଏକାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ, ଜି. ଏଚ୍. ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଶିକର୍ଷିଗାଡ୍ଡୋ, ଗଞ୍ଜାମ ।

ପ୍ର ୧ । ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ କେଉଁ କଥା ଅତି ସରଳ ଓ ସୁଲଭ; କେଉଁ କଥା ଦୁର୍ଲଭ ଓ ଜଟିଳ ?

ଉ— ସରଳ ହେଉଛନ୍ତି ବୋତଲ ଦେବୀ; ଭେଲକି ଭେଲ ଗ୍ରାସ କରୁଛନ୍ତି, କିଛି ଆପତ୍ତି ହେଉନି; ସୁଲଭ ହେଉଛି ବକ୍ତା, ବକ୍ତୃତା ଓ ଫୁଲମାଳ । କିନ୍ତୁ ନୈତିକ ମାନଦଣ୍ଡ ଦୁର୍ଲଭ । ଆଉ ଜଟିଳ ହେଉଛି ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟ ସମାଜ ।

ପ୍ର ୨ । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ମହାପୁରୁଷ କିଏ ? ସେ କାହାନ୍ତି ? ତାଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତାର ମାତ୍ରା ?

ଉ—ଲୌହ ମେଖଳା । ତା'ର ଗର୍ଭ ଭିତରେ ଥାଇ ସୁଦ୍ଧା ଆପଣ ତା'କୁ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ? ତାଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟତାର ମାତ୍ରା ତେର ଅଧିକ—ଷଷ୍ଠ ପ୍ରଳୟ ।

✳ ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥ ମହାନ୍ତି । ଭବାନୀପୁର, ନିମଖଣ୍ଡି, ଗଞ୍ଜାମ ।

ପ୍ର ୧ । ସତରେ କଣ ଦେବାଦେବୀ ସଂସାରରେ ଅଛନ୍ତି ?

ଉ—ସେଗୁଡ଼ାକ ପଥ ବଜାର, ହାଟ, ବାଟରେ ହାଉଜାଉ ହେଉଛନ୍ତି, ଆପଣ ଦେଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ?

✳ ଶ୍ରୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ପଟ୍ଟନାୟକ C/o ଶ୍ରୀ ଦୟାନିଧି ପଟ୍ଟନାୟକ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ; ଭଞ୍ଜନଗର, ଗଞ୍ଜାମ ।

ପ୍ର. ଗ୍ରାମ ସେବକମାନେ ଦରମା ନିଅନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ ସେବକ ହେଲେ କିପରି ?

ଉ—ଉପାସ ଦ୍ୱେକରେ ସେମାନେ ହରିନାମ ଜପି ସେବକ ପଦ ଲାଭ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥତା ?

* ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ନାଥ । ଭଦ୍ରଖ ହାଇସ୍କୁଲ, ଭଦ୍ରଖ, ବାଲେଶ୍ୱର ।

ପ୍ର ୧ । ସଂସାରରେ ସବୁଠାରୁ ଅସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁ କ'ଣ ?

ଉ—ସଜୀବ ହେଉ ବା ନିର୍ଜୀବ ହେଉ, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମନରେ ଘୃଣା ଜାତ ହୁଏ ।

ପ୍ର ୨ । ମୃତ୍ୟୁପରେ କ'ଣ ପ୍ରେତାତ୍ମା ଘୂରି ବୁଲେ ?

ଉ—ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୁହେ । କେବଳ ଆଶାୟୀ ଆତ୍ମା ଆଶାର ପୂରଣ ପାଇଁ ଘୂରି ବୁଲେ ।

* ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ । କମାଗୁରୁ, ପୁରୀ ।

ପ୍ର ୧ । ଲେଖକର ଲେଖାପଢ଼ି ମଣିଷର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଲେଖକ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଛି । କାହିଁକି ?

ଉ—ଲେଖନୀ ଧାରଣ ପୂର୍ବରୁ ଲେଖକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସାରିଥାଏ ।

ପ୍ର ୨ । ଆଜିକାଲି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଆସ୍ଥା ରଖିପାରୁ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଉ—କାରଣ ଅନ୍ୟମାନେ ଆସ୍ଥା ରଖୁ ନାହାନ୍ତି ।

* ଶ୍ରୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଶୁକ୍ଳ । ପାରଡ଼ାଇଜ୍, ପୁରୀ ?

ପ୍ର ୧ । ମୁଁ ଜଣକୁ ଅତି ଭଲ ପାଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ପାଖରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି, କାହିଁକି ?

ଉ—ସେତିକି ନକଲେ ଆପଣ ଅତି ଭଲ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

* ଶ୍ରୀ ବିଷ୍ଣୁଚରଣ ରାୟ । କାଦୁଆପଡ଼ା, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, କଟକ ।

ପ୍ର ୧ ଏ ଯୁଗରେ, ଏ ଦୁନିଆରେ କ'ଣ ନାହିଁ ?

ଉ—ସବୁ ଅଛି । ଗୋଲିଆ ପେଣ୍ଡୁରି କ'ଣ କମ୍ ବସ୍ତୁତ ? ସେତିକି ପାଇଁ ତ ଆଜିର ମାନବ ସଡ଼କରେ ଗୋଟାଏ ବି ଗୋଡ଼ିଆ ପଶୁ ।

ପ୍ର ୨ । ମନୁଷ୍ୟ ଦୁନିଆରେ ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ବଞ୍ଚି ରହିବାକୁ ଚାହେଁ କାହିଁକି ।

ଉ—ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ।

✻ ଶ୍ରୀ ଧିରେନ କୁମାର ଦାଶ । ନବରଙ୍ଗପୁର, କୋରାପୁଟ ।

ପ୍ର ୧ । ନାରୀ ଚଞ୍ଚଳମନା, କିପରି ?

ଉ—ନାରୀର ଅଣ୍ଟି ଚଲ ଡାଏରୀରେ ନାମ ଦରଜ ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ ସେଇ ନମ୍ବର କେମିତି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।

ପ୍ର ୨ । ଫୁଲକୁ ଦେଖି ଉପଭୋଗ କରିବା ଭଲ ନା ଶୁଙ୍ଘି ଉପଭୋଗ କରିବା ଭଲ ।

ଉ—ଦେଖି ଉପଭୋଗ କରିବା ଭଲ । ଶୁଙ୍ଘିବା ମାତ୍ରେ ଉପଭୋଗର ରଙ୍ଗୀନ ଆଶା ଫିକା ପଡ଼ିଯାଏ ।

ପ୍ର ୩ । ଜଣେ ଜଣକୁ ଭଲ ପାଇଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ଈର୍ଷା କରନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଉ—ନିଜର ଅଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ପାଇଁ ।

ପ୍ର ୪ । ଝିଅମାନଙ୍କର କ'ଣ ଦେଖି ଯୁବକମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି ?

ଉ—ଛଇ ଖଣ୍ଡିକ ।

ପ୍ର ୫ । ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରକୁ ଲୋକମାନେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାର କାରଣ ?

ଉ—କାରଣ ଓଡ଼ିଆ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ବ୍ୟଙ୍ଗଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

✻ ଶ୍ରୀ ବିଭୂତିଭୂଷଣ ରଥ । ଏମ. ଏ., ନୀରବ ସାଧନା କୁଟୀର, ଗ୍ରେଗଆଗଡ଼, କଳାହାଣ୍ଡି ।

ପ୍ର ୨ । ପ୍ରେମ କ'ଣ ? କାହାକୁ ପ୍ରେମ କରାଯାଏ ? କାହିଁକି କରାଯାଏ ?

ଉ—ପ୍ରେମ ପରକାୟାପ୍ରବେଶ ଅବତାରଣା ମାତ୍ର । ରୁଚି ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପ୍ରେମର ପରିସର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ମାନସିକ ତୃପ୍ତି ପ୍ରେମର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ପ୍ର ୨ । ଭଗବାନଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ? ଦୁନିଆରେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ?

ଉ—ଢେର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି । ଶତ-ନିୟାମକଙ୍କର ଅଭାବରେ ଦୁନିଆର ସ୍ଥିତି କପୋଳକଳ୍ପିତ ।

* ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା । ଓଉଦା ହାଇସ୍କୁଲ, ତ୍ରିଖଗଗଆ, ବାଲେଶ୍ୱର ।

ପ୍ର ୧ । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଯୁବକର କାମନା କ'ଣ ହେବା ଉଚିତ ?

ଉ—ଧନ ଉପଦ୍ରବରେ ଅନ୍ୟକୁ ଶିଡ଼ା କାଟି ପାରିବାର ଦକ୍ଷତା ହାସଲ ।

ପ୍ର ୨ । ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିବାହ କରିଥିବା ଯୁବକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ?

ଉ—ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ସ୍ୱାମୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ।

* ଶ୍ରୀ ଚୈତ୍ୟାଶ ମହାନ୍ତି । ଜେନାପୁର ହାଇସ୍କୁଲ, କଟକ ।

ପ୍ର ୧ । ପୂର୍ବ କାଳରେ ରାଜା ଅପୁତ୍ରିକ ଥିଲେ । ରାଜହାତୀ ସୁନା କଳସ ଧରି ବୁଲେ । ସେ ଯାହା ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଢାଳେ, ସେହି ଲୋକ ରାଜା ହୁଏ । ଏବେ ତ ରାଜା ନାହାନ୍ତି, ଯୁଗ ବଦଳିଛି । ମନ୍ତ୍ରୀ ବସୁଛନ୍ତି ଗାଦିରେ । ହାତୀଠାରୁ କୁକୁର ଖାସ ସିଆଣା ବୋଲି ସରକାର ମାନୁଛନ୍ତି । ଭୋଟ ଦେବାର ନ କରି କୁକୁର ହାତ ସୁନା କଳସ ଢ଼ାଳେଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ବାଛିଲେ କେମିତି ହୁଅନ୍ତା ?

ଉ—ଖୁବ୍ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ନିର୍ବାଚନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ପ୍ରବଞ୍ଚନାରୁ ଦେଶ ବାଞ୍ଚି ପାଆନ୍ତା । ଆଉ ବୁଲା କୁକୁରଙ୍କର କପାଳ ଖୋଲିଯାନ୍ତା ।

* ଶ୍ରୀ ଖଗେଶ୍ୱର ପାଢ଼ୀ । ଶୁକଦେଇପୁର, ଜେନାପୁର, କଟକ ।

ପ୍ର ୧ । ଯୁବକ, ଯୁବତୀ ପରସ୍ପରକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଇ ସୁଦ୍ଧା ଏକ ଅପରକୁ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଉ—ଯେ ଯାହାକୁ ଖୁବ୍ ଭଲ ପାଏ ସେ ତାହାର ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ୍ ବରଦାସ୍ତ କରିପାରେନା ।

ପ୍ର ୨ । ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକାଙ୍କ ମଝିରେ ଅପରଚଣ୍ଡୀର ଆଗମନର ଖର୍ଚ୍ଚା ?

ଉ—କୌଣସି କାପାଳିକ ସହିତ ରଣଚଣ୍ଡୀଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ର ୩ । ଏକାଧିକ ଭ୍ରମରର ଗୁଞ୍ଜନ ତଳେ ପୁଷ୍ପର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ?

ଉ—ଆତ୍ମଗୋପନ, ଆତ୍ମ ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ନୋଟ ବଣ୍ଡଲ ପାଇଁ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ ।

* ଶ୍ରୀ ଧୋବଳ ପଟ୍ଟନାୟକ, C/o ଶ୍ରୀ ସୁରେଶଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ । ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ହାଇସ୍କୁଲ୍, ଭଞ୍ଜନଗର, ଗଞ୍ଜାମ ।

ପ୍ର ୧ । ସୁଖ ବେଳେ ସମସ୍ତେ ସାଥୀ, କିନ୍ତୁ ବିପଦରେ କେହି କାହାରି ନୁହନ୍ତି । କାରଣ ?

ଉ—ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ନଖୁଣ ପରିପ୍ରକାଶ; କଏ କଣ କରିବ ?

ପ୍ର ୨ । କଳା ଓ ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଭେଦ ?

ଉ—କଳା ସାହିତ୍ୟ ରୂପକ ସମୁଦ୍ରର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କଣା ।

ପ୍ର ୩ । ଦେଶରେ ପଦ୍ମ ଟଙ୍କା ନ ଥାନ୍ତା ?

ଉ—ପୁଞ୍ଜିପତିମାନେ ବଙ୍କା କଥା ନ କହି ସଳଖ କଥା କୁହନ୍ତେ ।